

març 2010
núm.

130

l'economista

COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA



Nova Junta
de Govern



**L'ECONOMIA CATALANA
AL COMENÇAMENT
DEL 2010**

I JORNADA ACCID

Organitzen

ACCID

Associació
Catalana de
Comptabilitat i
Direcció

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

Trobada de professionals,
acadèmics, empreses
i Administració Pública
amb els següents objectius:

- Presentar nous desenvolupaments en matèria comptable i de direcció.
- Fomentar l'intercanvi d'idees i experiències entre els diferents sectors empresarials professionals.
- Donar a conèixer la investigació que es porta a terme i els diferents grups de recerca existents, per tal d'impulsar-los.

Temes que es tractaran:

- Comptabilitat de cooperatives i entitats no lucratives.
- Comptabilitat de gestió.
- Control i Comptabilitat pública.
- Novetats en Comptabilitat Financera.
- Intangibles.
- Noves tecnologies.
- Fiscalitat: vinculades.
- Responsabilitat Social.
- Valoració d'Empreses.

Informació

ACCID
Balmes 134, despatx 607
08008 Barcelona
Tel 93 542 14 79
Fax 93 542 14 75

www.accid.org/jornada
info@accid.org

Millorar la gestió per sortir enfortits de la crisi

Sabadell, 28 de maig de 2010
Facultat d'Economia i Empresa UAB
c/ Emprius, 2. Sabadell

Suports institucionals



Entitats i empreses patrocinadores



Media partners

MÓN EMPRESARIAL

Entitats i empreses col·laboradores



SUMARI

3 Editorial

4-15 L'interès més alt:

- L'economia catalana al començament del 2010
- Situació econòmica (hivern 2010)

16 Notícies:

- Renovació de l'acord-conveni amb REGAL per oferir millors preus als col·legiats
- Econoblocs

18-21 Gent de casa:

- Entrevista a Joan Castells
- Entrevista a Josep Cid



22-28 Junta de Govern del Col·legi 2010-14



29-34 Treballem en grup:

- Cursos destacats abril/maig 2010
- Acte de clausura QÜE's (Qüestions Urgents d'Economia Sostenible)
- Crònica d'activitats realitzades del 12 de gener al 24 de febrer



34-46 Al vostre servei:

- Noticiaris

47 Hemeroteca

Enfortir el Col·legi i la professió és el principal objectiu de la nova Junta de Govern



La candidatura que vaig encapçalar en el recent procés electoral, iniciat fa un mes, per a la renovació de la totalitat dels càrrecs de la Junta de Govern va ser proclamada electa el passat 5 de març, en ser l'única candidatura presentada. La presa de possessió va tenir lloc en un acte públic, el passat 23 de març, coincidint amb la primera assemblea ordinària de col·legiats.

La candidatura, la composició de la qual podeu consultar en la pàgina web del Col·legi o en les pàgines d'aquest Informatiu, va comptar amb el suport de més de 300 col·legiats, (joves, sèniors, col·legiats en exercici lliure, acadèmics, polítics, empresaris, alts càrrecs d'empresa...), els quals van donar el seu suport al programa electoral que es transcriu en aquest Informatiu i que fou adjuntat en la presentació de la candidatura com a testimoni de compromís de les accions i de l'orientació del Col·legi que la Junta de Govern vol dur a terme en aquets mandat.

El programa de govern, sota el títol "Enfortir el Col·legi i la professió" expressa la voluntat i el compromís de la Junta de Govern per apostar per una professió forta que aglutini a totes les especialitats de la professió i que gaudeixi del reconeixement i el prestigi social que es mereix; per treballar per a una institució amb un clar caràcter professional, però sense renunciar a la responsabilitat social que tenim els economistes i que, per tant, ens obliga a manifestar quan sigui necessari la nostra opinió tècnica, i amb total objectivitat, sobre els grans temes econòmics i empresarials del nostre país. Per un Col·legi que faciliti al professional de l'economia les eines necessàries per a que pugui desenvolupar la seva activitat i que aquesta compti amb l'ajuda d'un Col·legi que li garanteixi, socialment, la imatge de solvència que comporta assumir un codi ètic i deontològic adequat a una societat cada cop més exigent; per un Col·legi que estigui present en totes les comarques de Catalunya i que sàpiga aprofitar la vitalitat de tot el territori.

Finalment la Junta de Govern aposta per un Col·legi obert, participatiu, cohesionat, que sàpiga escoltar i integrar les aportacions dels col·legiats, com a requisits necessaris per tal d'aconseguir els anteriors objectius així com els reptes que se li presenten, especialment la construcció de la nova seu i afrontar el procés d'integració amb els Col·legis de Titulats Mercantils per evitar una dispersió de la professió.

En relació a aquest procés de fusió amb els Col·legis de Titulats Mercantils, informar-vos que el Consejo General de Col·legis d'Economistes d'Espanya i el Consejo General de Col·legis de Titulats Mercantils ja han arribat a un principi d'acord per tal de iniciar el procés d'unificació de les dues organitzacions col·legials. En aquets moments s'està treballant en un esborrany de protocol i en el redactat d'un projecte de llei a presentar al Govern de l'Estat per a la unificació de les corporacions. Paral·lelament s'avança en el coneixement mutu per tal de superar els possibles obstacles que puguin impedir la seva viabilitat jurídica.

Finalment informar-vos que el passat mes de març, en el marc de l'anterior acord es va constituir la Comissió paritària entre els Col·legis de Titulats Mercantils de Catalunya i el Col·legi d'Economistes de Catalunya, en què es va expressar la voluntat dels presents en avançar també a Catalunya en el procés de fusió d'ambdues corporacions.

Com tindrè ocasió d'informar-vos detalladament també avança el procés de construcció de la nova seu. En aquests moments estan en estudi les ofertes presentades per les empreses constructors.

Joan B. Casas

Col·legi d'Economistes de Catalunya

L'economia catalana al començament del 2010

El Club de Conjuntura del Col·legi d'Economistes de Catalunya organitza, al principi i a la meitat de l'any, dos actes sobre l'economia catalana coordinats per Jordi Goula, adreçats a tots els col·legiats amb l'objectiu d'oferir-vos informació en aquests temes.

Seguint aquesta dinàmica, el passat 10 de febrer va tenir lloc la primera de les reunions.

A continuació us presentem unes breus ressenyes, realitzades pels ponents, sobre els aspectes que, amb més profunditat, es van comentar durant les sessions.

Evolució i perspectives de l'economia catalana 2009-2010

L'any 2009 s'ha caracteritzat per una forta contracció del PIB català de l'entorn del -4%, similar al d'Espanya i al de la zona euro. Tanmateix, la Cambra estima que la caiguda intertrimestral del PIB s'ha aturat el darrer trimestre del 2009, després de sis trimestres caient, gràcies a la millora de la indústria i els serveis, impulsats sobretot per l'exportació.

La reducció de la facturació a la indústria s'ha frenat en el quart trimestre, després de set trimestres de contracció, i l'exportació ha crescut, segons els resultats de la nostra enquesta de conjuntura. De fet, s'ha registrat un augment moderat de les vendes a la zona euro al novembre, impulsades per les dirigides a França, que han crescut, per primera vegada al 2009. Així mateix, la recuperació dels BRIX ha afavorit el creixement de les exportacions catalanes a aquests països, sobretot a la Xina, que a més guanyen quota de mercat respecte al total d'exportacions de béns.

Els resultats de l'enquesta de conjuntura als serveis també mostren millores: el comerç minorista assenyala un estancament de la facturació en el quart trimestre del 2009, deixant enrere les caigudes registrades des de l'inici de la crisi. El sector turístic manté una estada mitjana i un grau d'ocupació per places en nivells molt similars als del quart trimestre del 2008. I els serveis a les empreses apunten una mo-

deració de la caiguda de la facturació en el quart trimestre.

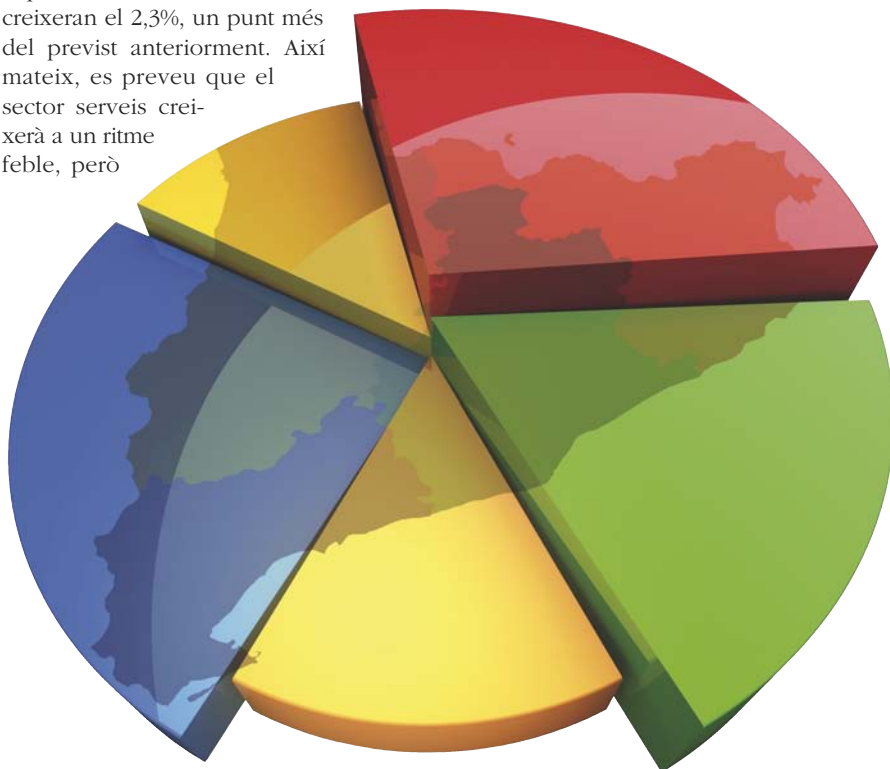
De cara al primer trimestre del 2010, l'Indicador de Clima Empresarial de la Cambra avança que la caiguda interanual del PIB es continuarà moderant i que la variació intertrimestral podria ser lleugerament positiva.

Aquestes millores en l'evolució recent de l'economia catalana fan preveure que el PIB caurà el -0,5% el 2010, una dècima menys del previst al novembre, i que les exportacions de béns i serveis creixeran el 2,3%, un punt més del previst anteriorment. Així mateix, es preveu que el sector serveis creixerà a un ritme feble, però

positiu el 2010 (0,8%), i que la caiguda de la indústria es moderarà fortament, fins al -2,6%. També es preveu que la construcció moderarà la caiguda, però serà la més forta (-3,5 %). Pel que fa a la inflació, les previsions de la Cambra la situen a prop del 2% al desembre del 2010, enfront l'1,2% en què va tancar el 2009.

Anna Belmonte

*Gabinet d'Estudis Econòmics
de la Cambra de Comerç de Barcelona*



Durant els darrers mesos s'ha produït una caiguda simultània de les taxes de creixement de la quantitat de diner (M3) i també dels préstecs concedits al sector privat, la qual cosa avala la desacceleració del ritme d'expansió monetària subjacent i també que les pressions inflacionistes a mitjà termini siguin reduïdes. Probablement en el futur el creixement tant de la M3 com del crèdit es mantingui feble i fins i tot negatiu durant algun temps.

Cal tenir en compte però que la continuada forta pendent de la corba de rendiment, explica el desplaçament de fons des de M3 cap a dipòsits i valors a més llarg termini. A més, els reduïts diferencials entre els tipus de remuneració dels diferents dipòsits bancaris a curt termini disminueix el cost d'oportunitat de desplaçar fons des de, per exemple, dipòsits a curt termini cap a dipòsits a un dia. En conseqüència, la taxa de creixement interanual de M1 continua essent considerable (12,6% el novembre de 2009), mentre que el creixement interanual de M3 el mateix mes fou negatiu (-0,2%).

Els préstecs bancaris al sector privat registren un creixement interanual negatiu, però que amaga el retorn a taxes de creixement interanual positives en el cas dels préstecs a les llars, mentre que el préstecs a les empreses resulten més negatius. En el cas dels préstecs a les empreses, el descens reflecteix un elevat nivell d'amortització neta de préstecs a terminis més curts, mentre que la concessió de préstecs a més llarg termini s'ha mantingut positiva. Els baixos nivells de producció i d'intercanvis comercials, conjuntament amb l'actual incertesa quant a les perspectives empresarials, continuarà probablement frenant tant la demanda com la concessió de finançament bancari durant els propers mesos.

Les condicions de finançament de les empreses, tant pel que fa als crèdits bancaris com a l'obtenció de finançament en els mercats, han millorat en els darrers mesos en termes de cost. Els continuats fluxos negatius de préstecs bancaris a curt termini a empreses, observats en els darrers mesos, podrien reflectir, en part, les millors possibilitats de substitució per fonts diverses de finançament a més llarg termini.

Les entitats de crèdit segueixen disminuint el tamany dels seus balanços, principalment mitjançant la reducció dels seus actius front a altres entitats de crèdit. Cal però fer compatible continuar fent l'ajustament del tamany i de l'estructura dels balanços

L'economia catalana en començar el 2010

L'economia mundial ha patit el 2009 un daltabaix amb un retrocés del PIB del 0,8%, i resultats força més negatius en les economies desenvolupades, en particular la Unió Europea. El comerç mundial s'ha vist especialment afectat amb una reducció històrica, del 12,3%. No obstant això, a mesura que avançava l'any la sotragada de l'economia ha anat amainant i el pitjor de la crisi ha quedat enrere. Al seu torn, la crisi financera, que va desencadenar el col·lapse, sembla controlada després de les fortes intervencions monetàries i fiscals que han aconseguit allunyar els riscos sistèmics que feien témer una depressió generalitzada. Amb tot, els canals de crèdit encara no actuen amb fluïdesa i el sistema financer no es pot donar per normalitzat. A poc a poc, però, l'economia internacional comença a avançar, amb l'empenta de les economies emergents i en desenvolupament, i el pas més lent dels EUA i la Unió Europea.

A Espanya la situació es presenta més complicada a causa de la davallada immobiliària, i la sortida de la crisi es distancia dels principals països europeus. Les mesures fiscals de suport han aturat implicacions més greus, però això no ha tret que l'atur hagi escalat al 18,8%, i ha portat el dèficit públic a l'11,4% del PIB, amb tensions als mercats de capitals que estan fent encarir el cost del seu finançament.

L'economia catalana està patint també, a més de la crisi internacional, l'aturada immobiliària. Les previsions del Departament d'Economia i Finances són que el PIB haurà caigut el 2009 un 4,1%, una taxa no gaire allunyada de l'esperada a la zona euro (3,9%). No obstant això, el mercat laboral presenta característiques força diferents ja que l'atur a Catalunya s'ha enlairat al 17% de la població activa, enfront del 10% a la Unió Monetària. La recessió de l'economia s'ha frenat durant l'any però el procés de recuperació es presenta lent.

La crisi ha comportat una dura retallada del consum privat (del 5,3% els tres primers trimestres), més de 4 punts superior a la de la zona euro, i les altes taxes d'atur i l'increment de la taxa d'estalvi en llasten la recuperació a curt termini. La inversió ha

experimentat una gran davallada (del 15,1%), similar en aquest cas a l'àmbit europeu. El darrer component de la demanda interna, el consum de les administracions públiques, s'ha mantingut força expansiu (5,1%), el doble que a la UEM. Pel que fa al sector exterior, el 2009 s'ha caracteritzat per una contribució positiva, que ha pal·liat el fort retrocés de la demanda interna. Aquest resultat ha estat possible gràcies al fet que les importacions han minvat més que les exportacions, reduint així el dèficit exterior. La reacció de les exportacions ha estat en línia amb la que s'ha produït al nostre entorn europeu, que també s'ha vist afectat per la forta contracció del comerç mundial. En canvi, les importacions a Catalunya han retrocedit més perquè també ho ha fet el consum privat.

Des del vessant de l'oferta, la crisi de la construcció s'ha aguditzat amb una davallada del 5,9% en els tres primers trimestres. En els serveis, el retrocés relatiu (-1,3%) no ha estat tan acusat però sí el seu impacte en el conjunt de l'economia i en la caiguda de l'ocupació, pel fort pes que té aquest sector. Per la seva part, la indústria és la que s'ha vist més afectada, amb una davallada de l'activitat del voltant del 13% en els tres primers trimestres. Els darrers mesos de l'any, la marxa de les exportacions i de la producció industrial han frenat la caiguda del sector, malgrat que les opinions empresarials més recents indiquen que la relativa millora encara és fràgil. La reactivació internacional es configura en aquests moments com el motor necessari per dinamitzar les exportacions catalanes i donar força a la represa econòmica, un fet que dependrà en bona mesura de la capacitat competitiva de l'economia catalana dins del mercat comunitari i mundial.

Àngela Fernández
Economista

Conjuntura laboral

L'any 2009, i seguint les dades de l'EPA s'ha tancat amb una nova reducció de l'activitat (-2%) i de l'ocupació (-7,7%) que, segons aquesta font, baixa de forma continuada des del tercer trimestre de 2008. La taxa d'ocupació se situa en el 63,8%, lluny de l'objectiu europeu per enguany del 70%.

La reducció de l'ocupació afecta a tots els grans sectors econòmics (en termes absoluts les reduccions interanuals van des d'un màxim del 98.600 persones en el sector serveis, passant per les 89.100 del sector industrial, les 68.400 del sector de la construcció i les 6.700 de l'agricultura) i amb més intensitat afecta als treballadors amb contracte temporal, fet que té una influència positiva en la taxa de temporalitat, que està en el 17,1% (2,2 punts més baixa que fa un any). La taxa d'atur se situa ja en el 17%, mentre que la dels joves menors de 25 anys s'eleva al 38%. El nombre de persones que treballen a temps parcial suposen el 12,1% del total, percentatge que no ha variat en el darrer any. Seguint les dades de l'afiliació a la Seguretat Social ens trobem que l'ocupació ha baixat d'un 15,7% a la construcció, del 10,5% a la indústria, del 2,6% a l'agricultura i del 2,4% als serveis; i que el número d'aturats registrats del mes desembre de 2009 se situa en 561.761 persones (32,7% més).

Durant el mes de gener d'enguany el panorama no ha millorat: l'afiliació a la Seguretat Social ha caigut en un 4,5% en termes interanuals mentre que l'atur registrat ja afecta 583.883 persones, fet que suposa un augment interanual del 28,1%. En aquest context les ofertes de treball que han arribat al Servei d'Ocupació de Catalunya han suposat, només, el 2% de tota la contractació nova (2,65% durant tot el 2009).

Les previsions econòmiques per al 2010 elaborades pel Departament d'Economia i Finances apunten, per a tot l'any 2010, una caiguda del PIB del 0,5% i que la taxa d'atur arribarà al 18,2%.

És evident que en un panorama de decreixement econòmic és impossible que la situació del mercat de treball millori. Les reformes estructurals que ara sembla es volen consensuar i aplicar podrien evitar que aquest deteriorament vagi a més, i establir les bases per a que un cop s'aconsegueixi un creixement econòmic suficient per generar ocupació, aquesta sigui de major qualitat, però això a hores d'ara encara està per veure.

Mercè Jou i Torras
Economista

amb assegurar la disponibilitat de crèdit al sector empresarial.

El Consell de Govern del BCE pensa que el nivell actual dels tipus d'interès oficials continua essent apropiat i per això, en la seva reunió mensual del 4 de febrer, va decidir mantenir en l'1% el tipus d'interès de referència (operacions principals de finançament), en l'1,75% l'aplicable a la facilitat marginal de crèdit i en el 0,25% la facilitat de dipòsit.

Mercat financer espanyol i català

Els tipus d'interès del mercat de valors a Espanya estan repuntant, de manera que el tipus d'emissió de les Lletres del Tresor i dels pagarés a un any estava situat a desembre de 2009 al 0,95% i al 1,40 respectivament. El mercat secundari del Deute de l'Estat a 3 anys estava al 2,02% i a 10 anys al 3,80%.

Els tipus d'interès de les noves operacions de dipòsit de les llars estava al novembre de 2009 al 0,40% el de a la vista i el de termini al 2,22%; i el de les empreses al 0,58% a la vista i al 1,42% a termini. Els tipus dels préstecs i crèdits a les famílies estava al 2,70% el d'adquisició d'habitatge, i al 7,41% el de consum, mentre que per a les empreses fins a un milió al 4,39% i més d'un milió al 2,26%. El tipus sintètic (mitjana dels tipus de les noves operacions ponderats pels saldos de tots i cadascun dels instruments) dels dipòsits era al novembre de l'1,31% i el dels préstecs del 3,39%, essent el diferencial o marge d'interessos de més de dos punts.

El darrer butlletí econòmic del BdE publica els resultats de la *Encuesta de Préstamos Bancarios (EPB)* de gener de 2010 corresponent a les deu entitats espanyoles que hi participen i que conté informació sobre l'evolució de les condicions d'oferta i de demanda (mesos d'octubre a desembre de 2009) i sobre les perspectives dels enquestats per al primer trimestre de 2010. D'acord amb les respostes, sembla que es confirma la finalització de l'etapa d'enduri-

ments successius dels criteris d'aprovació dels nous préstecs, tot i que encara no s'observen indicis d'una reversió de la intensa contracció de l'oferta i, per tant, no s'apunta un canvi en les actuals condicions restrictives de finançament ni a les empreses ni a les famílies en els propers mesos.

El flux efectiu net de crèdit a les famílies i empreses és negatiu en els darrers mesos i, per tant, el saldo de la cartera creditícia només augmenta gràcies a l'augment del crèdit a les administracions públiques.

El novembre de 2009 el nombre d'hipoteques concedides a Espanya fou de 83.532 (10.158 a Catalunya) per un import de 11.332 milions d'euros (dels quals 1.828 a Catalunya), mentre que el mateix mes de novembre de tres anys abans (2006) el nombre d'hipoteques concedides fou de 157.466 per un import de 24.912 milions d'euros. L'import mitjà per hipoteca per adquisició habitatge se situa en 115.492 euros (un 11,7% inferior al de novembre de 2008). El tipus d'interès mitjà de les hipoteques concedides per les caixes és del 4,25% a un termini mitjà de 23 anys, i el dels bancs és del 4,03% i a un termini de 21 anys. El 95,2% de les hipoteques constituïdes el novembre es va fer a tipus d'interès variable (el 88,7% dels nous contractes variable segons l'Euribor a un any).

Anton Gasol
Economista



Nota sobre la conjuntura industrial.

4 de febrer de 2010

(*) A la web del Col·legi hi trobareu l'article complet elaborat pel mateix autor

L'economia internacional ha deixat enrere els moments més greus de la pitjor recessió en dècades. Es va estar a prop de la depressió però les enèrgiques mesures adoptades per les principals economies ho van evitar. Ara, els indicadors econòmics avancen ja el final de la crisi global, però la sortida no serà fàcil ni ràpida. La recuperació del comerç internacional vinculat als països emergents i els plans d'estímul governamentals per a sectors com l'automoció s'han traduït en una evolució menys negativa de la producció industrial en els principals països avançats.

Pel que fa a la **indústria** catalana, es troba davant d'una sortida gradual de la fase més recessiva del cicle, que es va donar entre octubre de 2008 i març de 2009. Un repàs a les magnituds principals confirma aquest diagnòstic ja que tots els indicadors mostren punts d'inflexió en les seves taxes de variació interanuals. No obstant això, cal tenir en compte que fa un any les dades eren tan negatives que ara les taxes de variació reflecteixen un cert "efecte estadístic":

Les dades del **PIB industrial** mostren una caiguda molt pronunciada fins al segon trimestre ja que la seva taxa de variació interanual ha passat del -7,2% del quart trimestre de 2008 al -12,7% del primer trimestre del 2009 i al -14,0% del segon. En canvi, la del tercer trimestre és del -13,4% la qual, tot i ser molt negativa, ja indica un punt d'inflexió.

També l'**IPI (Índex de Producció Industrial)** mostra una caiguda intensa i una moderació posterior que ha culminat el novembre amb la primera dada positiva en dinou mesos (+2%). La taxa de variació interanual va ser del -21,7% durant el primer trimestre i del -23% en



el segon, per passar a taxes del -13% durant el tercer i del -11% durant l'octubre.

Així mateix, l'**Enquesta d'Inversió Industrial** de la tardor de 2009, tot i recollir una revisió a la baixa de les estimacions per al 2009 fins al -24,5% en taxa de variació interanual, també reflecteix una moderació per al 2010 ja que preveu que la inversió industrial baixi un -13,7% en relació al 2009.

Per la seva banda, les **exportacions** van arribar a caure un -24,2% durant el primer trimestre, punt a partir del qual les taxes de variació interanual van començar a ser menys negatives (-21,1% durant el segon trimestre, -17,4% durant el tercer i -17,2% durant l'octubre). Les importacions van baixar un -25,4% durant el primer trimestre i un -31,3% durant el segon, per passar a una taxa més moderada (-22,7%) durant el tercer i a un -21,6% durant l'octubre. Són taxes que posen de manifest l'esmentada recuperació del comerç internacional vinculat als països

mestres han estat de -11,8%, -13,5%, -13,4% i -10,9%. Per al conjunt de l'any, tot i que les dades no són estrictament comparables degut al canvi de CCAE, la caiguda ha estat del -12,4%. Com a conseqüència d'això, l'atur registrat a la indústria ha augmentat un 51% durant el 2009, si bé les taxes trimestrals reflecteixen una moderació. El ritme de destrucció d'ocupació va assolir el màxim durant el segon trimestre (62,9%), per ser més suau posteriorment (52,8% durant el tercer, 35,6% durant el quart i 24,8% al gener). Per la seva banda, l'**Enquesta de Població Activa** també recull un punt d'inflexió en la variació interanual de l'ocupació industrial ja que ha passat del -15,9% del primer trimestre al -18,6% del segon, al -18,7% del tercer i al -12,7% del quart.

Pel que fa als preus, l'**Índex de Preus Industrials** ha experimentat una reducció del -3,4% durant el 2009 en mitjana anual. No obstant això, les taxes de variació interanual s'han començat a moderar després de l'estiu (-5,8% durant el tercer trimestre i -3,3% durant el quart).

Joan M. Hernández Gascón

Director de l'Observatori de Prospectiva Industrial Generalitat de Catalunya

Evolució del metall a Catalunya el 2009 i previsions pel 2010

L'any 2009 la producció del sector del metall en terme d'índex de producció industrial va caure de mitjana a Catalunya d'un 23,5%, taxa superior al 20,1% del global de la indústria. Paral·lelament, l'ocupació, segons el nombre d'afiliats a la Seguretat Social, va reduir-se d'un 14,1%. El nombre d'expedients de regulació d'ocupació (ERO)

emergents. No obstant la gravetat d'aquestes taxes, l'aportació del sector exterior és positiva ja que les importacions han caigut més que les exportacions, cosa que reflecteix, a més, la debilitat de la demanda interna.

En el mateix sentit, l'**ocupació** industrial, mesurada pel nombre d'afiliats al règim general de la Seguretat Social, mostra una moderació en el ritme de caiguda ja que les taxes de variació interanual dels quatre tri-



del sector es va multiplicar per 5,6 entre el 2008 i el període gener-novembre del 2009, afectant a 4 vegades més treballadors.

L'evolució, al llarg de l'exercici 2009, es va caracteritzar per una caiguda de l'activitat productiva, significativament intensa en el primer semestre, sobretot els primers mesos, i un estancament a partir de l'estiu, especialment en el darrer trimestre de l'any.

Pel que fa el comerç exterior, cal assenyalar que en el període gener-novembre del 2009 les exportacions van patir un retrocés d'un 28,1% respecte al mateix període de l'exercici anterior, mentre que les importacions van caure un 30%.

Les previsions per a l'any 2010 indiquen un estancament de l'activitat productiva en relació al 2009, que serà especialment evident en el primer semestre. El mercat interior continuarà palesant una situació de feblesa, tant en el consum com en les inversions, mentre que les perspectives pel que fa les ex-

portacions són més optimistes, en línia amb la recuperació de grans mercats, com per exemple Alemanya. Paral·lelament, els costos experimentaran un ascens, que serà més destacat en els costos financers i en els costos de primeres matèries. Els cinc principals problemes que pateixen les empreses del sector eren el 2009 i seran el 2010: la feblesa de la demanda, sobretot interna, l'augment de la morositat, les dificultats de tresoreria, la manca de finançament i de cobertura de risc comercial, i l'escassa flexibilitat laboral.

Àngel Hermosilla

Economista i director general de la Unió Patronal Metal·lúrgica (UPM)

Sector tèxtil /confecció. Balanç del 2009

El sector tèxtil ha sofert una forta davallada el 2009, derivada de la convergència de dos factors: l'obligada adaptació a la globalització del sector i l'actual crisi econòmica-financera.

El sector és potser un dels més globalitzats, en especial des del 2005, any en què es van liberalitzar els intercanvis tèxtils mundials. Així, el sector ha tingut que adaptar les seves estructures a aquest nou marc. Els esforços de les empreses han aconseguit una adaptació, costosa en termes empresarials i socials, però que ha millorat la seva capacitat competitiva a nivell internacional.

Lamentablement, en ple esforç de canvi, el sector del tèxtil s'ha vist immers ara en una nova situació depressiva derivada de l'actual crisi, que es manifesta en una caiguda important del consum, en especial en el mercat espanyol, i per les limitacions en el finançament de les empreses.

Això ens ha portat a una caiguda històrica en l'activitat i l'ocupació, superant la provocada en la crisi del 2005.

Les perspectives actuals són molt incertes, donat que només els mercats exteriors es veuen com a possibles

motors de la demanda. Per contra, el mercat espanyol continuarà llastat per l'estancament del consum.

Aquest panorama accelerarà encara més l'activitat exterior de les empreses i els canvis estratègics necessaris per a competir en un mercat global com és el del tèxtil.

Víctor Fabregat

Economista, director del CITYC

Estimació de la variació del VAB agrari català any 2009. Situació actual del sector alimentari

L'any 2009 ha estat un any de recessió econòmica. El sector agroalimentari també ha estat afectat si bé el seu grau d'afectació és menor que altres sectors manufacturers i té connotacions pròpies pel que fa al sector primari. **La variació interanual al desembre de 2009 de les indústries d'alimentació, begudes i tabac de Catalunya va ser de -0,1%** (quan l'IPI del total de Catalunya va disminuir d'un 15,7%). Fins i tot aquesta disminució a Espanya del subsector de l'alimentació va ser superior (-2%). Ara bé, la crisi econòmica va afectar el consum, i el sector distribuïdor al llarg de tot l'any ha posat en marxa diverses estratègies per tal d'enlairar-lo. El resultat va ser que es va tensar la cadena de valor de l'alimentació que pressionava els preus a la baixa i un efecte dominó que va arribar fins el sector primari, que sol ser la baula més dèbil de la cadena.

El sector primari té un cicle de producció propi: en síntesi podem dir que els productes agrícoles estan més afectats per la climatologia i els ramaders, per un cicle estacional propi generalment retardat en resposta a cicles de preus anteriors. Recordar que el sector ja va patir tot el 2007 i part del 2008 una crisi de costos a causa de l'augment del preu dels inputs (fertilitzants, cereals i subproductes) i que esperava l'any 2009 per recuperar-se.

Les darreres estimacions del VAB del sector agrari català de l'any 2009 amb dades del mes de gener 2010, apunten a una variació positiva del +6,8% en relació a la de l'any 2008.

Per subsectors, la variació del subsector agrícola és positiva (+2,1%). Les collites dolentes, en general de l'any 2008, s'han redreçat per unes condicions climatològiques més normals, en especial els cereals amb un augment del 47,5% en relació a l'any 2008. Tampoc les fruites han patit cap accident climatològic greu aquesta campanya, tot i que les produccions majoritàries com la pera i la poma no han superat les excel·lents collites de l'any 2008. Finalment la disminució és del 17% en relació a l'any 2008. En canvi, tant la fruita seca (+4,6%) com els cítrics han tingut un comportament més positiu (3,9%).

La variació del subsector ramader és més moderada, del +0,22%. Les produccions intensives ramaderes més importants de Catalunya (porcí i aviram) han tingut una variació positiva el 2009 en relació al 2008. Especialment en el cas del porcí, la pro-

ducció agrària més important, la variació del +5,1% ha determinat el signe final positiu del subsector ramader ja que en la resta de produccions el saldo ha estat negatiu. Destaca en negatiu i per la seva importància, la tercera ramaderia intensiva, la del boví (-17,7%). El sector boví, afectat de manera determinant per l'anterior crisi de costos en els inputs agrícoles dels anys 2007 i part del 2008, que van encarir els costos d'engreix, per una situació de crisi en el



sector lleter que va disminuir la producció de vedells i per un cicle de producció més llarg (9 mesos), s'ha trobat també el 2009 amb la crisi econòmica que ha augmentat el grau d'incertesa i la decisió empresarial de no omplir les granges.

L'índex interanual de preus percebuts agraris (IPPA) a Catalunya es va situar el mes de novembre del 2009 en -6,5%. Per subsectors els productes agrícoles presenten una taxa de signe negatiu (-14,2%) i els ramaders positiva (+2,2%) i, per tant, la primera ha contribuït de manera decisiva al signe final

negatiu. Destaca per la seva importància al signe final de l'índex la disminució interanual dels

preus de la fruita (-13,9%) però també dels cereals (-17,4%), del vi, de la fruita seca i de l'oli d'oliva. En contrast, els preus ramaders han pujat de manera moderada i en especial el boví (+3,7%). En canvi, es destaca la important disminució dels preus de la llet (-21,9%) i la més moderada del porcí (-3,2%).

La taxa de cobertura del sector agroalimentari català acumulada fins el mes de novembre del 2009 es va situar en el 71,7% (3,9 punts superior a la taxa acumulada del mateix període

del 2008). Els intercanvis han disminuït l'any 2009: les exportacions han disminuït en un 9,6% i les importacions en un percentatge superior, en un 14,6%. Pel que fa a les exportacions, els capítols tradicionalment exportadors com són la carn, els greixos, i especialment la fruita i el vi (una disminució en valor del 21,5%) han tingut un comportament negatiu en relació al 2008. En l'apartat de les importacions gairebé tots els capítols han sofert disminucions en relació al mateix període de l'any passat. Especialment els capítols més gravosos com són els inputs per la ramaderia catalana (cereals, oleaginoses i tortons), però també altres com les fruites i la llet (-16,1%). Quant el consum alimentari, al llarg de tot l'any els indicadors eren negatius, però a finals d'any aquests s'estaven redreçant en el cas del consum a les llars. Així pel total d'Espanya, el consum total acumulat fins el mes de setembre havia disminuït un 4,2%, i mentre a les llars la disminució era de 2,4%, als canals HORECA era de 9,5% i de 3,7% a les institucions. La variació interanual del consum a les llars el mes de novembre, havia augmentat en volum (+0,9%), tot i que en preus havia disminuït un 1,9%. Aquesta baixada dels preus als consumidors contrasta amb la més elevada dels preus en origen (situació similar a tot Europa) que corrobora l'anterior afirmació de la debilitat de la primera baula de la cadena de valor.

Germani Rincón
Economista

Canal Directe de Liberty Seguros, S.A.

**T'IMAGINES
TOT EL QUE PODRIES FER
ESTALVIANT FINS A 339 €*
EN L'ASSEGURANÇA
DEL TEU COTXE?**

10% DTE.
ADDITIONAL
PER PERTANYER
AL COL·LEGI
D'ECONOMISTES
DE CATALUNYA

DESCOBREIX-HO
ARA MATEIX

I, si contractes Regal auto entre el 01-03-10 i el 31-05-10,
tindràs 40 € de regal que ingressarem en el teu compte.**

TRUCANT AL

902 44 47 07

(feiners, de 8 a 22 h)

O ENTRANT A

www.regal.es/economistes.htm

No t'oblidis d'indicar que ets membre del col·lectiu.
(Codi 2096)

OFERTA EXTENSIVA A FAMILIARS DIRECTES

A més, podràs aconseguir també el 10% de descompte addicional en contractar l'assegurança de MOTO, LLAR I VIDA



Patrocinador Principal de la secció de Bàsquet del FC Barcelona

* Estalvi orientatiu: exemple d'estalvi calculat amb companyies de primera línia, amb una qualitat de cobertures i serveis equivalents per al següent perfil: conductor de 35 anys, zona de circulació Barcelona, amb 15 anys de permís de conduir, casat i de professió administratiu. Modalitat: Tot Risc sense franquícia. Vehicle Renault Megane Luxe Dynamique 1.9 DCi, de 120 CV, i d'ús particular. Bonificació del 50 %. Amb 5 anys a la companyia anterior. Preus consultats al gener del 2010. ** No acumulable amb altres ofertes. La transferència es farà aproximadament al cap de 45 dies de la contractació de la pòlissa. De conformitat a l'art. 33 de la Llei 35/06 de 28 de novembre de l'IRPF aquests pagaments tindran consideració de guanys patrimonials. Companyia asseguradora: Liberty Seguros, Compañía de Seguros y Reaseguros, S.A. A través del seu canal directe: Regal.

Situació econòmica (hivern 2010)

Reproduïm les principals conclusions de la primera de les enquestes de situació econòmica corresponent a l'any 2010, **Situació Econòmica, hivern 2010**, que entre el 18 de gener i l'1 de març tots els col·legiats van poder respondre mitjançant la pàgina web del Col·legi. A la web <http://www.coleconomistes.com> també hi trobareu el text complet de l'informe.

En aquesta edició, un total de 1.552 col·legiats han contestat l'enquesta (25,29% sobre la població total), distribuïts de la manera següent. Segons la seva condició laboral, assalariats: 48,2%, empresaris i/o treballadors per compte propi: 42,3% i aturats: 9,5%; segons el sector d'activitats, serveis: 85,2% (serveis a empreses i particulars: 55,3%), indústria: 10,5%, construcció: 3,8% i agricultura, ramaderia, pesca i forestal 0,6%; i segons territori, 85,5% de les comarques de Barcelona, 8,1% de les comarques de Girona, 4,1% de les comarques de Lleida i 7,8% de les comarques de Tarragona.

A manera de titular podem dir: *Malgrat que la situació econòmica continua sent negativa, sembla que s'ha moderat el deteriorament de la confiança dels economistes. No obstant l'enquesta també assenyala, que es necessitaran 3 o més anys per a reduir sensiblement la taxa d'atur de Catalunya i d'Espanya i que l'estratègia de l'Economia Sostenible no és el mitjà adequat per canviar el model productiu espanyol.*

Estat actual de l'economia

En els darrers mesos es confirma la moderació de la tendència baixista de les expectatives i de la confiança dels col·legiats sobre l'economia.

Un 72,3% dels col·legiats que respon a l'enquesta assenyala que la **situació actual de l'economia catalana** és pitjor que fa un any, mentre que un 20,9% indica que és igual i un 6,5% que és millor. El panorama econòmic segueix sent, doncs, negatiu en comparació a principi del 2009. No obstant això, es confirma la moderació en el procés de deteriorament de les expectatives

dels economistes i els inicis d'una lleugera millora de la conjuntura, procés que va començar a fer-se palès a mitjan de l'exercici passat. Es confirma que el punt més baix de l'actual crisi va tenir lloc en els primers mesos del 2009 –el mes de febrer– segons l'enquesta.

L'índex de confiança dels economistes –que sintetitza el sentiment dels col·legiats davant de la situació econòmica general, tenint present una gran diversitat de factors (evolució del PIB, clima polític, inflació, preu del petroli, atur,...)– corrobora l'estancament en les expectatives dels col·legiats pel que fa l'evolució negativa de l'economia del Principat en comparació a mesos anteriors, si bé continua evidenciant el deteriorament de les

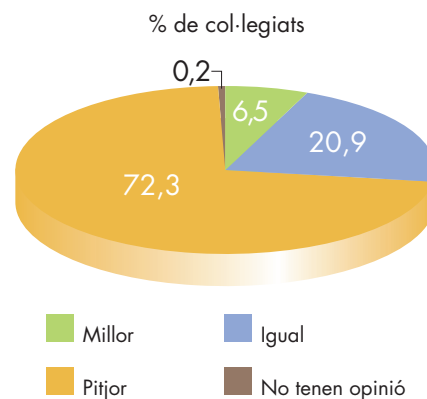
relatives al panorama estatal. Es puntua l'economia de Catalunya amb un 3,33 i la del conjunt d'Espanya amb un 3,10, front el 3,37 i el 3,21 de la passada enquesta, respectivament.

En funció de **comarques**, es pot apuntar que els economistes més optimistes pel que fa a la situació de l'economia són els localitzats a les comarques de Barcelona, mentre que, en sentit contrari, els que fan una valoració més negativa són els de les de Tarragona. En comparació amb l'enquesta passada, els col·legiats que han millorat de manera més significativa la seva opinió respecte a la conjuntura econòmica són els ubicats en comarques de Lleida i de Barcelona.

Situació de l'economia catalana

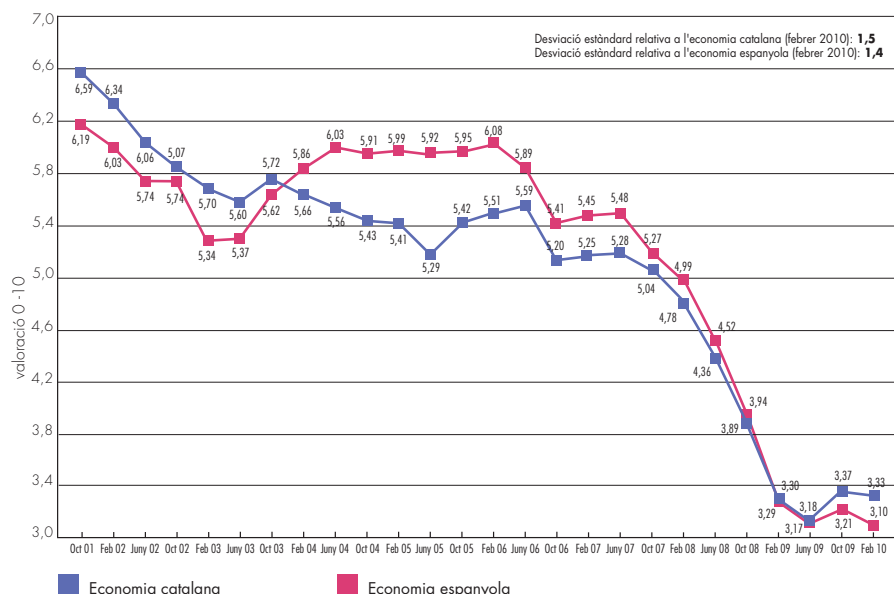
"Creus que la situació actual de l'economia catalana és ara millor, igual o pitjor que fa un any?"

Situació economia 2010 catalana	2009			% de col·legiats 2008			2007			2006			Tendència
	Feb.	Oct.	Juny	Feb.	Oct.	Juny	Feb.	Oct.	Juny	Feb.	Oct.	Juny	
Millor	6,5	4,2	2,0	0,6	0,2	0,5	2,0	3,8	11,1	15,6	13,1	9,0	
Igual	20,9	11,4	7,4	3,9	4,8	8,8	22,2	40,1	55,9	55,9	51,8	55,7	
Pitjor	72,3	84,3	90,4	95,4	94,8	90,4	75,5	55,5	32,8	27,9	34,5	35,0	
No tenen opinió	0,3	0,2	0,2	0,1	0,2	0,3	0,3	0,6	0,2	0,6	0,6	0,3	
TOTAL (núm. de respostes)	100,0 (1.548)	100,0 (1.503)	100,0 (1.078)	100,0 (1.119)	100,0 (1.246)	100,0 (953)	100,0 (1.026)	100,0 (958)	100,0 (972)	100,0 (1.027)	100,0 (1.044)	100,0 (933)	

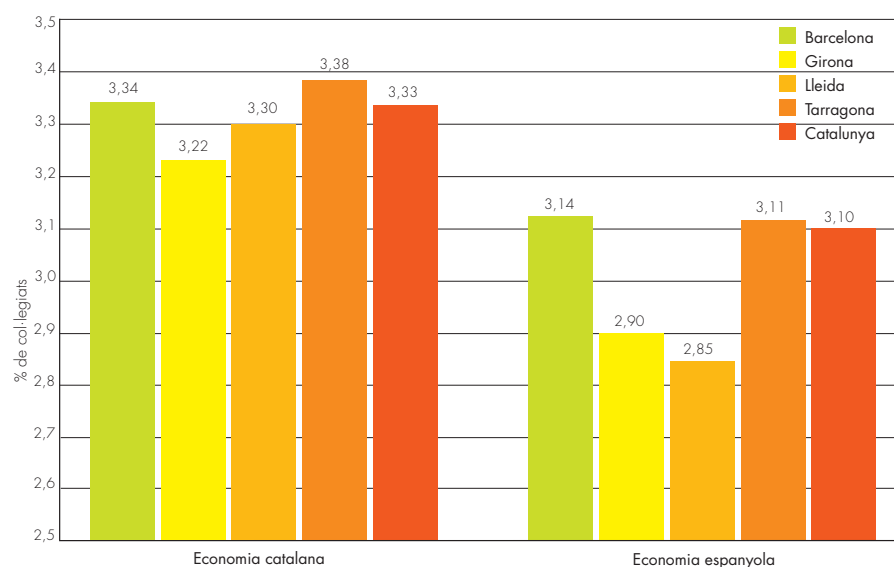


Situació de l'economia catalana i de l'economia espanyola

"Valora de 0 a 10 l'actual situació de l'economia catalana i de l'economia espanyola (0 = molt dolenta; 10 = molt bona)"



Situació de l'economia catalana i de l'economia espanyola segons comarca



Problemes de l'economia catalana

"Segons la teva opinió, quins són els tres principals problemes que té actualment l'economia catalana?"

Problemes	% de col·legiats											
	2010 Febrer	2010 Octubre	2009 Juny	2009 Febrer	2009 Octubre	2008 Juny	2008 Febrer	2008 Octubre	2007 Juny	2007 Febrer	2006 Octubre	Tendència
Atur	84,3	81,2	76,0	74,4	43,9	19,8	5,1	7,3	5,9	5,6	6,1	▲
Feblesa demanda interna	62,3	63,5	64,8	69,5	47,2	36,5	22,0	22,1	13,8	12,9	9,3	▶
Manca reformes estructurals	62,0	60,5	56,4	46,7	37,4	32,1	35,7	51,5	54,0	51,9	44,4	▶
Costos laborals	27,3	23,8	18,1	13,0	12,3	9,4	13,9	20,6	25,9	24,7	23,9	▲
Infraestructures i comunicació	20,6	24,8	32,9	34,4	35,7	46,9	72,4	79,2	77,7	76,4	67,1	▼
Feblesa demanda estrangera	12,0	15,5	21,1	22,3	15,2	5,7	7,9	10,5	15,6	18,3	15,6	▼
Cotització dòlar-euro	2,0	2,8	0,5	1,4	5,0	12,2	13,4	17,4	15,3	10,8	5,3	▶
Preu del petroli i carburants	2,0	1,9	1,0	1,3	27,8	61,0	40,5	26,3	21,3	19,6	42,7	▶
Inflació	1,0	1,9	1,0	3,5	40,8	56,2	65,4	23,9	27,9	34,5	52,4	▶

Problemes de l'economia catalana

L'atur continua sent el problema més important de l'economia catalana, seguit de la feblesa de la demanda interna i de la manca de reformes estructurals.

Els col·legiats consideren que el principal problema de l'economia catalana en l'actualitat és l'atur, qüestió assenyalada per un 84,3% del total. Li segueixen la feblesa de la demanda interna i la manca de reformes estructurals, indicats, respectivament, per un 62,3% i per un 62% dels economistes. Altres dificultats a ressaltar són els costos laborals i les deficiències en infraestructures i comunicacions (27,3% i 20,6% dels col·legiats).

En comparació amb l'enquesta passada del mes d'octubre, s'observa un augment de la preocupació dels economistes pels costos laborals i per l'atur. Pel contrari, s'ha produït un descens de la preocupació per les deficiències d'infraestructures i comunicacions i per la feblesa de la demanda estrangera.

Entre altres problemes remarcats pels col·legiats se'n poden destacar quatre. En primer lloc, els relatius a la situació política (manca de confiança i escassa credibilitat en els polítics, manca de lideratge polític,...). D'altra banda, s'han de ressaltar

les dificultats de finançament bancari que pateix l'economia –familiar i empresarial– (manca de confiança en el sistema, problemes i restriccions d'accés al crèdit, manca de finançament,...).

Altra dificultat assenyalada pels economistes és la pèrdua de competitivitat, productivitat i eficiència de l'economia en el seu conjunt. I, finalment, s'ha de destacar la tradicional preocupació dels col·legiats pel dèficit fiscal que pateix Catalunya respecte de l'Estat.

En funció de les **comarques**, s'ha de remarcar que l'atur és un problema més important en el cas de Tarragona i, també, de Girona, que a la resta de territoris. Pel contrari, a Tarragona i Lleida les deficiències d'infraestructures i comunicacions resulta una dificultat de menor rellevància que als altres territoris.

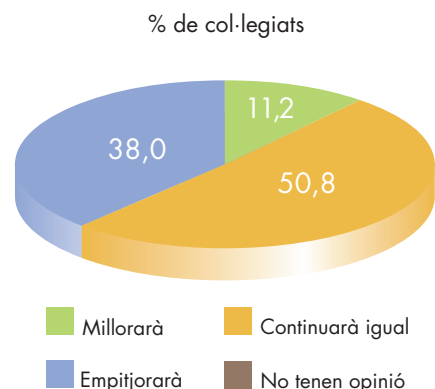
Perspectives sobre l'economia en els propers mesos

Fins a mitjan del present exercici es mantindrà bastant estable la situació actual de l'economia.

Un 50,8% dels col·legiats opina que l'economia catalana continuarà igual durant el primer quadrimestre d'enguany, mentre que un 38% creu que empitjorarà i un 11,2% pensa que millorarà.

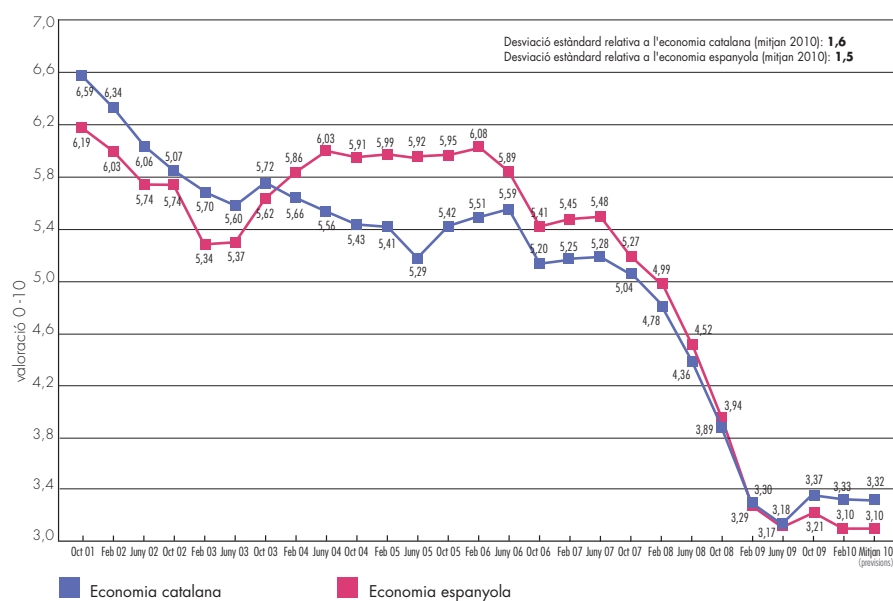
Per tant, en els primers mesos del 2010 es preveu que es mantingui bastant estable la situació econòmica, si bé les opinions pessimistes sobre l'evolució que es registrarà superen a les optimistes, encara que s'ha de remarcar que les primeres tendeixen a disminuir i les segones a augmentar en comparació amb perspectives d'enquestes passades.

Perspectives de l'economia catalana
"Creus que l'economia catalana millorarà, continuarà igual o empitjorarà en el primer quadrimestre (gener-abril) de l'any?"

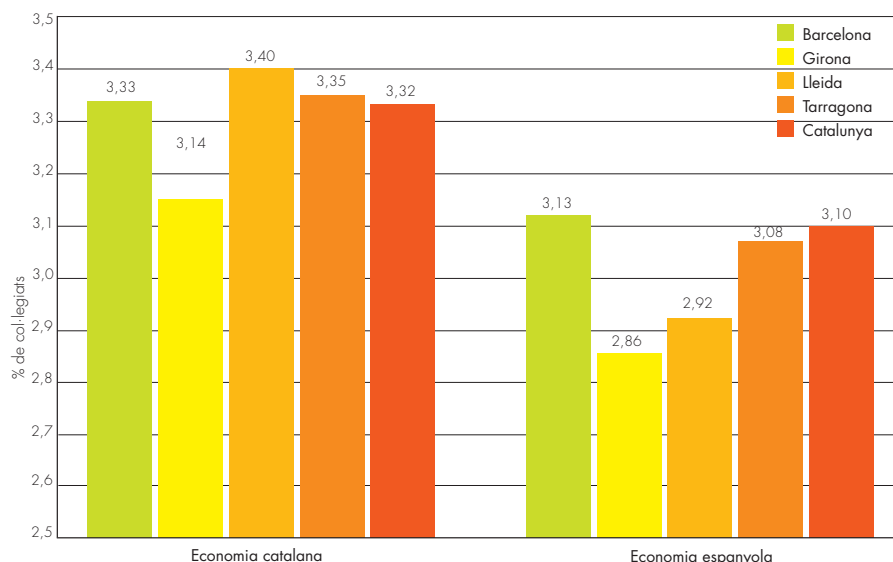


Perspectives de l'economia catalana i de l'economia espanyola

"Valora de 0 a 10 com estarà a mitjan d'aquest any l'economia catalana i l'economia espanyola (0 = molt dolenta; 10 = molt bona)"



Perspectives de l'economia catalana i de l'economia espanyola segons comarca (0 = molt dolenta; 10 = molt bona)



L'índex de confiança dels economistes previst per a mitjan d'any corrobora l'estancament de les expectatives sobre la situació econòmica. Es valora amb un 3,32 sobre un total de 10 la situació de l'economia de Catalunya a mitjan de l'exercici (0,1 punts menys que en l'actualitat) i amb un 3,10 la del conjunt d'Espanya (mateix índex que

en l'actualitat). Es mantindrà el diferencial entre els dos indicadors, que seguirà sent favorable per al Principat.

En funció de les **comarques**, s'ha d'apuntar que els col·legiats amb unes perspectives més positives són els localitzats a les de Lleida i de Barcelona, mentre que els ubi-

cats a les comarques gironines són els més pessimistes. Tots els col·lectius fan unes previsions més favorables per a l'economia catalana que per a l'espanyola.

Perspectives sobre l'atur

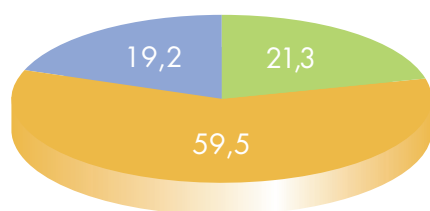
La majoria dels economistes considera que caldrà 3 o més anys per a reduir sensiblement la taxa d'atur catalana/espanyola.

Un 59,5% dels col·legiats creu que l'economia catalana/espanyola trigarà de 3 a 5 anys a reduir sensiblement la seva taxa d'atur, temps que un 21,3% preveu que sigui inferior als 3 anys però que un 19,2% augmenta fins a més enllà dels 5 anys.

Els economistes de totes les comarques anticipen majoritàriament que la reducció sensible de la taxa d'atur requerirà de 3 a 5 anys. No obstant això, es pot destacar que els localitzats a Barcelona i Girona són els més optimistes respecte a la possible davallada de la desocupació, mentre que els ubicats a Tarragona són els més pessimistes.

"Quan temps creus que trigarà l'economia catalana/espanyola a reduir sensiblement la seva taxa d'atur?"

% de col·legiats

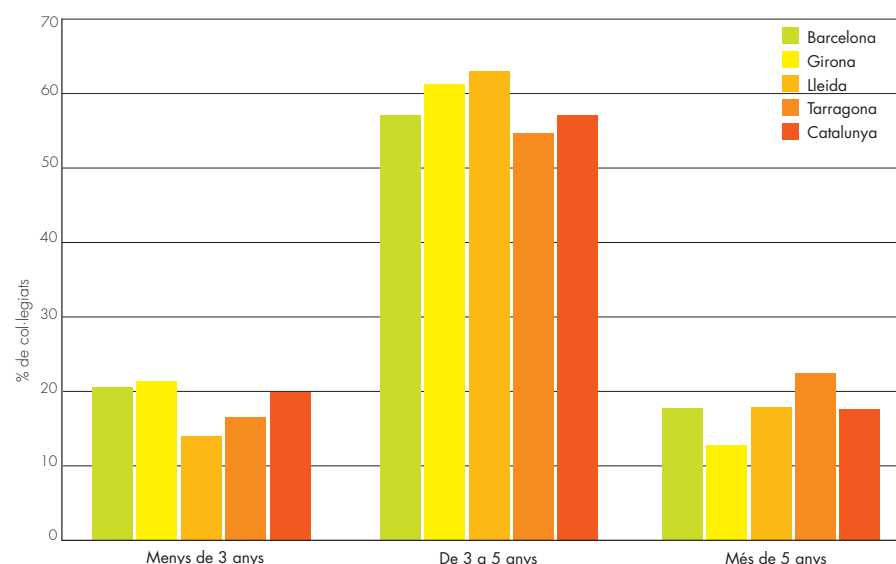


Menys de 3 anys De 3 a 5 anys
Més de 5 anys

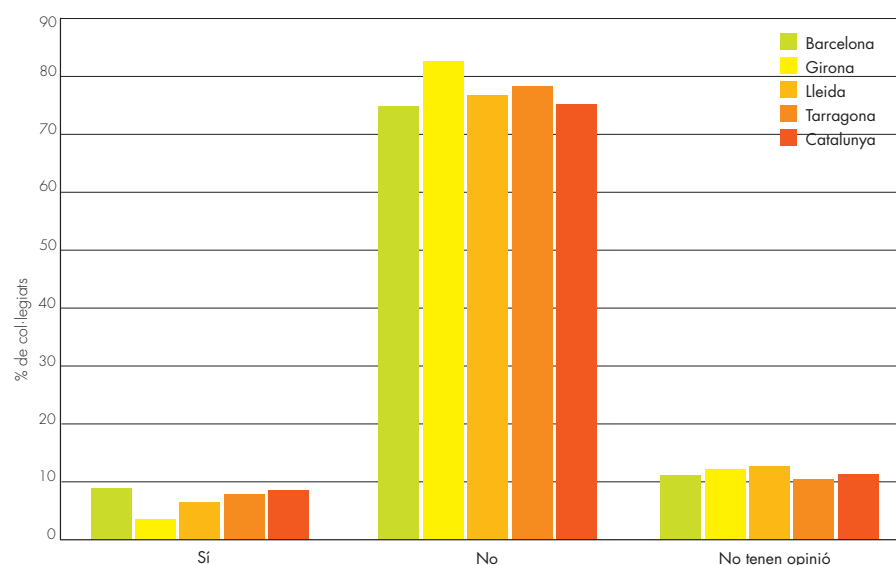
Estratègia de l'economia sostenible

Tres de cada quatre economistes opina que l'Estratègia de l'Economia Sostenible no aconseguirà la seva finalitat.

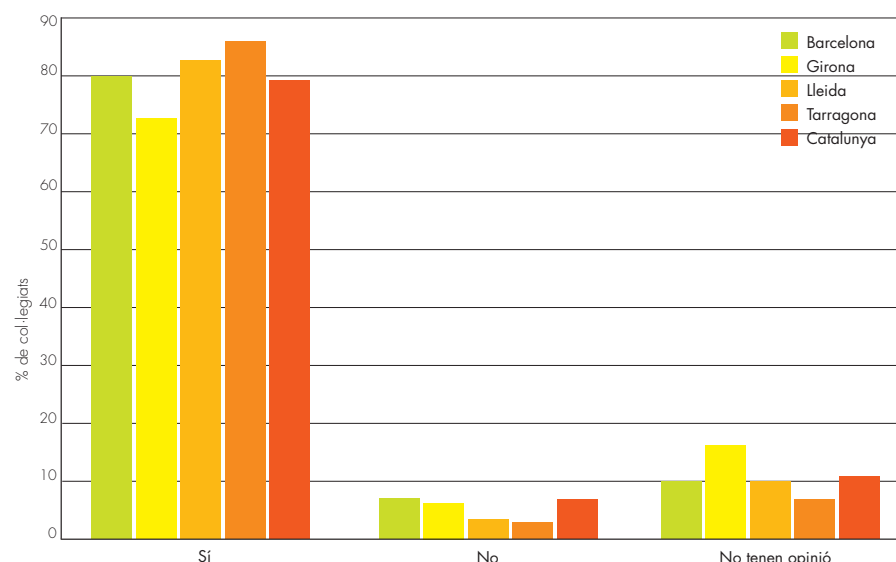
Perspectives sobre l'atur segons comarca



Estratègia de l'Economia Sostenible segons comarca



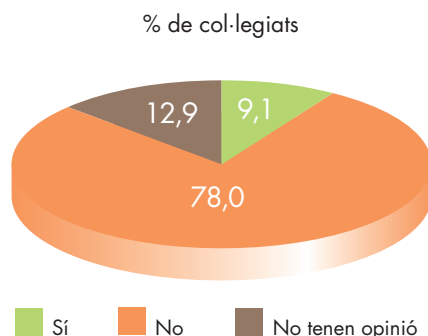
Corredor del Mediterrani segons comarca



Un 78,0% dels col·legiats creu que l'Estratègia de l'Economia Sostenible impulsada pel govern central no és el mitjà adequat per canviar el model productiu espanyol. Pel contrari, un 9,1% opina que sí.

Els economistes de totes les comarques són en la seva majoria crítics amb l'Estratègia de l'Economia Sostenible, destacant, especialment, els col·legiats de Girona.

"Creus que l'Estratègia de l'Economia Sostenible impulsada pel govern central és el mitjà adequat per intentar canviar el model productiu espanyol?"



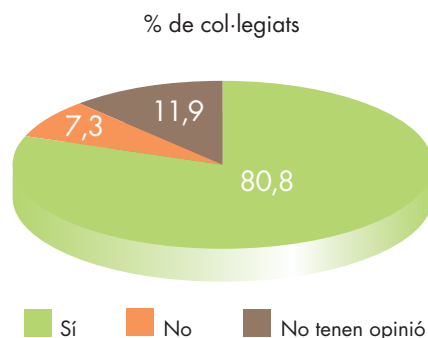
Corredor del Mediterrani

La majoria dels economistes creu que cal aprofitar la Presidència europea d'Espanya per a impulsar el Corredor del Mediterrani.

Un 80,8% dels economistes opina que s'hauria d'aprofitar la Presidència espanyola de la Unió Europea per a impulsar el Corredor del Mediterrani, mentre que un 7,3% creu el contrari.

En funció de les comarques, s'observa que els economistes de Tarragona i Lleida són els més partidaris d'aprofitar la Presidència espanyola de la Unió Europea.

"Creus que s'hauria d'aprofitar la Presidència espanyola de la Unió Europea per a impulsar el Corredor del Mediterrani?"



Modalitats d'inversió per a l'any 2010

Les modalitats d'inversió més recomanables per al 2010 són l'estalvi a termini del sistema financer i el deute públic.

Un 49,1% dels economistes considera que les modalitats d'estalvi a termini del sistema financer són les més recomanables per a invertir l'any 2010.

La segona alternativa, a certa distància, és el deute públic, apuntat per un 34,3% dels economistes.

Entre les altres opcions d'inversió aconsellables per a enguany cal destacar la borsa i els fons d'inversió i plans d'inversió, assenyalats per un 29,5% i per un 28,7% dels col·legiats, respectivament.

Per la seva part, els metalls preciosos i obres d'art són recomanables com a inversió per un 22,4% dels economistes, els habitatges per un 21% i, a distància, les divises per un 10,1%.

Altres modalitats d'inversió a aconsellar per al 2010 són les participacions empresarials, els actius en economies emergents, i els negocis en energies renovables.

"En quin tipus de modalitats recomanaries invertir a un estalviador durant l'any 2010?"

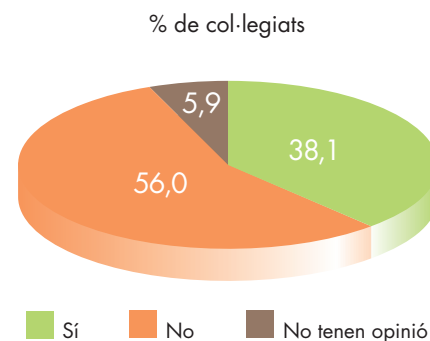
Modalitats d'inversió	% de col·legiats
Modalitats d'estalvi a termini del sistema financer	49,1
Deute públic	34,3
Borsa	29,5
Fons d'Inversió i Plans de Pensions	28,7
Metalls preciosos i obres d'art	22,4
Habitatges	21,0
Divises	10,1

Utilització de grans esdeveniments: comarques de Barcelona

Un 56% dels economistes de les comarques de Barcelona creu que no s'han d'usar grans esdeveniments per a impulsar Barcelona i la seva àrea d'influència.

Un 56% dels col·legiats barcelonins opina que no és convenient mantenir el model d'utilitzar grans esdeveniments (exposicions, jocs olímpics, fòrum, i ara jocs d'hivern) per a actualitzar les infraestructures i dinamitzar Barcelona i la seva àrea d'influència, mentre que un 38,1% considera que sí.

"Creus convenient mantenir el model d'utilitzar grans esdeveniments (exposicions, jocs olímpics, fòrum, i ara jocs d'hivern) per actualitzar les infraestructures i dinamitzar Barcelona i la seva àrea d'influència?"

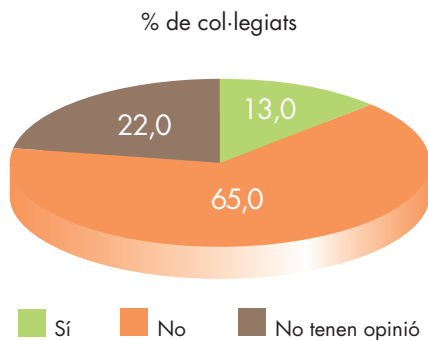


Model aeroportuari sostenible: comarques de Girona

Gairebé dues terceres parts dels economistes de les comarques de Girona considera que concentrar l'activitat aeroportuària en un sol operador no és sostenible.

Un 65% dels col·legiats de les comarques de Girona creu que concentrar el trànsit aeroportuari de Girona en un sol operador no és un model sostenible, mentre que un 13% opina que sí.

“Creus que la concentració del trànsit aeroportuari en un sol operador a Girona és un model sostenible?”.

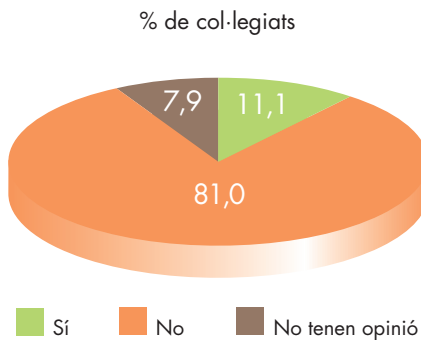


Implantació del model de vegueries: comarques de Lleida

La majoria dels economistes de les comarques de Lleida opina que el model de vegueries no té racionalitat econòmica.

Un 81% dels col·legiats de les comarques lleidatanes creu que la implantació del model de vegueries a Catalunya no té racionalitat econòmica, front un 11,1% que considera que sí.

“Creus que té racionalitat econòmica la implantació del model de vegueries a Catalunya?”.



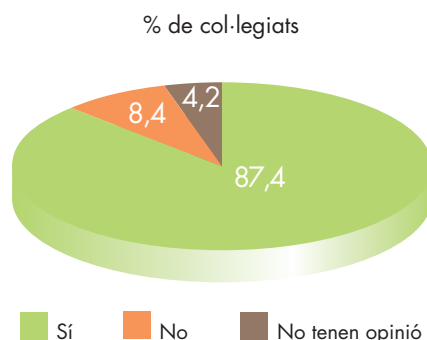
Desenvolupament de les infraestructures: comarques de Tarragona

Bona part dels economistes tarragonins opina que una major sintonia política permetria impulsar les infraestructures al territori.

Un 87,4% dels economistes de les comarques tarragonines creu que una major compenetració política afavoriria el desenvolupament de les infraestructures en el Camp de Tarragona, alhora que només un 8,4% opina el contrari.

volupament de les infraestructures en el Camp de Tarragona, alhora que només un 8,4% opina el contrari.

“Creus que una major compenetració política afavoriria el desenvolupament de les infraestructures en el Camp de Tarragona?”.



El Col·legi d'Economistes al teu servei



Participació en Comissions, Grups de Treball, Conferències, Fòrums, Jornades /
 Formació d'opinió sobre temes d'actualitat / Serveis assessorament personalitzat gratuït /
 Publicacions / Formació / Accés gratuït a Internet amb e-mail propi /
 Borsa de treball / TAP Torn d'Actuació Professional / Productes financers i assegurances /
 Altres serveis: · Avantatges del Carnet Col·legial · Conveni amb l'AEAT · Visat d'autenticació col·legial ·
 Servei Posa't en línia · Servei Fax Registre · Retransmissió de conferències per internet · Recull legislatiu

Registre de Societats del Col·legi d'Economistes de Catalunya

Per a més informació:

Col·legi d'Economistes de Catalunya

Avda. Diagonal, 512, pral. 08006 Barcelona Tel. 934 161 604 Fax 934 160 061

www.coleconomistes.com

Col·legia't

Renovació de l'acord-conveni amb REGAL per oferir millors preus als col·legiats

Un any més Regal segueix oferint els seus productes d'assegurances de cotxe, moto i llar amb unes condicions de preu espe-



cials i un servei més exclusiu pel fet de ser col·legiat. En el nou acord amb el

Col·legi, s'ha afegit com a novetat el producte vida, contractable dels 14 als 69 anys i amb opció de cobertures des de la bàsica per mort, fins a la invalidesa absoluta i permanent, capitals addicionals per mort o invalidesa per accident, accident de circulació i malalties greus.

Us recordem que Regal aplica un 10% de descompte a la contractació de qualsevol producte i que aquest descompte és extensiu a familiars directes (cònjuge, pares i fills). I ara, si contractes Regal auto entre l'1 de març i el 31 de maig, tindràs 40 euros de regal que ingressaran en el teu compte.

A més, si ja tens un producte Regal contractat i contractes un producte de vida, gaudiràs d'un 10% addicional al teu descompte de col·legiat, durant tota la vigència de la pòlissa i, si ja tens assegurat el cotxe a Regal, gaudiràs d'un 20% més de descompte al contractar Regal Llar. També hi ha descompte per segons vehicles de la unitat familiar.

Per consultar amb més detall les cobertures i serveis d'aquests productes, calcular un pressupost o contractar una pòlissa està a la disposició del Col·legi el telèfon 902 444 707 (laborables de 8 a 22 h) i la web activada específicament www.regal.es/economistes.htm (producte vida exclusivament per telèfon). S'ha de facilitar el Codi del Col·legi 2096 per poder-se beneficiar del descompte.

Econoblocs

Benvinguts un cop més al resum que anem fent regularment sobre l'activitat portada a terme a través dels econoblocs, l'espai participatiu a Internet que el Col·legi d'Economistes de Catalunya posa a disposició de tots els seus col·legiats. Les dades de participació han mantingut la seva bona línia i podem parlar d'unes dades francament positives, tant pel que fa a la publicació de nous blogs, com pel que fa als comentaris. Des d'aquí, com sempre, us animem a seguir participant. Cal destacar també que hem incorporat un nou servei d'estadístiques que ens permet avaluar millor l'ús que es fa del sistema. Podem avançar-vos que durant l'últim mes, s'han rebut 1900 visites, i que la mitjana de pàgines vistes per usuari es de quasi 2. Cal ressenyar que tot i que la majoria de visites venen d'Espanya, s'han rebut també visites de Mèxic i Colòmbia entre d'altres països de parla castellana.

Seguidament destaquem, tal i com fem sempre, alguns dels blogs que han estat més valorats, llegits o comentats:

Causas raíz. Causas económicas; de Ramón Morata



"Este artículo nos indica que no fue la crisis financiera mundial la que determinó la crisis económica sino al revés fue la crisis económica la que configuró la crisis financiera.

Las causas raíz fue esta una "huida hacia adelante" muchos países esperaban lograr superar la pérdida de productividad y competitividad...de esta última década...y se necesitaba tiempo...tiempo que se consiguió mirando hacia otro lado cuando aparecían burbujas que se hacían insostenibles. Varias crisis al mismo tiempo (primero la económica, luego la financiera, y la derivada de las mega estructuras/globalización) además de los factores geoestratégicos, energéticos, alimentarios, de la arquitectura financiera que permite excesos y de las instituciones supranacionales sin fuerza legal, sin estar bien representadas y organizadas para poner cierto orden..."

La TDT o la incertesa d'anar per la corda fluixa i sense xarxa;



de Margarida Abella

"No soc de les que els Reis del 2010 els ha portat una nova TV amb TDT incorporada perquè ja fa dos anys que la tinc. De d'aleshores l'hem anat completant/actualitzat amb els reis dels fills que sempre són "moderns" i miren cap a futur. Des del començament em va semblar que tot estava a mitges, però em responia que encara quedava un temps per anar millorant el tema. Actualment penso el mateix, és una mica un desori. El meu comentari es deu sobretot a:

1) No acabem d'entendre (en general) què cal triar per encertar-la. Sempre hi ha excepcions i condicionants. Sembla la previsió de l'evolució de la taxa d'atur en els propers 12 mesos. La culpa és nostra per no saber ben bé la diferència entre HD ready o Full HD; DVD - DVIX o Blue Ray? etc."

La crisis y los intangibles; de Agustín Moreno



"La crisis continúa y los analistas esperan que se frene en este año 2010 y que a partir del 2011 se inicie una recuperación que deberá ser progresiva.

Se palpa la sensación en el ambiente de que las empresas no inicien el relanzamiento hasta que las condiciones laborales y fiscales les sean más propicias y mejoren lo establecido hasta ahora.

Las noticias con base estadística nos dicen que han disminuido las bajas laborales por motivos de salud, ILT, de los trabajadores en activo. Quiere decir esto que muchas bajas no merecían serlo y que se tomaban a la ligera sin pensar en las consecuencias para el entorno social.

Por otro lado la disposición a formarse de las personas en edad exigida por la Formación Profesional y la Universidad, no es satisfactoria para los docentes pues se ve y se cree que falta voluntad de esfuerzo y sacrificio."

Signatura electrònica com a Economista

- Perquè cada cop més l'ús de les noves tecnologies és un fet més quotidià
- Perquè cada cop és més habitual que ens comuniquem i enviem els nostres informes, documents als nostres clients en formats electrònics, (e-mail,...)
- Perquè cada cop es fa més necessari que les comunicacions electròniques generin confiança, tant pel que l'envia com pel receptor

*Per totes aquestes raons és necessari que tinguis una
signatura electrònica com a Economista.*

La signatura electrònica com a Economista:

- Ens aporta seguretat en les comunicacions que es realitzen mitjançant internet
- Ens garanteix que, si s'altera el contingut d'un document, signat digitalment, es detecta de seguida, a la vegada que garanteix al receptor que l'emissor "no repudiarà" el document o missatge tramès electrònicament.

La signatura electrònica com a Economista es converteix en el document d'identitat imprescindible per a operar en la xarxa amb les màximes condicions de seguretat que no solament garanteix la identitat de la persona, que signa un document o un correu, sinó que a més garanteix que aquella signatura és d'un Economista.

Firmaprofessional és una societat creada per diferents col·legis professionals (advocats, arquitectes, economistes, enginyers, farmacèutics i metges) que, al seu torn facilita la firma electrònica dels col·legiats. Firmaprofessional és una autoritat de certificació. El Col·legi d'Economistes de Catalunya actua com a autoritat de registre de Firmaprofessional, és a dir qui diu a quins economistes se'ls hi pot emetre el certificat digital que els haurà de permetre signar electrònicament i a quins se'ls ha de "revocar" el permís.



Per més informació:

 **Col·legi d'Economistes de Catalunya**

Diagonal, 512, principal • 08006 Barcelona • Tel. 93 184 26 49 (Sra. Mercè Bel) • Fax 93 416 00 61
www.coleconomistes.com cec@coleconomistes.com

Entrevista a Joan Castells

Joan Castells, president i conseller delegat de la Mútua d'Assegurances FIATC, ha rebut la distinció d'Economista d'Empresa de l'Any 2009. Amb aquest premi, el Col·legi d'Economistes ha volgut reconèixer la feina d'aquest economista que ha convertit una petita companyia, centrada en assegurances d'automòbil, en una gran asseguradora, tercera mútua en el rànquing es tatal i primera de Catalunya, amb presència nacional i internacional, i que pràcticament ofereix totes les línies de negoci assegurador.



Des de la seva experiència i càrrec de president i conseller delegat de FIATC, una de les vint primeres companyies d'assegurances d'Espanya amb presència internacional, quins són els principals problemes del sector assegurador en el mercat espanyol en l'actualitat?

En primer lloc, el retrocés econòmic. L'activitat asseguradora manté una estretíssima relació amb la producció i venda de béns de consum. Particularment, el sector immobiliari, que ha estat eix de l'economia al nostre país, ens afecta de forma directe en els rams de Responsabilitat Civil General,

“Pel que fa a productes d'estalvi, el conjunt de l'Estat Espanyol dedica a les assegurances el 2,4% del PIB i Catalunya el 1,8%.”

Accidents, Tot Risc Construcció, Decennal Edificació, Averia Maquinària, Edificis i de forma indirecta com a conseqüència del descens de l'activitat, les assegurances d'autos, motocicletes... El nostre sector no pateix directament la manca de finançament fruit de la crisi financera mundial, però lògicament, sí de forma indirecta amb el que afecta a tots els sectors econòmics del país.

Pel que fa a problemàtica del propi sector, hauríem de remarcar la tendència *low cost* que s'ha instal·lat en la política de preus dels productes. Quan podem baixar els preus perquè hi ha un descens de la sinistralitat o s'ha pogut reduir el cost d'un determinat procés de reparació, està molt bé que baixem els preus als nostres clients. Però si només baixem els preus per captar mercat, sense que aquest descens es correspongui amb costos més baixos, el que fem és perjudicar-nos i afeblir les reserves tècniques que qualsevol asseguradora necessita per fer front als sinistres futurs.

Si el criteri és el mercat, quina es la posició actual d'Espanya en relació a altres països on FIATC hi té presència?

En l'àmbit internacional, FIATC ha tingut presència a l'Argentina amb els nostres socis Bayerische Vita durant un període de cinc anys, tot just abans de la desaparició de la paritat amb el dòlar americà. Els resultats van ser correctes però, lògicament, quan l'economia argentina va fer fallida, tot mantenint els compromisos adquirits amb els nostres clients, varem tancar aquest mercat.

Darrerament, hem mantingut converses amb una asseguradora d'Algèria per a dur a terme un projecte comú, però hem tingut dificultats d'entesa i l'acord no ha estat possible.

Creu que la crisi de confiança generada per la conjuntura econòmica actual posa a prova el grau de fidelització dels clients d'una companyia?

Com a totes les coses, hi ha diversitat; en assegurances de salut, en general, a les persones que estan acostumades a tenir un bon servei com és el nostre, amb centres propis que garanteixen una relació molt humana al mateix temps que unes infraestructures molt modernes, la veritat és que no. Naturalment, hi haurà un petit nombre de persones que marxen, per la seva si-

*“El premi Economista d’Empresa de l’Any significa un reconeixement a molts anys de treball professional que han permès convertir **FIATC** en una mútua de referència a Catalunya i Espanya.”*

tuació econòmica. Però he de dir que en assistència mèdica (MEDIFIATC, MULTIMEDIC), no tenim problema. Pel que fa a les assegurances d’automòbils, no és tan la crisi el que crea infidelitat, sinó la tendència que avui dia hi ha a buscar un millor preu en detriment, a vegades, del servei i les cobertures.

Diria que hi ha cultura d’estalvi en la societat catalana?

Sempre s’ha parlat de la “cultura d’estalvi” de la societat catalana. Sembla que som un poble més auster que d’altres, malgrat que això ha canviat molt en els darrers anys.

L’increment de l’estalvi sí que és una conseqüència directa de la crisi. Efectivament, no només a Catalunya, sinó a tot l’Estat, davant de la incertesa, s’està estalviant més. Però si ens atenem al percentatge sobre el PIB que dedica Catalunya a assegurances d’estalvi, hem de dir que no; el conjunt de l’Estat Espanyol dedica a les assegurances d’estalvi el 2,4% del PIB i a Catalunya, el 1,18%. Insisteixo en que em refereixo a dades de productes d’estalvi asseguradors estrictament.

Després de gairebé trenta anys a FIATC, en quins punts creu difereix la gestió d’aquesta crisi de la de crisis anteriors?

Vaig començar la meua vida professional al final dels anys setanta, quan començàvem a veure algun resultat positiu després de la crisi del 74. Des de llavors, hem viscut crisis, sí, però cap d’elles ha estat tan “capil·lar” i tan trencadora com l’actual perquè ha afectat a l’autèntic motor de l’economia occidental que és el finançament.

Els principals motors de la nostra activitat (construcció, turisme, indústria) s’han

vist afectats per la crisi. S’ha fet palès l’esgotament del nostre model econòmic i la passivitat en projectar la nostra economia cap a un nou model, per manca, entre d’altres coses, de reformes estructurals importants.

Aquesta crisi, que va més enllà de la crisi econòmica, el que ens obliga és a tornar a estudiar tota la nostra activitat, per una part per a modernitzar-la als nous hàbits de consum, però a més, el PIB no creixerà com ho fa fet en els darrers vint i

“En el mercat de serveis, dirigits als joves i a la tercera edat, és on veig més oportunitats pels joves empresaris; l’oci i el turisme temàtic són camps on es poden desenvolupar projectes interessants.”

cinc anys, i empreses i persones hem de fer una redimensió del nostre negoci segons les expectatives reals actuals.

D’altra banda, cal dir que aquests anys de bonança econòmica motivada per un accés al finançament fàcil i barat, molts actors econòmics no han tingut en compte o han menyspreat el risc.

Continua sent el món de les assegurances un dels sectors principals en frau?

És cert que en aquest sector hi ha hagut frau i que encara n’hi ha, però les entitats hem fet un esforç molt important en detectar el

fraud dels darrers anys, per estalviar aquest cost als clients que són honestos i a la pròpia companyia. El bon control dels sinistres i del frau comporten una baixada de la sinistralitat i un millor càlcul de les primes, en benefici dels assegurats.

En la seva opinió, quins sectors empresarials comencen a dibuixar el futur dels joves economistes de Catalunya?

Crec que si es realitzen les reformes que convé fer, es poden tornar a potenciar els diferents sectors de l’economia, fins i tot la industrial, tot i que hem de guanyar competitivitat i hem de fer inversions en tecnologia. Hem de projectar les empreses perquè tinguin possibilitats d’exportar.

El mercat de serveis dirigit a joves i a tercera edat, és on veig moltes oportunitats per als joves empresaris; l’oci, el turisme temàtic, són, en la meua opinió, camps on els nostres joves poden desenvolupar projectes molt interessants.

Tot això, sense oblidar el sector assegurador, que al nostre país, és molt sòlid i solvent. Hi ha una tradició històrica de l’assegurança a Catalunya.

El Col·legi ha reconegut a Joan Castells Economista Empresa de l’Any, què significa per a vostè aquest reconeixement?

El reconeixement a molts anys de treball professional personal i de tot l’equip de

l’empresa havent-la convertit en un referent a Catalunya i Espanya com a mútua.

També és un reconeixement a la tasca del sector de les assegurances, a vegades desconegut o oblidat per a molts.

Elvira García

Entrevista a Josep Cid

El Col·legi d'Economistes ha reconegut la trajectòria professional de Josep Cid Dacosta concedint-li el premi al Despatx Professional de l'any 2009. D'aquesta manera es reconeix la seva dedicació en la societat, IGC INTER GRUP CONSULTORS, S.A. integrada dins del Grup Lladó i de la que n'és soci. Aquesta societat és avui un referent per a molts economistes, amb projecció significativa a la ciutat de Badalona i el seu entorn.

En aquesta entrevista Josep Cid fa un repàs a la situació econòmica actual i proposa mesures per sortir de la crisi.



més que comprovat per situacions anteriors i ja no del nostre país exclusivament, que no ajuda la recuperació de l'economia. Veiem l'exemple d'Alemanya, on les mesures que s'han pres de reduccions d'impostos estan funcionant i l'economia s'està recuperant.

La recent reforma de l'Impost de Successions: afavorirà o perjudicarà l'economia catalana?

Jo qualificaria de reforma molt tímida que només soluciona part del problema d'aquest impost, ja que les xifres exemptes de

plat una flexibilitat en l'Impost per evitar aquestes situacions perquè no beneficien l'economia.

En els últims anys, les Comunitats Autònomes han guanyat competències en matèria fiscal i han anat aplicant les seves pròpies mesures. Com es trasllada a la pràctica aquesta notable competència entre autonomies en matèria fiscal?

Les competències en matèria fiscal de les autonomies es limiten bàsicament als tipus impositius, reduccions i bonificacions, però

“Pujar els impostos en la situació actual està més que comprovat que no ajuda a la recuperació de l'economia.”

Centrant-nos en el context actual, com creu que afectarà l'increment d'impostos que ha dut a terme el Govern Central en la recuperació de l'economia aquest any 2010?

La situació real de l'economia catalana i espanyola és de crisi i diria que de forma significativa. El que necessiten les empreses i més les PIME, són mesures que afavoreixin el consum de particulars i empreses. Pujar els impostos en la situació actual, o bé el mes de juliol de l'any 2010 amb la pujada prevista del tipus d'IVA en dos punts, està

pagament han quedat molt per sota de les que hi ha en altres comunitats autònomes. El pagament que han de fer d'aquest impost els hereus que rebin una empresa no s'ha modificat, existeixen unes reduccions significatives que exigeixen el compliment d'uns requisits molt estrictes. Les empreses que no els compleixin hauran de pagar imports que en ocasions poden acabar significat el tancament de la companyia si no existeix líquid suficient per pagar l'Impost de Successions i Donacions. Crec que s'hauria d'haver contem-

no a la resta de l'àmbit normatiu. A excepció de l'Impost de Successions i Donacions, en el qual hi ha grans diferències entre les Comunitats Autònomes pel que fa al seu cost, en la resta d'impostos les diferències no són gaire significatives entre les diferents Comunitats. Per tant, l'impost anterior pot ajudar a decidir en quina Comunitat Autònoma la persona fixa el seu domicili fiscal, per tal de pagar menys impostos. Seria desitjable evolucionar cap a una situació més homogènia en el tractament de l'Impost de Successions i Donacions.

“Proposo reduir la cotització de la *Seguretat Social* dels treballadors, i pagar-la com més salari, i cobrar una part dels serveis a cada persona que els requereixi.” 

Fa temps que es parla sobre una rebaixa de l'Impost de Societats. En un moment en què han desaparegut milers d'empreses, creu que una rebaixa de l'Impost de Societats seria un incentiu per a les empreses de nova creació?

Evidentment que les empreses de nova creació necessiten tot tipus d'ajuts, ja que els començaments són molt difícils i qualsevol estalvi en el pagament d'impostos facilita la implantació al mercat. Però també és necessària la reducció per a les empreses existents, ja que la situació actual de crisis ho requereix.

En aquest mateix sentit, està d'acord amb les polítiques fiscals de reduir els impostos que defensen les grans associacions?

Amb la situació actual, sí que estic d'acord en reduir els impostos sobre els beneficis empresarials perquè es facin inversions i també en els que recauen sobre el consum, com és el cas de l'IVA i de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics documentats, ja que la reducció d'impostos sol augmentar el consum, que és el que es necessita en l'actualitat per augmentar la producció i millorar l'economia en general.

Segons la seva opinió, som a prop d'aconseguir l'harmonització de la fiscalitat a escala europea?

Diria que continuem caminant en aquesta direcció, però no estem a prop d'aconseguir-ho. N'hi ha prou amb fer un cop d'ull en els diferents tipus de l'IVA de cada país, d'Impostos sobre Beneficis, etc.

Un dels debats socials més antics que estan presents en la societat és qui ha de responsabilitzar-se sobre serveis

com la sanitat. Creu que s'ha de pagar depenent de quin és el servei?

En el cas de la sanitat, tothom coneix el dèficit existent, i sobretot a Catalunya. Es desitja millorar els serveis però els recursos són escassos o mal gestionats, ja que el grau de satisfacció en el cas d'esperes d'intervencions és escàs (en general cal esperar molt de temps).

Aporto una idea sobre això, i és reduir la cotització a la Seguretat Social dels treballadors i pagar-la com més salari, i cobrar una part del preu dels serveis a cada persona que els requereixi, per així gestionar millor la despesa d'atenció sanitària i de medicaments.

“Estic d'acord en reduir els impostos sobre els beneficis empresarials i sobre el consum, per augmentar la producció i millorar l'economia” 

La seva trajectòria professional se centra en l'àrea de la fiscalitat i la comptabilitat dins del Grup Lladó. Té vostè alguna especialitat?

Els professionals del sector de les petites i mitjanes assessories, coneixen i assessoren en la majoria d'impostos que afecten als particulars i petites i mitjanes empreses, encara que cada professional té tendència a conèixer en més mesura algun impost, o certes àrees dels mateixos. En canvi, a les grans assessories, hi ha professionals més especialitzats en algun impost. No és el meu cas, ni el de la nostra assessoria, perquè la nostra clientela és la

PIME amb unes necessitats d'assessorament que no requereixen un gran grau d'especialització.

Vostè forma part de la Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi d'Economistes. Quin ha estat el tema de formació principal que ha dut a terme durant l'any 2009? Quin és el rol que vostè ha desenvolupat?

En la Comissió d'Assessors Fiscals es toquen tots els temes que afecten la professió, però l'any 2009 n'han destacat dos, com són la Memòria dels Comptes Anuals, segons les modificacions del Nou Pla General Comptable i la normativa mercantil, i l'altre tema estrella ha estat i serà la normativa que regula les operacions vinculades de les empreses.

La meua funció és coordinar les sessions temàtiques que es fan cada mes, decidint i buscant temes a tractar i ponents adequats.

El Col·legi d'Economistes l'ha reconegut com a Despatx Professional de l'Any 2009 a vostè com a integrant d'IGC interGrup Consultors, S.A. Què representa per a vostè aquest reconeixement? Com ha estat rebut per part d'IGC Inter Grup Consultors, S.A.?

Que una institució com és el Col·legi d'Economistes de Catalunya faci un reconeixement com a millor despatx de l'any 2009, significa una gran satisfacció per a mi com a responsable del despatx i per a tots els seus components, ja que no només és la feina d'una persona sinó del conjunt de tots. Jo crec que s'està reconeixent el treball diari des de fa molts anys, la serie-

Elvira García

Programa de Govern

Enfortir el Col·legi i la professió

Fa tres anys la quasi totalitat dels col·legiats que componen aquesta candidatura vàrem participar en la que encapçalava l'enyorat i estimat company Artur Saurí i que finalment va tenir la responsabilitat de tirar endavant el nostre Col·legi durant el període 2007-2010.

El programa que la candidatura va fer públic un cop va prendre possessió, sota el títol "HEM DE FER COL·LEGI I HEM DE FER PROFESSIÓ", recollia el compromís de la Junta de Govern d'orientar la seva actuació en un doble sentit. Per un costat, el de mantenir i aprofundir en aquells aspectes que representaven punts forts de la Corporació, en concret i resumidament, la gestió econòmica, la formació i l'Aula d'Economia i la Jornada dels Economistes, com a gran acte anual on la professió aporta a la societat el seu punt de vista sobre els grans temes econòmics i d'empresa. Per l'altre, es pretenia potenciar i millorar aquells aspectes que el nostre col·lectiu demandava, d'acord amb l'evolució de la societat i de la nostra activitat professional. En aquest sentit, calia adequar els serveis, molt en concret la **Borsa de Treball**, redimensionar les **publicacions** del Col·legi, especialment l'Informatiu i els documents tècnics, així com un millor aprofitament de les tecnologies de la informació. Aquestes línies d'actuació s'emmarcaven a la vegada en la necessitat d'assumir els grans reptes d'aquesta etapa, com eren la **construcció de la Nova Seu** del Col·legi d'Economistes de Catalunya, la necessitat d'**incrementar el nombre de col·legiats**, especialment els nous graduats, intensificar la col·laboració amb d'altres col·lectius professionals a fi i efecte d'evitar la fragmentació de la professió, millorar la **presència social del Col·legi** i de la professió d'economista i, internament, fer una organització més participativa a través de les Comissions de Treball, autèntica columna vertebral del Col·legi en aquest sentit.

En aquests darrers tres anys la Junta de Govern ha treballat per dur a terme les actuacions a què es va comprometre per aconseguir aquests objectius. En bona part això ha estat possible i, en d'altres, quan el seu horitzó temporal era més dilatat, s'han creat les bases per a la seva consecució en els propers anys.

L'actual candidatura a la Junta de Govern per a la propera legislatura continua pensant que aquests objectius, degudament adaptats i ampliat, són plenament vigents. Creiem en una **professió forta que aglutini a totes les especialitats de l'economista** i que gaudeixi del **reconeixement i el prestigi social** que es mereix. Cal que el professional de l'economia i de l'empresa disposi de les eines necessàries per desenvolupar la seva activitat, i que aquesta compti amb l'ajuda d'un Col·legi que li garanteixi, socialment, la imatge de solvència que comporta assumir un codi ètic i deontològic adequat a una societat cada vegada més exigent.

El Col·legi d'Economistes de Catalunya ha d'apostar per ser una institució amb un clar caràcter professional, però sense renunciar a la nostra responsabilitat social, manifestant la nostra opinió, fonamentada tècnicament i amb tota objectivitat, sobre els grans temes econòmics i empresarials del nostre entorn.

Per aconseguir els objectius assenyalats, especialment la **construcció de la Nova Seu**, l'ampliació dels serveis, afrontar el procés d'integració amb d'altres col·lectius amb els quals compartim competències, i fer-lo obert i participatiu, cal tenir un Col·legi cohesionat, escoltant i integrant les aportacions dels col·legiats.

Aprofitar les potencialitats del Col·legi vol dir també potenciar l'activitat i la presència social de les seves seus, fent que els serveis siguin utilitzats pels col·legiats. L'adequació i la millora de les tecnologies de la informació també tenen aquesta funció. La vitalitat de tot el territori és un actiu que s'ha de potenciar.

Finalment, en aquesta declaració d'objectius cal recordar que la Junta de Govern es compromet a defensar l'**estatut professional de l'economista**, fent les accions necessàries front les instàncies competents per defensar i ampliar les competències professionals de l'economista.

Aquestes directrius es concreten en les mesures que tot seguit es detallen i que representen el compromís de la candidatura de

cara a crear les bases per aconseguir un Col·legi modern i coherent en una societat oberta, exigent i competitiva.

1. Apostar per la participació dels col·legiats en les **Comissions de Treball**, amb la finalitat de que cada col·legiat es senti vinculat, com a mínim, a una de les Comissions de Treball existents. A més de facilitar l'organització d'actes formatius, la Junta de Govern facilitarà instruments per a la constitució de xarxes professionals en el seu si i vehicularà les opinions especialitzades de les Comissions perquè siguin conegudes tant en el conjunt de la societat com en els organismes competents.

2. **Millorar l'oferta de serveis** i orientar-los a la millora de la competitivitat i qualificació professional dels membres del Col·legi, amb eficiència i rigor, per tal de garantir la seva prestació al mínim cost possible. En aquest camp es donarà una especial atenció a la creació d'una Borsa de Treball moderna i eficient.

3. **Aprofundir en una comunicació "col·legi-col·legiats"** cada vegada més centrada en la utilització de noves tecnologies. En aquest sentit, la tramesa d'informació s'encaminarà a facilitar la tasca professional quotidiana del col·legiat, tant en la vessant pràctica com en l'estrictament informativa.

4. **Consolidar la política de publicacions**, dins d'aquest enfocament de facilitar l'activitat professional. La Revista Econòmica de Catalunya, amb un enfocament ampli dels temes econòmics i d'empresa; l'Informatiu de l'Economista, com a canal bàsic de comunicació amb els col·legiats; i la creació de "documents tècnics" que, amb una visió aplicada, aportin orientacions, reflexions i guies d'actuació en temes concrets que afecten l'activitat professional.

5. **Intensificar la col·laboració amb les Facultats d'Economia i Empresa** de les Universitats catalanes i amb associacions del teixit econòmic català per estendre la presència de l'economista. Es buscarà la creació d'un espai "CEC-Facultat" estable, amb actuacions permanents que familiaritzin els futurs graduats amb el Col·legi i amb la seva aportació en el procés d'inserció en el món professional.

6. Apostar pel diàleg i la col·laboració amb els Col·legis Professionals amb els que hi ha alguna coincidència estatutària de competències professionals. Cal evitar la fragmentació de la professió que podria veure's afavorida per la implantació dels estudis del Pla Bolonya. En aquest cas, resulta prioritària la relació amb els Titulats Mercantils i crear les bases per a una col·laboració en el camp de l'auditoria, tot garantint la defensa dels interessos del Col·legi.

Relació de col·legiats que han donat suport a la candidatura encapçalada pel Sr. Joan B. Casas Onteniente

7. Finalitzar la construcció de la Nova Seu, te-
nint especial cura en establir un procés de
construcció transparent i eficient, i en disse-
nyar un finançament que no hipotequi el
futur del Col·legi ni imposi noves càrregues
pecuniàries als col·legiats. La Nova Seu ha
de ser un instrument que ajudi a la moder-
nització del Col·legi i serveixi als economis-
tes en la seva actuació professional i social.

8. Estar presents en aquells debats sobre
temes econòmics i d'empresa que es plante-
gin a la societat, aportant el nostre punt de
vista, tècnicament fonamentat i objectiu, com
correspon a una organització professional.
En el camp de l'economia i de l'empresa, l'e-
conomista ha de ser-hi present.

9. Ser rigorós en la gestió patrimonial del
Col·legi i buscar la màxima eficiència dels re-
cursos i una acurada gestió de les despeses.

10. Continuar perfeccionant la trajectòria de
l'Aula d'Economia, ampliant la programació
de cursos i seminaris, a partir de ser imagi-
natius i actius en la recerca de les necessitats
dels col·legiats en aquest camp. L'Aula d'E-
conomia continuarà aprofundint en el plan-
tejament que ha permès crear una oferta
competitiva: rapidesa i basat en les necessi-
tats de la professió. La Nova Seu ha de per-
metre un salt qualitatiu que ha d'anar
acompanyat de la millora de tots els aspec-
tes logístics de la formació.

11. Continuar apostant per la celebració de
la Jornada dels Economistes anualment com
acte central dels economistes. Els objectius
són els d'aportar la visió del col·lectiu als
grans temes de debat del nostre entorn i per-
metre la trobada de membres del Col·legi,
per la qual cosa s'impulsaran mesures per
aconseguir la màxima concurrència dels
col·legiats a la Jornada.

12. Estendre el Col·legi a les Seus, aprofitant
les possibilitats de les tecnologies de la in-
formació en tots els actes i també visualitzant
el Col·legi a les diferents demarcacions a par-
tir del tractament social, mediàtic i professio-
nal de temes específics de cadascuna d'elles.

13. Com a Corporació, la Junta de Govern
vetllarà perquè l'estatut professional de l'e-
conomista reculli en tot moment les seves
competències i no es produeixi una pèrdua
del seu marc competencial.

Agustí Morell, Magdalena Noelia	Fabregat Muñoz, Víctor	López Sierra, Emilio José	Rodés Roca, Pedro Pablo
Albiol Paps, Alfred	Fabregat Vilà, Josep Maria	Losada Enríquez, Víctor Javier	Rojas Graell, Joan
Aldecoa Llauredó, Fernando	Fargas Gelabert, Josep Maria	Mallafre Recasens, Joan	Roqueta Rodríguez, Àngels
Alemanys Llovera, Joan	Farran de Rueda, Rafael	Marcén Martínez, Jaume	Rosinach Ribera, Josep
Álvarez Pérez-Bedia, Emilio	Farriols Solà, Xavier	Martí Bofill, Eduardo	Royes Riera, Adrià
Álvarez Zaragoza, María José	Faura Llimós, Daniel	Martí Pidelaserra, Jordi	Rubio Triadó, Bernat
Amat Salas, Oriol	Feixa Lapedra, Lourdes	Martí Queral, Maria Mercè	Rubirola Torrent, Miquel
Andrés Larión, Silvia	Fernández Alegre, Roser	Martínez Borrell, Alejandro	Ruiz Espinós, Pere
Angelet Cladellas, Joan	Fernández Álvarez, Marta	Martínez González, Josep Antoni	Ruiz Posino, Alex
Angrill Vallés, Xavier	Fernández González, Miguel Ángel	Martínez Lacambra, Alberto	Ruiz Rosa, José
Arasa Alegre, Maria Josep	Fernández Mas, Jordi	Martínez Marfil, Iker	Rull Cartañà, Joan Francesc
Argandoña Ramiz, Antonio	Ferrándiz Foraster, Carmen	Martínez Moreno, Laia	Sáez Martínez, Àngel
Argenté Giral, Miquel	Ferré Albareda, Guillem	Martorell González, Jordi	Sala Buchaca, Neus
Artés Ferrer, Antoni de P.	Ferrer Blanch, Jordi	Mas Colell, Andreu	Salas Puig, Josep Maria
Aznar Berrueto, Eduardo	Ferrer Junqué, Xavier	Mas Sumalla, Ramon	Salas Ríos, Manuel
Bagué Prats, Josep	Figueras Solvas, Carolina	Masriera Raventós, Josep Lluís	Sanz García, Humbert
Baraldés Vallverdú, Enric	Folia Maestre, Albert	Mauleón Pérez, Garikoitz	Sardà Ferrer, Josep
Barbé Durán, Lluís	Formosa Prat, Feliu	Meléndez Gil, Ricard	Sarroca Punsola, Esteve
Bardina Vicente, Carlos Alberto	Freire Prados, Miguel	Merino San Martín, Federico	Sarsa López, Domingo
Barrabés Carrera, Carles	Frias González, Fortunato	Mezquida Sans, Lluís Maria	Saubí Roca, Agustí
Bastida Vialcanet, Ramon	Gallart González-Palacio, Josep M.	Miquel Carrasco, Alejandro	Saurí Romero, Anna
Batet Rodríguez, Jorge	Gallart Sullà, Mireia	Mir Estruch, Fernando	Saurí Romero, Lluís
Batlle Vila, Pere	García Casals, Arnau Jaume	Miret Mestre, Pere	Segarra Blasco, Agustí
Bech Sanz, Jordi	García Castellví, Antonio	Miró Soler, Joan	Segarra Ferré, Àngel
Bertran Jordana, José	García del Cerro Callau, Carlos	Montoya Céspedes, Elisabet	Segarra Roca, Pere
Bertran Ribera, Jordi	García Miquel, Josep	Morell Rosell, Ramon	Segura Porta, Xavier
Betriu Pi, Josep	García-Donas Araujo, Félix	Moreno González, Donato	Serra Ramoneda, Antoni
Bisquert Viñolas, Antoni	Garola Crespo, Àlvar	Moreno Gutiérrez, Maria Isabel	Serra Serra, Narcís
Bonet Agustí, Lluís	Garrido Torres, Antoni	Moret Parera, Anna Maria	Serras Marqués, Luis Miguel
Brau Hernández, Joan Pere	Gasol Magriñá, Anton	Mosquera Nadal, Yolanda	Sevilla González, Mónica
Bretos Ribera, Maria Núria	Gasull Moros, Lluís	Moya Gutiérrez, Soledad	Sicart Ortí, Ferran
Buil Codina, Jordi	Gay de Liébana Saludas, José M.	Mundet Riera, Miquel	Soldevila García, Pilar
Caballé Vilella, Jordi	Genescà Garrigosa, Enric	Muñoz Gomà, Agnès	Solé Ribó, Xavier
Cabedo Gregori, Rodrigo	Gibert Utset, Esteve	Muns Albuixech, Joaquim	Solé Vilanova, Joaquim
Cabrè Boronat, Xavier	Gil París, Cristina	Nadal Montserrat, Xavier	Soligó Illamola, Gemma
Cabrè Plana, Núria	Gimeno Gracia, Manuel	Nebreda Jiménez, Carles	Suades Escaler, Josep
Cabrè Puig, Xavier	Gironella Masgrau, Emili	Nonell Guanter, Miquel	Subirats Humet, Joan
Calders Pidemunt, Josep Maria	Gómez Bernat, Eduard	Oliu Creus, Conxa	Suñol Trepal, Rafael
Cals Güell, Joan	Gordillo Lineros, Rubén	Oliveras Sobrevías, Ester	Suriñach Caralt, Jordi
Cambara Moreno, Manuel	Grabolea Cabañas, Carme	Oliveras Boadella, Arcadi	Surís Jordà, Josep Maria
Campa Planas, Fernando	Gracia Domènech, Marta	Oró Merino, Àngel	Talen Arjona, Carlos
Canals Oliva, Joan	Gratacós Pujol, Maria	Orriols Roberts, Sara	Tarín Puig, Santiago
Capellà Bruguera, Carles	Grifell Tatjé, Emili	Palacín Artiga, Gerard	Tarragó Balagué, Marçal
Capellas Quintana, Montserrat	Gual Solé, Jordi	Palacio Cebriá, Natalia	Teixidó Armengol, Miquel
Cardona Simón, Xavier	Guardans Cambó, Pau	Parellada Sabata, Martí	Teixidor Pagés, Maria Lluïsa
Carrau Ramon, Josep M.	Guarros Redondo, Mireia	Pasanau Ambrós, Tomàs	Terceño Gómez, Antonio
Carreras Puigdemont, Josep M.	Guinjoan Gabriel, Pere	Pavón Sáez, Manuel	Terradellas Cirera, Josep
Casals Selva, Lourdes	Gullí Gálvez, Pilar	Pedreño Maestre, Francisco	Ticó Camí, Xavier
Casals Couturier, Muriel	Gutiérrez Pascual, Heliodoro	Pedreño Vargas, Laura	Torné Cayón, Judit
Casanovas Ramon, Montserrat	Heras Abás, Arturo de las	Perdiguer Andrés, Miquel	Torres Casasnovas, Carles
Casas Brichs, Raimon	Heras Celigueta, Ana Maria	Pérez Camicero, Miguel Antonio	Torres Torres, Teresa
Casas Onteniente, Joan B.	Hernández Andrés, Elena	Picanyol Tarrés, Joan	Toriente Salvat, Xavier de la
Castells Trius, Joan	Hernández Ruiz, Miguel	Pich Rosell, Valentí	Tort Riu, Esther
Cenzual Aldaz, María	Herraz Puchol, Mariano	Pons Albertosa, Leopoldo	Travé Bautista, Maria Àngels
Chamorro Pérez, Francisco Javier	Huguet Muñoz, José	Pons Novell, Jordi	Tremosa Balcalls, Ramon
Cid Dacosta, Josep	Ibáñez Borrás, Francesc	Pons Pena, Neus	Trullén Thomas, Joan
Clavera Monjonell, Joan	Ibarz Campo, Amadeo	Porcar Alarcón, Joaquim	Turon Roig, Santiago
Clement Meca, Ricard	Illa Ruiz, Javier	Portal Luzón, Arturo	Turró Vicens, Joan
Coll De Ventós, Jordi	Jiménez Corpa, Antonio	Prado Villarreal, Albert	Urgell Chao, M. Teresa
Coma Martorell, Josep Maria	Joanpere Toldrà, Josep Jordi	Prat Canal, Jordi	Valldosa Marsé, Daniel
Conejos Sancho, Jordi	Jordà Santana, Elena	Puig Bastard, Pere	Vázquez Rando, Marlen
Corbella Caus, Josefina	Jordi Panadés, Lluís	Puig De Travé, Carlos	Velasco Dobaño, Luis
Cornet Serra, Josep Ignacio	Jornet Porta, María José	Puig Rimbau, Antoni	Velasco Massip, Luis
Costa Colom, Josep	Jou Torras, M. Mercè	Puigvert Ibars, José	Vélez Sabater, Gema
Costas Terrones, Joan Carles	Jové Deltell, Albert	Pujolràs Nonell, Josep	Verge Mestre, Xavier
Crespo Baquero, Ricardo	Kinder Espinosa, Carles	Ràfols Esteve, Joan	Vergés Jaime, Joaquín
Daniels Vicente, Carla	Lanau Grau, Sergi	Ramírez Marín, Elena	Vidal Falcó, Esther
Doce Goicoechea, Santiago	Lanau Viñals, Ramón	Ramon Lozano, Miquel	Vilalta Miquel, Jordi
Domènech Montagut, Casimir	Latorre García, Marcos	Rascón Hernán, María José	Vilanova Vila, Jaume
Domènech Ortí, Xavier	Lázaro Sánchez, María Concepción	Raventós Torres, Francesc	Villa Sánchez, Rosa
Dominguez Pons, Lorena	Lemus Tomas, Ferran	Redondo Durán, Rafael	Villabona de la Fuente, Carlos
Elías Boada, Joan	Lladó Gomà-Camps, Antoni	Ribes Olivet, Miquel	Villalante Sanfeliz, Oriol
Escatllar Gabriel, Lluís	Lladó Senpau, Joaquim	Riera Casadevall, Antoni	Viña Arasa, Ricard
Escoda Mallorquí, Francesc d'Assís	Leonart Llibre, Pere	Rigau Matamala, Sergi	Viñes Silva, Jose Luis
Espasa Arana, Jordi	Llevot Santamaria, Núria	Riu Vila, Josep Maria	Vinyals Rey, Emili
Esteve Oró, Roser	López Cabello, Feliciano	Rius Camps, Oriol	Vives March, Matías
Fabra Biosca, Manuel	López Casasnovas, Guillem	Roca Alibés, Joan	Yáñez Sepúlveda, María Rosa
	López Milá, Enric	Roca Lamolla, Marta	Yubero Andrés, Carlos

Presentació dels membres de la Junta de Govern



Joan B. Casas Onteniente, degà

Doctor en Economia Financera i Comptabilitat. Llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresariales. Diplomant en Gestió i Perfeccionament Directiu del Sector Públic (Escola d'Administració Pública de Catalunya), Diplomant en Cursos sobre les Comunitats Econòmiques Europees i Diplomant en Alta Direcció Financera (Escola d'Administració d'Empreses EAE).

És auditor de comptes i soci-fundador de FAURA - CASAS, Auditors - Consultors, S.L.

Ha treballat en el sector de les entitats financeres com analista financer i d'inversions. Funcionari del Cos Superior d'Administració Pública i ha exercit de professor al Departament d'Economia i Empresa de la UAB.

Ha dirigit i publicat estudis econòmics sobre els municipis de Rubí i de Badalona, i sobre la comarca del Vallès Occidental.

És autor dels llibres: "Direcció i Estratègia. Notes per a una direcció empresarial de futur"; "EURAM: centre o perifèria?. Una perspectiva econòmica" i coautor de "Manual de Auditoria del Sector Públic". Ha publicat també articles sobre temes empresarials i econòmics.

Membre de l'anterior Junta de Govern com a vicedegà i com a degà, és President de la Comissió d'Economia de la Salut i ha estat co-director de l'Aula d'Economia.



Joan Ràfols Esteve, vicedegà

Llicenciat en Econòmiques per la Universitat de Barcelona (1970). Ha realitzat estudis de Housing Market Analysis en el Departament d'Habitatge i Desenvolupament Urbà dels Estats Units, i d'Economia Urbana a Harvard University.

Ha desenvolupat la seva tasca al Ministerio de la Vivienda, i ha estat director gerent de la Cambra de Contractistes d'Obres Públiques de Catalunya, Director General d'Arquitectura i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, conseller de l'Institut Català del Sòl, conseller delegat de Vertix, SA i també director general adjunt d'Immobil·liària Colonial SA.

En l'actualitat és consultor en matèria d'urbanisme i habitatge, mitjançant la societat Economia i Projeccions Urbanes, SL, de la que és soci-director.

President de l'Institut de Tecnologia de la Construcció de Catalunya. Vicepresident de Solvia Gestió Immobiliària SLU i Conseller de Ban-Sabadell Inversió SL.

És autor de nombrosos treballs i publicacions sobre la indústria de la construcció, habitatge i urbanisme. I ha estat membre d'anterior juntes de govern com a vocal del Col·legi d'Economistes de Catalunya.



Montserrat Casanovas Ramón, secretària de la Junta de Govern

Doctora en Ciències Econòmiques i Empresariales per la Universitat Autònoma de Barcelona, és analista financer i auditor. Catedràtica i assessora financera Europea de la Universitat d'Economia Financera i Comptabilitat, de la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat de Barcelona, de la qual ha estat vicedegana. Directora de diversos cursos de Postgrau i Màsters. Ha estat professora a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Universitat Autònoma de Madrid, i ha impartit cursos i conferències a les Universitats de: Minsk (Bielorrússia), Sofia (Bulgària), University of National and World Economy All Russian Distance Institute of Finance & Economics (de San Petersburg, Rússia), Lleida, País Basc, Vigo, així com a un gran nombre d'Associacions i Col·legis Professionals.

Autora de nombroses publicacions (llibres, documents i articles) de l'àrea de les Finances i dels Mercats Financers.

Vicepresidenta de l'Organització Espanyola d'Economistes de l'Educació; consellera de l'Associació Catalana de Comptabilitat i Direcció d'Empreses; presidenta del Fòrum d'Economistes en Mercats Financers del Col·legi d'Economistes de Catalunya; vocal del consell de redacció de diverses revistes; presidenta de la Comissió de Valoració d'Empreses del ACCID i membre de la Comissió de Valoració d'Empreses de l'A.E.C.A.

Membre de l'Institut Espanyol d'Analistes Financers, de l'A.E.C.A., d'A.E.D.E.M., de l'E.F.P.A., d'A.M.S.E, i de la Societat Internacional de Gestió i Economia Fuzzy (S.I.G.E.F.).

Ha estat vicesecretària i secretària en anteriors Juntes de Govern del Col·legi d'Economistes de Catalunya.



Emilio Álvarez Pérez-Bedia, *vicesecretari*

És Llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresariales per la Universitat de Barcelona, MBA per ESADE i diplomat en Estudis Tributaris i en Auditoria de Comptes. Exerceix com a auditor de comptes i administrador concursal.

Desenvolupa la seva activitat professional com a soci-president del despatx d'auditoria i consultoria Euroaudit, S.L.P. a més de ser professor d'Auditoria en diverses Universitats. Va ser conseller de Caixa Catalunya i Caja Madrid i assessor en Relacions Institucionals del Consorci de la Zona Franca de Barcelona

Actualment és membre del Consell Directiu del REA- Espanya, vocal de la Junta Directiva de l'Associació Catalana de Comptabilitat i Direcció (ACCID), vocal del Consell Tributari de l'Ajuntament de Barcelona, vicepresident del Moviment Català Europeu i membre de la Comissió Assessora de l'Institut Català de Finances.

Ha format part del Comitè de direcció de la secció del REA a Catalunya des de la seva creació i actualment és el seu president. Ha estat membre del primer tribunal opositor al Examen d'Aptitud Professional (EAP) del ROAC i va ser vocal de la Junta de Govern en la passada legislatura.



Oriol Amat i Salas, *tresorer*

Doctor en Ciències Econòmiques. Catedràtic del Departament d'Economia i Empresa i Director del Centre per a la Qualitat i la Innovació Docent de la Universitat Pompeu Fabra. També ha estat vice-rector d'Economia; i director del Departament d'Economia i Empresa de la UPF. Autor de diversos llibres de comptabilitat i finances en català i castellà (varis han estat traduïts a idiomes com l'anglès, francès, portuguès,...); i també d'articles de recerca publicats en revistes internacionals.

És membre del consell editorial de varies publicacions (Revista Econòmica de Catalunya, Revista de Comptabilitat i Direcció, Harvard Deusto Finanzas Contabilidad, Universia Business Review...).

Ha estat professor visitant de diverses universitats europees, americanes i de Nova Zelanda.

vicepresident de l'ACCID. Membre de la Junta Directiva de l'Institut Ignasi Villalonga d'Economia i Empresa i forma part del consell d'administració de varies empreses.

També va ser membre de la Comissió d'Experts que va analitzar els comptes de la Generalitat de l'any 2002 i de la Comissió Parlamentària que va investigar els fets del Carmel.

Ha participat en els grups de treball encarregats de la redacció del Nou Pla General de Comptabilitat.

Ha estat membre d'anteriors Junes de Govern del Col·legi d'Economistes de Catalunya amb responsabilitat sobre la Comissió de Comptabilitat.



Anton Gasol Magriñà, *interventor*

Doctor en Ciències Econòmiques i Empresariales per la Universitat de Barcelona, Màster en assegurances per l'INESE i Diplomant en Comunitats Europees.

Actualment exerceix de consultor i analista econòmic-financer.

És articulista, col·laborador de diversos mitjans de comunicació, conferenciant i autor de: "La Llei del pèndol" (2009 Columna edicions); "La indústria bancària en el marco de Basilea" (2ª edició) (Premi Joan Sardà Dexeus, XI Edició); "Tal com jo ho veig: ciutadans i economia, avui" (2004).

Ha estat economista de "la Caixa" per oposició (núm.1) amb una llarga trajectòria en formació de personal, economista del servei d'estudis, director de planificació estratègica i pressupostària, director de control de gestió del holding e-la Caixa i director de seguiment sectorial del risc.

Ha estat professor de Política monetària i financera de la UAB, de Sistema Financer a l'ISEA, del Màster en Direcció Financera i de Mercats Financers a la UPF, coordinador d'economia dels cursos de la Universitat Catalana d'Estiu.

Membre de les dues anteriors Junes de Govern del Col·legi, és, des del 2009, director tècnic de la Jornada Anual dels Economistes.



Esteban Gibert Utset, *president territorial de Girona*

Llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresariales, Professor Mercantil, títol de suficiència investigadora (estudis avançats en Matemàtica aplicada a la Comptabilitat i a l'Empresa, pel Departament d'Economia de la Universitat de Girona), per a l'obtenció del títol de Doctor en Economia.

Ha estat Professor titular de l'Escola de Turisme "Ferran Agulló" de Girona i professor de l'Escola de Gestió Empresarial de Girona, en matèries de l'àmbit financer.

Economista en exercici de la professió lliure per compte propi des de l'any 1983. Auditor de Comptes i soci director de la societat d'auditoria "G & F Auditors", assessor de l'Associació d'empreses d'elaboració y venda de productes de forneria i derivats de la província de Girona, assessor econòmic del conveni col·lectiu d'empreses de forneria de la província de Girona i membre extern de la Comissió de Consulta Normativa de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Girona.

Membre del Registre Oficial d'Auditors de Comptes; del Registre d'Economistes Auditors; del Registre d'Economistes Assessors Fiscals; i del Registre d'Economistes Forenses. Ha participat activament en el Col·legi d'Economistes de Catalunya, especialment a la seu de Girona on ha estat membre de la seva Junta de Govern (1984-1988); vocal president del Col·legi d'Economistes de Catalunya a Girona (1988- 1992); vocal del Comitè Directiu de la Secció del Registre d'Economistes Auditors de Catalunya (1999-2004); i des del 2004 vocal president del Col·legi d'Economistes de Catalunya a Girona.



Xavier Ticó Camí, *president territorial de Lleida*

Llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresariales per la Universitat de Barcelona. Diplomàtic del curs sobre les Comunitats Europees. És responsable de l'àrea de "Gestió de projectes i transferència de tecnologia" del Parc Científic i Tecnològic Agroalimentari de Lleida. Té experiència en l'assessorament a empreses i institucions, la tramitació i gestió d'ajuts, l'elaboració d'informes i estudis, l'organització de congressos i reunions professionals, així com experiència docent i investigadora, essent actualment consultor de l'assignatura d'"Economia política i hisenda pública", de la Universitat Oberta de Catalunya.

Va participar activament en l'elaboració de la Taula *Input-Output* de Lleida 1986, el Pla Estratègic de la ciutat de Lleida, la creació del Lleida Convention Bureau, l'organització de 10 edicions de les Setmanes gastronòmiques de la fruita, el Pla de qualitat i l'Observatori de qualitat de les fires de Catalunya, el Fòrum ambiental de Lleida, el Pla de dinamització del AVE a la ciutat de Lleida, la Taula de qualitat turística de Lleida, la Planificació estratègica de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària i de la Facultat de Dret i Economia de la Universitat de Lleida i la creació del Trampolí Tecnològic de la Universitat de Lleida.

Trajectòria professional: Banca Mas Sardà (1979-1981), Centre d'Estudis de Planificació (1984-1985); economista (tècnic de comerç exterior) de la Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Lleida (1987-89); director-gerent de la Confederació d'Organitzacions Empresariales de Lleida (1989-90); conseller tècnic coordinador de la Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, delegat d'Espanya al Comitè d'Indústria de la OCDE, al Comitè consultiu sobre concentracions d'empreses de la Unió Europea i vocal de la comissió informadora sobre fusions d'empreses (1990-93); director general de la Fundació La Fira de Lleida (1993-2004), cap de l'Oficina de suport a la R+D+i de la Universitat de Lleida (2005-2006). Al juliol de 2006 es va incorporar a l'oficina de gestió del Parc Científic i Tecnològic Agroalimentari de Lleida.

Trajectòria associativa: va ésser cofundador de l'Associació "Joventut i Economia de Ponent", cofundador i president de la Federació de Fires de Catalunya i membre de la Junta Directiva de la Asociación de Ferias Españolas.

Va ésser vicepresident de la seu del Col·legi d'Economistes de Catalunya a Lleida (2005-07) i n'ha estat el President durant el període 2007-2009. És col·laborador del Departament de Ciències Jurídiques, Econòmiques i Socials de l'Institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació de Lleida i membre de la Junta Directiva de l'Associació de Col·legis Professionals de Lleida recentment constituïda.



Pere Segarra Roca, *president territorial de Tarragona*

Doctor en Administració i Direcció d'Empreses per la Universitat Rovira i Virgili, Llicenciat en Investigació i Tècniques de Mercat per la Universitat de Barcelona i Enginyer Tècnic Industrial per la Universitat Politècnica de Catalunya. És professor de la Universitat Rovira i Virgili des del 1992, impartint docència en les àrees d'economia de l'empresa i concretament en el camp de la comercialització i la investigació de mercats.

Actualment és director de la Càtedra pel Foment de l'Emprenedoria i Creació d'Empreses de la mateixa Universitat, la qual, amb la participació de diferents institucions del territori, contribueix a la sensibilització, formació i assessorament d'emprenedors.

En el terreny acadèmic ha mantingut una dilatada labor de transferència de coneixement amb empreses i institucions, i és autor de diversos articles i publicacions.

Va iniciar la seva trajectòria professional en el camp de la consultoria a Barcelona, passant posteriorment a ocupar diferents càrrecs de responsabilitat en la gestió i direcció a l'empresa privada, tant en els vessants de l'estratègia de màrqueting com en la de la direcció general. Com economista ha estat consultor d'empreses amb despatx professional a Tarragona, on actualment continua exercint l'orientació i assessorament estratègic i la realització d'estudis de mercat.



Jordi Caballé i Vilella, *vocal 1r*

Doctor en Economia per la Universitat de Pennsylvania (Penn). Es va llicenciar en Ciències Econòmiques i Empresariales a la Universitat de Barcelona on va obtenir el Premi Extraordinari de Llicenciatura. Després d'exercir com economista a l'Ajuntament de Barcelona, del que és funcionari en excedència, va anar als Estats Units on va obtenir els títols de màster i doctor a Penn. Actualment és catedràtic a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), professor de la Barcelona Graduate School of Economics i investigador ICREA Acadèmia. La seva recerca principal se situa en els camps de l'Economia Financera i la Macroeconomia.

Ha estat degà de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la UAB (2003-2005). És membre investigador del consorci de recerca MOVE (Markets, Organizations and Votes in Economics). Va ser secretari i tresorer de la Asociación Española de Economía (1996-1999). Ha estat membre dels consells editorials de varies revistes científiques nacionals i internacionals i del 2004 al 2006 va ser l'editor de la *Spanish Economic Review*.

Ha publicat la seva recerca en les revistes científiques internacionals més importants en Economia, tals com *Econometrica*, *Journal of Political Economy*, *Review of Economic Studies*, *Economic Journal*, *International Economic Review*, *Journal of Economic Theory* i *Journal of Public Economics*.



Xavier Subirats i Alcoverro, *vocal 2n*

Llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresariales. Postgrau en Perfeccionament Directiu per l'IESE. Economista assessor fiscal. Soci director d'Amsel Assessors. Conseller extern del Grup Balfegó.



José Ignacio Cornet Serra, vocal 3r.

És Llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresariales per la Universitat de Barcelona i Llicenciat en Dret per la Universitat Abat Oliba. Actualment és soci de Trámites y Gestiones 2000, S.L. i de Ignacio Cornet, S.L.. Ha estat funcionari del Ministerio de Economía y Hacienda, Inspección de Hacienda des de l'any 1978 fins l'any 1992, i soci de diversos despatxos professionals d'economistes i advocats, bufete March-Cornet, 1978- 1993; bufete Serra-Casellas, 1992-1995; i bufete "Lacoma, Santolaya y Cornet, abogados y economistas", 1995-2002. Ha estat Professor titular de l'assignatura I.R.P.F e I.P a ESADE tant a la carrera Lic&MBA com en el Màster sobre Fiscalitat d'ESADE i professor en el centre privat "CEM" d'opositors del Ministerio de Economía y Hacienda, i ha pronunciat diverses conferències sobre matèria fiscal.

És membre del Comitè Permanent de la Comissió d'Assessors fiscals, membre del REA i auditor de comptes inscrit al ROAC amb el número 6.629.



Xavier Segura Porta, vocal 4t.

Llicenciat en Ciències Econòmiques (1974), en Filosofia i Lletres (1975) per la Universitat de Barcelona i Màster en Desenvolupament Directiu per l'IDEC de la UPF.

Director del Servei d'Estudis de Caixa Catalunya i membre del Comitè de Direcció Ampliat. Professor de Sistema Financer de la UAB. Membre de la Comissió Executiva de l'IEB, membre del Grup d'Experts del Pla Director d'Indústria i Empresa de Catalunya, membre del Comitè d'Experts en Anàlisi Econòmica de Barcelona, membre del Comitè d'Experts que elabora Consenso Económico (PwC), membre de la Societat Catalana d'Economia, ex-vicepresident de la Comissió d'Economia Financera del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Autor (i coautor) de diversos llibres, estudis i articles (científics i de premsa), principalment en els àmbits de l'economia catalana, de la conjuntura econòmica internacional i espanyola, de la economia financera, del consum i l'estalvi i de la planificació territorial. Participant en tertúlies radiofòniques de caràcter econòmic i ponent en diverses jornades de caràcter econòmic i financer.



Juan Rojas Graell, vocal 5è.

És Llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresariales i ha realitzat al llarg de la seva carrera professional estudis complementaris en fiscalitat i direcció administrativa- comptable. Economista exercent lliure, des de l'any 1979, i soci director d'Estrategia i viabilitat empresarial S.L.; auditor de comptes inscrit en el ROAC amb el número 12.112, assessor, consultor i reconductor d'empreses en crisi, i administrador concursal. És vocal de formació del Registre d'Economistes Forenses (REFOR) i membre de l'Associació Espanyola de Comptabilitat i Administració d'Empreses. Director i professor dels cursos sobre Administració Concursal organitzats pel Col·legi d'Economistes de Catalunya i el Col·legi d'Advocats de Barcelona des de l'any 2005 i professor dels cursos d'Administració Concursal organitzats pels Col·legis d'Economistes de Madrid, Màlaga, Astúries, La Corunya, Albacete, Granada i València.

És autor del llibre "Administración concursal de empresas. Guía orientativa de actuación profesional", i director i coautor d'"Administración concursal de empresas. Un caso práctico", ambdós editats per l'Editorial Cedecs.

Ha escrit diversos articles de temàtica concursal i de viabilitat empresarial, tant a mitjans de comunicació com en revistes especialitzades i ha participat en múltiples jornades i conferències sobre l'Administració i l'Administrador concursal.



Manuel Cámara Moreno, vocal 6è.

És Llicenciat en Econòmiques i Empresariales per la Universitat de Barcelona l'any 198., Auditor de comptes inscrit al ROAC amb el número 6.446 i membre de l'Instituto de Censores Jurados de Cuentas de España i del Col·legi de Catalunya. És soci d'auditoria de Deloitte, S.L. des de l'any 2000 amb assignacions professionals internacionals al Regne Unit i al Perú. Està especialitzat en Normes Internacionals d'Informació Financera i Principis Comptables dels Estats Units, en transport i logística, enginyeria, consum i telecomunicacions



Modest Guinjoan Ferré, vocal 7è

És Doctor en Economia per la Universitat Autònoma de Barcelona i actualment Director del Departament d'Economia i Empresa de PIMEC, soci-director de la consultora BARCELONA ECONOMIA, SL i professor associat del Departament d'Economia i Empresa de la Universitat Pompeu Fabra, des del 1992

Ha estat economista del Gabinet d'Estudis Econòmics del CEAM, entre 1980 i 1986; Cap del Gabinet Tècnic del Departament d'Indústria de la Generalitat de Catalunya, els anys 1987 i 1988; Director del CIDEM, de la Generalitat, els anys 1989 a 1991; Director del projecte Barcelona Moda Centre, centre de negocis per a professionals del sector de la moda, entre 1992 i 1996; i consultor d'empreses, ajuntaments, i institucions, des de 1997 fins l'actualitat

Ha publicat diversos llibres sobre organització i gestió per a PIMES i sobre l'empresa familiar, així com altres llibres sobre estructura econòmica, territori i estadístiques.

És articulista d'opinió a les seccions d'economia dels diaris Avui i La Vanguardia i autor de nombrosos articles publicats en revistes especialitzades: Revista Econòmica de Catalunya, Nota d'Economia, Revista Econòmica de Banca Catalana, CEAM, ICE Informació Comercial Española, Paradigmes, entre altres.



Raimon Casanellas Bassols, conseller

Llicenciat en Ciències Econòmiques. Exerceix com a consultor d'empreses des de 1978, i actualment és director d'un despatx professional. Auditor inscrit al ROAC i membre del REA i del REAF.

Ha participat en anteriors juntes de govern del Col·legi d'Economistes de Catalunya i ha estat el seu representant en el Comitè de Normativa i Ètica Professional i amb responsabilitat en l'àrea d'exercici lliure. Actualment és el president del Registre d'Economistes Forenses (REFor) del Consejo General de Col·legis d'Economistes d'Espanya. Exerceix habitualment com a administrador concursal, pèrit i àrbitre, havent actuat com a àrbitre del Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya.



Àngel Hermosilla Pérez, conseller

Llicenciat amb grau en Ciències Econòmiques i Empresariales per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Magíster en Estudis Regionals, Urbans i Metropolitans (ERUM) i postgrau en Economia Aplicada per UAB. Actualment és el director general d'Unió Patronal Metal·lúrgica (UPM) i el responsable de la Secretaria Econòmica del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Anteriorment havia estat director del Servei d'Estudis i secretari general del Centre d'Estudis i Assessorament Metal·lúrgic (CEAM).

És professor del Departament d'Economia Aplicada de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) d'assignatures de les facultats de Dret i d'Economia i Empresa, membre del Club de Conjuntura del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Ha participat en diversos actes públics de forma ocasional i periòdica (ponències, conferències, seminaris, presentació a mitjans de comunicació, tertúlies,...) i és autor i coautor de llibres i articles publicats per part de diferents institucions (Departament d'Innovació, Universitats i Empresa; Departament d'Economia i Finances, Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, Ministerio de Industria, Turismo y Comercio, Fundació Empresa i Ciència,...).



Carles Puig De Travy, conseller

Llicenciat en Ciències Econòmiques per la Universitat de Barcelona, auditor de comptes, membre del Registre d'Economistes Auditors (REA) i del Registre Oficial d'Auditors de Comptes (ROAC).

És soci fundador de Horwath Auditores España, i actualment és el director de l'oficina de Barcelona.

És president del Consell Directiu del REA, membre del Comitè de Normativa i Ètica Professional del Col·legi d'Economistes de Catalunya, membre del Grup de treball de l'ICAC, per a l'elaboració de les normes tècniques d'auditoria, conseller del Consell Directiu de la Secció del REA Catalunya i membre del Consell Assessor de la Universitat Abat Oliba.

És autor de diversos articles relacionats principalment amb la comptabilitat i l'auditoria, publicats en diverses revistes especialitzades. Ha participat com a ponent en la elaboració de diversos documents tècnics d'auditoria entre els que podem destacar: "Recomanació Tècnica nº1 del REA sobre l'assistència de l'auditor a l'inventari físic", "Recomanació tècnica nº4 del REA sobre l'auditoria de la valoració del producte en curs i acabat". "Document tècnic sobre l'auditor davant de les possibles situacions d'insolvència" i "la Guia tècnica d'Ajuts Públics".

Ha impartit classes de màsters d'auditoria en diverses universitats catalanes, i ha participat en seminaris i cursos en diverses associacions professionals. Assiduament participa com a ponent en temes d'auditoria en congressos i actes relacionats amb la professió d'auditoria i comptabilitat.



Esteve Sarroca i Punsola, conseller

Llicenciat en Econòmiques, en la branca d'empresa, per la Universitat de Barcelona. Col·legiat des de l'any 1975

Censor Jurat de Comptes.

Ha treballat, al llarg de 40 anys de la seva vida professional, al sector bancari, on va començar com a auxiliar administratiu fins a assolir posicions executives en els Bancs Hispano Americano, Industrial de León, Bankinter y Deutsche Bank España en àrees de Risc, Comercials i de Gestió. Ha estat cap de Crèdits d'Oficina i Regional, director regional, director d'àrea, director de Banca d'Empreses a nivell d'Espanya, membre del Comitè de Direcció de Banca Privada i Empreses i del Comitè de Crèdits a nivell estatal, també ha estat membre de Comitè Europeu de Banca d'Empreses.

La seva carrera professional s'ha dedicat de manera preferent al sector de les PIMES i tots els camps lligats amb el seu finançament i estratègia i amb un especial èmfasi en la relació amb els clients.

En l'actualitat és membre del Consell d'Administració de Fersa Energías Renovables S.A. i assessor en matèries de finançament i refinançament d'empreses familiars.

Cursos destacats abril/maig 2010

Curs de control de gestió control pressupostari

Durada: 60 hores

Dates: del 8 d'abril al 27 de maig de 2010

Horari: dimarts i dijous de 18.00 a 22.00 h

L'èxit i supervivència de qualsevol empresa requereix la implantació d'un control adequat de la seva gestió.

El control de gestió està centrat en l'avaluació de l'avui enfront a la previsió, però també s'ha de pensar en el mig i llarg termini, és a dir, a anticipar el demà d'acord amb el que s'està i el que no s'està fent avui, garantint la recerca d'un resultat global òptim de la companyia i/o les seves unitats descentralitzades. Per això és imprescindible dissenyar els sistemes de control en relació a les necessitats específiques de cada organització.

Seminari de fusions i escissions i altres reestructuracions empresarials: aspectes fiscals i mercantils

Inclou Llei 3/2009 sobre modificacions estructurals de les societats mercantils

Durada: 7 hores

Dates: 12 i 14 d'abril de 2010

Es pretén donar una visió general de les diferents operacions: fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvis de valors, comparar la regulació tributària amb la mercantil i comptable, i desenvolupar un cas pràctic.

Seminari de l'Impost sobre Societats

Durada: 30 hores

Dates: del 19 d'abril al 19 de maig de 2010

Horari: dilluns i dimecres de 19.00 a 22.00 h

Examinar les normes fiscals de la Llei de l'Impost sobre Societats i del seu Reglament per a calcular la base imposable i les deduccions de la quota.

Així mateix el curs es proposa analitzar els diferents règims especials de l'Impost amb la finalitat que els assistents els coneguin i els puguin aplicar en la seva pràctica professional.

Seminari sobre l'IRPF: campanya de renda 2009

Durada: 24 hores

Dates: 20, 27 i 28 d'abril;

4, 5 i 11 de maig de 2010

Horari: de 18.00 a 22.00 h

Dins del marc de la campanya de renda, l'Aula d'Economia organitza aquest seminari amb l'objectiu de concentrar, des d'un punt de vista eminentment pràctic, el tractament i la confecció de les declaracions de renda de l'exercici 2009.

El temari del curs és un repàs complet de la legislació referent a l'IRPF.

Dins de les sessions es realitzaran una sèrie de supòsits pràctics, seleccionats amb la intenció d'aclarir determinats aspectes de la matèria.

Jornades: operacions vinculades aspectes pràctics sobre valoració i documentació

Dates: maig de 2010

Altres cursos abril/maig 2010

Curs de fiscalitat de l'empresa

Durada: 33 hores

Dates: del 7 al 29 d'abril de 2010

Horari: dilluns, dimecres i dijous de 19.00 a 22.00 h

Due diligence comercial i estratègia de comunicació en la compravenda d'empreses

Durada: 8 hores

Dates: 8 i 13 d'abril de 2010

Horari: de 16.30 a 20.30 h

Due diligence legal

Durada: 8 hores

Dates: 20 i 22 d'abril de 2010

Horari: de 16.30 a 20.30 h

Formalització del procés de compravenda: cartes i contractes

Durada: 4 hores

Dates: 27 d'abril de 2010

Horari: de 16.30 a 20.30 h

Curs d'administradors concursals

Dates: abril de 2010

El sistema de control de qualitat intern de l'auditor en el marc del projecte de reforma de la Llei d'Auditoria

Dates: abril de 2010

Fiscalitat de la compravenda d'empreses

Durada: 4 hores

Dates: 4 de maig de 2010

Horari: de 16.30 a 20.30 h

Cas pràctic de compravenda d'empreses: negociació i gestió del canvi

Durada: 8 hores

Dates: 11 i 13 de maig de 2010

Horari: de 16.30 a 20.30 h

La responsabilitat dels administradors

Durada: 4,5 hores

Dates: 17 de maig de 2010

Horari: de 16.15 a 20.45 h

La declaració de l'Impost sobre Societats 2009

Durada: 5 hores

Dates: 4 de març de 2010

Horari: de 16.30 a 20.30 h

Pla d'empresa i valoració de la companyia

Durada: 8 hores

Dates: 9 i 11 de març de 2010

Horari: de 16.30 a 20.30 h

Acte de clausura QÜE's (Qüestions Urgents d'Economia Sostenible)

El 28 de gener d'aquest any, es va fer a la Seu del Col·legi d'Economistes la clausura del cicle de conferències dels QÜE's, un acte que es va celebrar en un format atípic però que va ser molt àgil i enriquidor pels assistents. En aquesta sessió de clausura es va constituir una fila 0 integrada pel degà Sr. Casas, el vicedegà i president de la Comissió Sr. Ràfols, els Srs. Gasol i Caballer, en nom del Col·legi, nou dels onze ponents que varen participar al llarg de l'any passat en les sessions d'aquest cicle i un ventall d'experts com Josep Garriga, Marta Marti, Enric Pol, Carles Mendieta i Jeramie Fosse.



L'acte el van presentar els nostres companys de la Comissió Ana García i Xavier Vergés. La primera part va anar a càrrec de Frederic Ximeno, Director General de Polítiques Ambientals i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya. Biòleg i Màster en Estudis Territorials i Urbanístics, que sota el títol **"Les polítiques ambientals a Catalunya han fet un pas significatiu i, en molts aspectes, irreversible"** ens va explicar el posicionament català respecte al canvi climàtic, avui.

Com afecta a Catalunya la frustració generada a la cimera del clima de Copenhaguen? Esperàvem que Copenhaguen significués un senyal clar i contundent per a consolidar un acord internacional vinculant que accelerés el canvi de model cap a una economia baixa en carboni. El senyal no ha estat clar, però això no implica que no hi hagi hagut senyal: per primera vegada les economies desenvolupades que no van signar Kyoto i les economies emergents, que no tenen compromisos de reducció d'emissions, es fan seu el compromís de limitar l'escalfament. Igualment, l'establiment del fons per a l'adaptació i la mitigació per als països en desenvolupament, és un pas endavant amb pressupostos

sobre la taula i els instruments desenvolupats en el marc de l'ONU són reconeguts per tots. És evident que la UE haurà de canviar la seva estratègia negociadora per tal que al novembre, a Mèxic, es pugui produir l'acord internacional vinculant. Però no ha de canviar pas la seva estratègia d'acció. *I aquesta sí que afecta a Catalunya.* A més, el model concertat català, de treball amb la societat civil, esdevé un capital de primer ordre després de Copenhaguen. A través de les xarxes de governs regionals en què participem treballem per a construir la lluita del canvi climàtic de

baix a dalt. I el 80% de les accions per a la mitigació depenen de governs sub estatals i locals! En definitiva, **cap frustració després de Copenhaguen. El repte del canvi climàtic el tenim igualment i seguim treballant-hi.**

Consideracions de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat

La Comissió va organitzar aquest cicle després de detectar una sèrie de temes de molta rellevància que s'havien de debatre en profunditat, no tan sols per als professionals economistes col·legiats, sinó per tot el ventall de professional, agents econòmics i socials de Catalunya, i per donar resposta a les necessitats i neguits detectats. No va ser casualitat la composició dels diferents QÜE's: *Canvi Climàtic, RSC, Energia, Turisme i Aigua* sinó fruit de la reflexió al veure que els neguits no eren tan sols de Catalunya, sinó de l'economia mundial, emprant criteris de selecció de la Unió Europea.



La responsabilitat social de l'empresa passa a ser una decisió de política d'empresa assumida per la direcció i un "intangibles a gestionar". Un element definidor de l'empresa d'èxit al segle XXI.

De tots ells s'ha compilat un seguit de consideracions i interrogants per ajudar en el camí per a la recerca de millors i més aplicables models decisionals.

1 Sessió

Canvi Climàtic

Ponent: **Iñaki Gili**, *director tècnic Oficina Canvi Climàtic*

A Poznan es va preparar un compromís per limitar l'escalfament del planeta. Llàstima que la voluntat d'un consens l'hagi ralentit a Copenhaguen.

2 Sessió

Eficiència i Estalvi Energètic

Ponents: **Marcel Prunera**, *director general d'Economia i Finances, economista*
Joan Esteve, *director de Projectes de Icaen*

La problemàtica de l'energia es pot transformar en una oportunitat de creixement econòmic, si s'enfoca amb eficiència i estalvi. Hi ha iniciatives empresarials que es calcula que poden representar un volum de 12.600 M €/any en xifres de negoci.

La formació de capital humà i l'estratègia d'estalvi com a factor clau per aprofitar aquesta oportunitat és la base d'una bona planificació i la creació d'instruments financers.

El Pla d'Energia català 2006-2015, amb 3 horitzons temporals només pot ser assumit amb:

- Inversions tecnològiques (enfocades a disminuir el consum).
- La configuració d'un model avançat.
- I tenint en compte que només serà possible amb un canvi cultural i amb aprofitament de totes les energies renovables locals.



3 Sessió

Responsabilitat Social Empresarial

Moderador-introductor: **Josep M. Lozano**, *ESADE*, **Xavier Carbonell**, *Mango*,
Angel Panyella, *EMAS i El Tinter*

La RSE implica un comportament més enllà de la legalitat que crea valor per a l'empresa. Encara hi ha molta confusió en què vol dir el terme, quines accions implica o com s'ha de gestionar a nivell intern. La mida de l'empresa no és cap condicionant en la seva materialització, no obstant sí condiona en la forma de definir, exercir i gestionar la RSE. És un vocable poc entès, però guanya la batalla de les idees. No tracta de què es fa amb els diners sinó com es fan els diners.

4 Sessió

Turisme Sostenible

Ponents: **Joana Homs**, *economista*
i Francesc Romagosa, *geògraf*

El sector no és conscient que cal un canvi de paradigma. Si volem un turisme rendible però respectuós cal comptar amb una estratègia clara ja que el turisme és una de les poques indústries del país que té una solidesa estructural encara molt forta. Ens cal adequar les nostres propostes per fer front al canvi que suposa anar cap a un turisme d'oci, natura i cultura.

El turisme sostenible és un model necessari: econòmicament viable, socialment just, i cultural i ambientalment respectuós.

5 Sessió

Aigua: Nova Directiva, la seva aplicació, finançament i relació entre empresa pública i privada

Ponents: **Montserrat Termes**, *Mariona Coch*
i Albert Martínez

Ens vàrem endinsar en el complex tema de l'aigua, grans constatacions com "el preu que paguem per l'aigua no recull la totalitat dels costos dels serveis que es presten. En un futur, aquests costos seran superiors per l'increment dels serveis prestats. L'eficiència de la gestió del recurs aigua es veu afectada segons el model de gestió sigui públic o privat. La nova Directiva té facetes diferents en la seva aplicació"

Al llarg de l'acte de clausura d'aquest cicle es va projectar un vídeo que recollia les diferents conferències incloses en aquest cicle. Aquest vídeo juntament amb un power point amb informació de les sessions, es va lliurar als assistents en un *pen drive*.

Marta Roca Lamolla
Vicepresidenta Comissió Economia i Sostenibilitat



Crònica d'activitats realitzades del 12 de gener al 24 de febrer

○ La Unió Europea: els reptes econòmics i polítics de la Presidència espanyola

Conferència organitzada per la Comissió d'Economia Internacional i Unió Europea, a càrrec del Sr. Joan Clavera, *catedràtic d'Economia Aplicada de la UAB*, Sr. Carles Gasòliba, *president de la Lliga Europea de Cooperació Econòmica* i Sr. Francesc Raventós, *economista*. Les persones que estiguin interessades poden accedir a la documentació a la web del Col·legi.



○ Fórmules de gestió i finançament

Dinar-col·loqui organitzat per la Comissió d'Economia de la Salut, a càrrec del Sr. Pàmies i Sr. Jordi Casals, *socis de Faura Casals*. Coordinat per el Sr. Miquel Arrufat, *gerent del Consorci Sanitari Integral*.



○ Paquet d'IVA 2010

Sessió temàtica organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals, a càrrec de la Sra. Maria Lorente, *directora de l'Àrea de Tributació Indirecta d'Erns & Young Abogados, SL* i Sra. Beatriz Nobell, *associada Sènior de l'À-*



rea de Tributació Indirecta d'Erns & Young Abogados, SL

○ La memòria dels comptes anuals: guies per als preparadors i per als auditors i presentació del llibre "La memoria de las cuentas anuales"

Conferència organitzada per la Comissió de Comptabilitat i ACCID a càrrec del Sr. Anselm Constants, *economista i professor de la Universitat Pompeu Fabra*.

○ Reunió del panel d'experts de l'IEBE

Reunió per examinar el resultat de l'enquesta corresponent a la previsió del tancament de l'IBEX-35 a 31 de març del 2010.



○ Cicle QÜE's

Clausura del Cicle amb la participació dels ponents que han participat durant tot el cicle.



○ El Pla de Negoci com a eina d'accés al finançament de l'emprenedor

Conferència organitzada per la Comissió de Comptabilitat i ACCID a càrrec de la Sra. Elena Rico, *gestora d'intervencions Caixa Capital Risc*.



○ II Concurs de gestió empresarial

Presentació del II Concurs de gestió empresarial a càrrec del Sr. Pere Segarra, *director de la Càtedra d'Emprenedoria i Creació d'Empreses de la IRV*; i Conferència sobre el "Capital risc i l'impuls de nous projectes empresarials", a càrrec del Sr. Jordi Prats, *director general de Reus Capital de Negocis*, organitzat per la Seu de Tarragona del Col·legi d'Economistes de Catalunya.



○ L'exercici professional de l'economista per compte propi

Conferència organitzada pel Grup de Joves Economistes a càrrec del Sr. Valentí Pich, *president del Consejo General de Colegios de Economistas de España*. Va presentar l'acte el Sr. Simon Pérez, *membre del Comitè permanent del Grup de Joves Economistes*.

○ "L'eixam i les abelles. Per un nou model de creixement a les Illes Balears"

Presentació del llibre a càrrec del Hble. Sr. Carles Manera, *conseller d'Economia i Hisenda del Govern de les Illes Balears i autor del llibre*, il·l·tre. Sr. Joan B. Casas, *degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya* i Dr. Guillem López Casasnovas, *catedràtic d'Economia de la UPF i conseller del Banc d'Espanya*.



○ El Consell de Defensa del Contribuent i els assessors fiscals

Sessió temàtica organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals a càrrec de la Sra. Maria Teresa Soler, *presidenta del Consell de Defensa del Contribuent*. Les persones que estiguin interessades poden accedir a la documentació a la web del Col·legi.



○ Paquet de reformes d'IVA 2010. 2a Edició

Sessió temàtica organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals a càrrec de la Sra. Maria Lorente Iranzo, *directora de l'Àrea de Tributació Indirecta d'Erns & Young, SL* i Sra. Beatriz Nobell, *associada sènior de l'Àrea de Tributació Indirecta d'Erns & Young, SL*.



○ Roda de Premsa

Per presentar el resultat de l'enquesta corresponent a la previsió del tancament de l'IBEX-35 a 31 de març de 2010 efectuat pel panel d'experts de l'IEBE.



○ Mesures fiscals autonòmiques per al 2010

Sessió temàtica organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals a càrrec de la Sra. Natàlia Caba, *directora general de Tributs de la Generalitat de Catalunya*. Les persones que estiguin interessades poden accedir a la documentació a la web del Col·legi.



○ Economies emergents: aposta estratègica de l'economia catalana

Conferència organitzada per la Comissió d'Economia Internacional i Unió Europea a càrrec del Sr. Antoni Segura, *catedràtic d'Història Contemporània de la UB* i del Sr. Joan Tugores, *catedràtic d'Economia de la UB*.



○ L'economia catalana al començament del 2010

Exposició dels aspectes més importants sobre diferents sectors de l'economia catalana organitzat pel Club de Conjuntura.



○ Revolució verda, la defensa del medi ambient: diversitat sociocultural i ambiental.

Conferència organitzada pels Amics de la UNESCO i el Col·legi d'Economistes de Catalunya dins del Cicle de conferències sobre Brasil, a càrrec del Sr. Flavio Carvalho, *sociòleg, polític, tècnic de Cooperació Internacional i coordinador del Col·lectiu Brasil Catalunya*.

○ Novetats fiscals 2010

Sessió temàtica organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals a càrrec del Sr. Javier Ragué, *soci director del Centre de Coordinació de Criteris de l'Àrea Fiscal de Cuatrecasas, Gonçalves Pereira, SLP*. Les persones que estiguin interessades poden accedir a la documentació a la web del Col·legi.

○ Tertúlies dels dijous d'economia de la Salut: governabilitat i control de les entitats públiques de salut

Tertúlia organitzada per la Comissió d'Economia de la Salut, a càrrec del Sr. Ivan Planas, *gerent d'empreses públiques i consorci del Servei Català de la Salut*.



○ Nova relació Banc-Client. Assessorament o venda?

Dinar-col·loqui organitzat pel Fòrum Economistes en Mercats Financiers, a càrrec del Sr. Carlos Tusquets, *president de Fibanc Mediolanum*.



○ Sortida Cultural

Visita guiada a les Coves del Toll (Moià) i al Museu de Rafael Casanova, organitzada per la Comissió Sèniors.



Normes tributàries per a l'any 2010

Aquest noticiari recull les principals novetats que són importants de conèixer al principi de l'any. Com en anys anteriors, només aplegarà els aspectes més importants i us adreçem a la pàgina web del Col·legi d'Economistes de Catalunya <http://www.coleconomistes.com> (en l'apartat d'assessors fiscals), si voleu consultar les taules i la resta de modificacions, així com l'informe sencer elaborat per Ricard Viña.

IMPOSTOS DIRECTES

I. IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES (Llei 35/2006, de 28 de novembre)

Règim d'estimació objectiva per mòduls

L'Ordre Ministerial que regula l'aplicació d'aquest mètode d'estimació objectiva de l'IRPF i el règim simplificat de l'IVA per a l'exercici 2010 va ser publicat en el BOE núm. 26 del 30/01/2010. Aquest Ordre manté les mateixes quantitats que l'Ordre de mòduls per a 2009. I en relació a l'IRPF modifica:

- Per a les activitats agrícoles i ramaderes la reducció del 2% passa al 5% per al 2009 i 2010, també aplicable a les activitats forestals en estimació objectiva.
- Aquesta reducció es tindrà en compte per quantificar el rendiment net a efectes dels pagaments fraccionats del 2010.
- Els índex de rendiment net aplicables a determinades activitats agrícoles (tabac, raïm de taula, i flors i plantes ornamentals).
- Es millora el percentatge reductor aplicable en el còmput del personal assalariat a les persones amb discapacitat.
- S'introdueixen uns índex correctors especials per inici d'activitat per a contribuents amb discapacitat.

No integració a la base imposable d'ajudes de la política comunitària i altres

La Disposició Final Catorzena. Quatre, de la Llei 26/2009, de Pressupostos de l'Estat per a 2010, ha modificat l'apartat 1 de la Disposició Addicional Cinquena de la Llei 35/2006, de l'IRPF, amb efectes des de l'1 de gener de 2007 i vigència indefinida, en els següents aspectes:

No s'integraran en la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques les rendes positives resultants de:

- a) La percepció de les següents ajudes de política agrària comunitària:
 - Abandonament definitiu del cultiu de la vinya.
 - Prima a l'arrencament de plantacions de pomers.
 - Prima a l'arrencament de plataners.
 - Abandonament definitiu de la producció lletera.
 - Abandonament definitiu del cultiu de peres, préssecs i nectarines.
 - Arrencament de plantacions de peres, préssecs i nectarines.
 - Abandonament definitiu del cultiu de la remolatxa sucrera i de la canya de sucre.
- b) La percepció de les següents ajudes de la política pesquera comunitària.
 - Per la paralització definitiva de l'activitat pesquera d'un vaixell i per la seva transmissió per a la constitució de societats mixtes en tercers països, així com per l'abandonament definitiu de l'activitat pesquera.
- c) La percepció d'ajudes públiques que tinguin per objecte reparar la destrucció, per incendi, inundació o esfondrament d'elements patrimonials afectes a l'exercici d'activitats econòmiques.
- d) La percepció de les ajudes a l'abandonament de l'activitat de transport per carretera satisfetes pel Ministeri de Foment, a transportistes que compleixin els requisits establerts en la normativa reguladora de la concessió d'aquestes ajudes.

- e) La percepció d'indemnitzacions públiques, a causa del sacrifici obligatori de la cabana ramadera, en el marc d'actuacions destinades a l'eradicació d'epidèmies o malalties. Només per animals destinats a la reproducció.

Rendiments del capital mobiliari procedents d'entitats vinculades

La Llei 11/2009, que regula les SOCIMI, ha modificat la Llei de l'IRPF, establint, amb efectes a partir de l'1 de gener de 2009, que només formaran part de la renda general els rendiments del capital mobiliari corresponents a l'excés de l'import dels capitals propis cedits a una entitat vinculada respecte del resultat de multiplicar per 3 els fons propis, en la part que correspongui al contribuent.

En el cas que la vinculació no s'estableixi per ser soci o particip de l'entitat es considerarà, als efectes del càlcul, un percentatge de participació del 5 per 100. A l'hora de calcular l'excés, es tindran en compte els fons propis de l'entitat vinculada reflectits en el balanç corresponent a l'últim exercici tancat amb anterioritat a la data de meritació de l'impost i el percentatge de participació del contribuent existent en aquesta data.

Deduccions de la quota íntegra autonòmica i estatal

Les podeu consultar en la pàgina web del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Exempció de les prestacions per desocupació en la modalitat de pagament únic

Amb efectes des de l'1 de gener de 2010 i vigència indefinida, l'apartat n) de l'article 7 de la Llei 35/2006, queda redactat de manera que les prestacions per desocupació reconegudes per l'entitat gestora corresponent percebudes en la modalitat de pagament únic establerta en el RD 1044/1985, de 19 de juny, queden exemptes amb el límit de 15.500 € (abans 12.020 €)

Exempció de la indemnització per un ERO

La Disposició Addicional Tretzena de la Llei 27/2009, de 30 de desembre, de mesures urgents per al manteniment i foment del treball i la protecció de les persones desocupades, ha afegit un tercer paràgraf a la lletra e) de l'article 7 de la Llei 35/2006, de l'IRPF, que estableix l'exempció en l'Impost sobre la Renda de la part d'indemnització percebuda que no superi els límits establerts amb caràcter obligatori en l'Estatut dels Treballadors per l'acomiadament improcedent. Fins ara, quan l'acomiadament era motivat per un ERO la indemnització exempta només abastava el salari de 20 dies per any treballat amb un màxim de 12 mensualitats. A partir d'ara serà exempta la indemnització que no superi els límits de l'Estatut dels Treballadors: 45 dies per any treballat amb un màxim de 42 mensualitats.

La disposició transitòria tercera de la pròpia Llei 27/2009, estableix l'aplicació de l'exempció per els acomiadaments derivats dels ERO aprovats a partir del 8-03-2009 (entrada en vigor del RD-L2/2009) i també per als acomiadaments objectius per amortització del lloc de treball.

Reducció del rendiment net de les activitats econòmiques per manteniment o creació d'ocupació

Amb efectes des de l'1 de gener de 2009 i vigència indefinida, s'ha afegit una Disposició Addicional Vint-i-Setena a la Llei 35/2006, de l'IRPF, que en síntesi ve a dir: ➤➤

- En cada un dels períodes impositius 2009, 2010 i 2011, els contribuents que exerceixin activitats econòmiques que l'import net de la xifra de negocis, pel conjunt d'activitats, sigui inferior a 5 milions d'euros i tinguin una plantilla mitjana inferior a 25 treballadors, podran reduir en un 20 per 100 el rendiment net positiu declarat, minorat si s'escau per les reduccions de l'article 32 de la Llei 35/2006, quan mantinguin o creïn ocupació.
- La plantilla mitjana no ha de ser inferior a la unitat ni a la plantilla mitjana del període 2008.
- L'import de la reducció no podrà ser superior al 50 per 100 de l'import de les retribucions satisfetes al conjunt dels treballadors en el període impositiu.
- La reducció s'aplicarà de manera independent en cadascun dels períodes impositius en que s'acompleixin els requisits.

Per a saber més sobre el càlcul de la plantilla mitjana, de la manera de determinar l'import net de la xifra de negocis i dels que no desenvolupen cap activitat econòmica (empresarial o professional) amb anterioritat a l'1 de gener de 2009 i iniciïn el seu exercici en els períodes 2009, 2010 i 2011, cal llegir l'esmentada Disposició Addicional Vint-i-setena de la Llei 35/2006, de l'IRPF, introduïda per l'article 72, de la Llei 26/2009, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2010.

II. IMPOST SOBRE SOCIETATS

Les modificacions en la normativa en relació a l'any passat es concentren en la Disposició Final Catorzena.Tres, de la Llei 26/2009, de Pressupostos de l'Estat per a 2010, ha modificat l'apartat 1 de la Disposició Addicional Tercera del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, RD-L 4/2004, de 5 de març, amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007 i vigència indefinida, en els següents aspectes: No s'integraran en la base imposable de l'Impost sobre Societats les rendes positives resultants de:

- La percepció de les següents ajudes de política agrària comunitària:
 - Abandonament definitiu del cultiu de la vinya.
 - Prima a l'arrencament de plantacions de pomers.
 - Prima a l'arrencament de plataners.
 - Abandonament definitiu de la producció lletera.
 - Abandonament definitiu del cultiu de peres, préssecs i nectarines.
 - Arrencament de plantacions de peres, préssecs i nectarines.
 - Abandonament definitiu del cultiu de la remolatxa sucrera i de la canya de sucre.
- La percepció de les següents ajudes de la política pesquera comunitària.
 - Per la paralització definitiva de l'activitat pesquera d'un vaixell i per la seva transmissió per a la constitució de societats mixtes en tercers països, així com per l'abandonament definitiu de l'activitat pesquera.
- La percepció d'ajudes públiques que tinguin per objecte reparar la destrucció, per incendi, inundació o esfondrament d'elements patrimonials afectes a l'exercici d'activitats econòmiques.
- La percepció de les ajudes a l'abandonament de l'activitat de transport per carretera satisfetes pel Ministeri de Foment a transportistes que compleixin els requisits establerts en la normativa reguladora de la concessió d'aquestes ajudes.
- La percepció d'indemnitzacions públiques, a causa del sacrifici obligatori de la cabana ramadera, en el marc d'actuacions destinades a l'eradicació d'epidèmies o malalties. Només per animals destinats a la reproducció.

III. IMPOST SOBRE SUCCESSIONS I DONACIONS

La Llei 26/2009, de 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives per a l'any 2010 conté un conjunt de disposicions normatives que modifiquen la regulació de l'Impost sobre Successions i Donacions aplicable a Catalunya:

En resum:

- S'incrementa el mínim exempt per fases:
 - Cònjuges: 500.000 € + fins a 150.000 € addicionals
 - Fills: 275.000 € + fins a 125.000 € addicionals
 - Resta descendents: 150.000 € + fins a 50.000 € addicionals
 - Ascendents: 100.000 € + fins a 25.000 € addicionals
 - Col·laterals fins el 3r grau i afins: 50.000 €
 - Persones de 75 anys o més: 275.000 €
- Supressió dels coeficients multiplicadors per patrimoni preexistent. Però es manté el coeficient més baix per als grups III i IV.
- Simplificació de la tarifa: de 16 a 5 trams. El tipus mínim al 7 per 100 i el màxim al 32 per 100.
- Termini d'ajornament: s'amplia d'1 a 2 anys el termini d'ajornament en el cas de liquidacions per causa de mort per fets imposables meritats entre l'1 d'agost de 2009 i el 31 de desembre de 2011, sempre que no hi hagi en l'inventari de l'herència efectiu o béns fàcilment realitzables suficients per pagar i la sol·licitud d'ajornament s'efectuï abans que s'acabi el termini reglamentari de pagament.

Podeu consultar a la pàgina web les fases d'aplicació d'aquesta reforma

IMPOSTOS INDIRECTES

I. IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT

La Llei 11/2009, que regula les SOCIMI, ha introduït diverses modificacions a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'IVA

Rehabilitació. El Govern espanyol aprovarà, abans d'acabar l'any, una norma reglamentària per a precisar l'abast del terme "obres enàl·lages" a que fa referència el paràgraf quart de l'article 20.U.22è, de la Llei 37/1993, de l'IVA, amb la finalitat d'ampliar l'àmbit objectiu del concepte de rehabilitació de l'habitatge.

Tipus de Gravamen. S'ha modificat la tributació del lloguers amb opció de compra establint-se el tipus reduït del 7 per 100 (en lloc del 16 per 100) i el súper reduït del 4 per 100 pels habitatges qualificats administrativament com de protecció oficial de règim especial o de promoció pública.

Aquesta modificació és d'aplicació a les rendes, corresponents a contractes de lloguer amb opció de compra d'habitatges, que resultin exigibles a partir del dia 28-10-2009, sempre que no s'hagués exercit ja l'opció de compra.

Modificació de la Base Imposable per impagats. Com sabeu, l'article 80.4 de la Llei de l'IVA permet modificar la base imposable quan hagi transcorregut 1 any des de l'exigibilitat de la quota repercutida sense que se n'hagi obtingut els seu cobrament.

Ara, amb efectes des del dia 28-10-2009, es precisa que quan es tracti d'operacions a terminis o amb preu ajornat, el termini d'1 any començarà a comptar des del venciment del termini o terminis impagats a fi de procedir a la reducció proporcional de la base imposable.



La Llei 26/2009, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2010, ha introduït les següents modificacions:

Tipus de gravamen. Amb efectes des de l'1-07-2010 el tipus general del 16% passarà al **18 per 100**. El tipus reduït del 7% passarà al **8 per 100**.

Règim Especial de l'Agricultura, Ramaderia i Pesca. La compensació, regulada a l'article 130.3 passa del 9% al 10% en les entregues de productes naturals obtinguts d'**explotacions agrícoles o forestals** i en els serveis de caràcter accessori de dites explotacions, i del 7,5% al **8,5 per 100** quan les entregues són de productes naturals obtinguts en **explotacions ramaderes o pesqueres** i en els serveis accessoris d'aquestes explotacions.

Presentació electrònica dels llibres-registre:

El RD 2004/2009, de 23 de desembre (BOE 29/12/2009) ha modificat l'apartat 2 de la Disposició Transitòria Tercera del RD 1065/2007, de 27 de juliol, del Reglament General de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària, en el sentit de **posposar fins l'any 2012** l'obligació d'informar sobre les operacions incloses en el llibres-registre de l'IVA per als obligats tributaris no inscrits en el registre de devolució mensual.

Noves regles de localització de les prestacions de serveis i altres

Durant l'any 2008 s'han aprovat un conjunt de Directives Comunitàries conegudes en la seva transició en les Institucions

Comunitàries amb el nom de "*Paquete IVA*" que trobareu a la pàgina web

INTERÈS DE DEMORA

I. INTERÈS DE DEMORA I INTERÈS LEGAL DEL DINER

	2010	2009 desde 1-04	2009 fins 31-03	2008	2007	2006 2005	2004
Interès de demora	5%	5%	7%	7%	6,25%	5%	4,75%
Interès legal	4%	4%	5,50%	5,50%	5%	4%	3,75 %

II. INTERÈS DE DEMORA COMERCIAL

En una Resolució de 29 de desembre de 2009, de la Direcció General del Tresor i Política Financera, s'ha fet públic el tipus legal d'interès de demora aplicable a les operacions comercials durant el primer semestre natural de l'any 2010, que serà el 8 per 100 de conformitat amb l'article 7 de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la que s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.

Ricard Viña Arasa
Assessor Fiscal del Col·legi

Girona, industrial i emprenedora

Cicle de conferències 2n semestre de 2009-10 (febrer-maig)

18 febrer

"La llei del mínim esforç"

- Sr. Joan B. Casas, *degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya*
- Sr. Esteve Gibert, *president de la Seu Territorial a Girona*

Ponent: Sr. Jordi Angusto, *vicepresident de la Comissió Innovació del Col·legi d'Economistes*

25 febrer

"L'economia humanitzada"

- Idili Lizcano, *Alquímia*

4 març

"La funció de la Direcció Financera a l'empresa industrial i emprenedora"

- Sr. Llorenç Galay, *economista. Director Financer Grup Laboratorios HIPRA*

11 març

- Carlos Caballero Ramajo, *director general Conversia Protecció de Datos, S.L.*

18 març

"Adopció de decisions econòmiques mitjançant, la utilització de sistemes integrats"

- Miquel Boix, *gerent de Gabinet de Software Professional*

25 març

"Perquè existeix la nostra empresa?"

- Sr. Joan M. Cassany, *director general ICNITA S.L.*

8 abril

"Titulats Mercantils"

15 abril

"El sector Portuari a Girona"

- Sr. Xavier Ribera, *president de la Cambra de Comerç de Palamos*

22 abril

"Emprenedoria permanent"

- Sr. Jaume Juher, *conseller delegat de Roberlo S.A.*

29 abril

- Sr. Jordi Llovera, *director Industrial Alzamora Packaging, S.A.*

6 maig

"La recreació d'un negoci tradicional"

- Sr. Josep Serra, *gerent Lavinyeta*

13 maig

- Sr. Josep Serra Macias, *expresident de FOEG i president del Consell d'Administració Ascensors Serra*

20 maig

- Sr. Joan Gurt, *director General Ossa Factory*

ORGANITZA:

Col·legi d'Economistes de Catalunya
Col·legi de Titulats Mercantils i Empresarials
Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials
Càtedra Bancària per a joves emprenedors

La nova NIC 1 corresponent a la presentació dels estats financers: novetats en el compte de resultats

El 17 de desembre de 2008 es va publicar la nova NIC 1 que regula la presentació dels estats financers i substitueix l'antiga, revisada el 2003. Aquesta norma és d'aplicació per a tots els grups cotitzats en qualsevol borsa europea i ha entrat en vigor pels exercicis que comencin més enllà del 31 de desembre de 2008. Aquesta nova NIC introdueix novetats respecte a l'anterior i també respecte als continguts sobre presentació d'estats financers que es recullen en el Nou Pla General de Comptabilitat aprovat en el 2007.

Seguint la filosofia que caracteritza a les NIC, l'objectiu de la nova NIC 1 és proporcionar bases per a la presentació dels estats financers per tal d'assegurar la comparació tant entre diferents empreses com entre diferents períodes d'una mateixa empresa. Inclou doncs requeriments sobre presentació, guia sobre l'estructura que han de tenir i uns continguts mínims, però no proporciona un model sinó que aporta un conjunt de pautes generals.

En la nova NIC 1 es preveuen cinc estats financers:

1. L'estat de posició financera.
2. L'estat de resultat global.
3. L'estat de canvis en el patrimoni net.
4. L'estat de fluxos d'efectiu.
5. La memòria.

La NIC 1 regula el contingut i presentació de tots els documents excepte l'estat de fluxos d'efectiu que té una NIC dedicada en exclusiva en aquest document.

Pel que fa a l'estat de posició financera, és el document que es correspon amb el balanç de situació tot i que s'ha canviat la denominació i no presenta grans canvis respecte a la NIC anterior ni respecte al nostre model de balanç de situació.

La novetat més gran la trobem en l'estat de resultat global. El que la NIC proposa és que les empreses presentin un únic document que reculli tot el resultat de l'empresa, tant el realitzat (resultat de l'exercici) com el no realitzat i que s'ha recollit via patrimoni net.

El resultat global és un concepte relativament nou que s'ha incorporat a Europa amb la introducció de les NIC i que en el cas d'Espanya s'ha incorporat amb l'aprovació del Nou PGC en el 2007. La incorporació del resultat global en els comptes anuals és un fenomen que es produeix com a conseqüència de la introducció del valor raonable com a criteri de valoració en el marc conceptual.

El resultat global pretén mostrar aquells ajustaments que modifiquen el patrimoni net de les empreses sense afectar, de moment, el resultat de l'exercici. És a dir, podríem dir que el resultat global és igual al resultat de l'exercici més o menys els

ajustaments contra patrimoni net. Alguns exemples serien la revalorització d'immobilitzat material o intangible, (permesa en les NIC però no en el Nou PGC), revalorització d'instruments financers, ajustaments per cobertures de fluxos d'efectiu o ajustaments per diferències de conversió (tots permesos en les dues normatives).

Per fer-nos una idea de l'impacte que el resultat global ha tingut a les empreses espanyoles, podem citar algunes xifres a partir de l'estudi dels estats de canvi patrimoni net que les empreses han presentat per primer cop amb data 31.12.2008. En el cas de les empreses espanyoles cotitzades no financeres i per l'exercici 2008, els ajustaments que han tingut una incidència més gran han estat el de diferències de

conversió, amb un 76% de presència en les empreses (empreses que presenten aquest ajustament en el seu resultat global), el de cobertures de fluxos d'efectiu, amb un 70%, i ja molt lluny els ajustaments per revalorització d'instruments financers, amb un 37%.

Disposem doncs ara de dues dimensions de resultat en els comptes anuals de les empreses que hi conviuen i el debat es centra ara en com s'han de presentar.

La NIC 1 dóna dues alternatives pel que fa a la presentació del resultat global:

- a) recollir-ho tot en un únic document de resultat global.
- b) recollir-ho en dos documents: un primer amb el detall dels components del resultat de l'exercici (compte de resultats) i un segon que, començant pel resultat de l'exercici, proporcioni informació sobre els components del resultat global.

Tal i com ho tenim recollit en el PGC aprovat en el 2007, el compte de resultats mostra únicament el resultat de l'exercici realitzat (ingressos menys despeses de l'exercici) mentre que el resultat global queda inclòs dins de l'estat de canvis en el patrimoni net, concretament en la part corresponent a l'estat d'ingressos i despeses reconeguts.

És a dir, estariem inclosos en la segona opció que dóna la NIC 1, tot i que el segon document del que es parla i que recull el resultat global, en el cas del PGC 2007 està incorporat a l'estat de canvis patrimoni net i no al compte de resultats.

Per tant podríem dir que el nostre model ara no s'identifica plenament amb la idea del IASB que se'ns dubte està en la línia d'incorporar tot el resultat en un únic document, l'estat de resultat global. El que haurem de veure ara és, si la normativa espanyola s'adapta als canvis o es manté el model que tenim vigent.

Comissió de Comptabilitat
Col·legi d'Economistes de Catalunya
i ACCID

Propostes sobre els aspectes bàsics a considerar en una futura Reforma de la Llei Concursal, consensuada entre el REFOR i el Col·legi d'Economistes de Catalunya

MARC GENERAL

L'experiència en l'aplicació de la Llei Concursal durant els últims cinc anys en termes generals és positiva, sobretot si la comparem amb la de la legislació anterior. No obstant això, algunes disfuncions de la Llei fan que el procediment concursal sovint sigui ineficaz en relació al temps de liquidar, al manteniment del valor dels actius o en permetre la continuïtat de les empreses viables, obtenint en general una escassa recuperació del crèdit.

PRINCIPALS PROBLEMES

1. Els concursos són declarats judicialment **al cap de setmanes o mesos** des de la seva sol·licitud.
2. La **decisió del deutor** per a la continuïtat/liquidació es demora excessivament, el que produeix el deteriorament dels actius i la falta de senyals clars al mercat per facilitar la recuperació.
3. El procediment actual de **reconeixement de crèdits** allarga innecessàriament la fase comuna.

PROPOSTES DE MILLORA

1. Facilitar la supervivència de les empreses viables
2. Maximitzar el valor de liquidació
3. Donar transparència al procediment
4. Defensar els drets dels creditors
5. Incrementar la pressió mercantil-penal sobre las males pràctiques empresarials

MESURES CONCRETES

1. **Agilitar la fase pre-concursal** basada en l'article 5.3 de la reforma:
 - a) Sol·licitar davant del jutjat els beneficis de l'art. 5.3 l'empresa hauria de tenir la mateixa protecció que en cas de declaració del concurs.
 - b) Tutelar per part d'un Administrador Concursal del procés de negociació dels acords de refinançament i desenvolupament del Pla de Viabilitat.
2. **Obligar al deutor en el moment de la sol·licitud al lliurament de tota la informació necessària, completa i real:**
 - a) Aprovació automàtica y provisional del concurs una vegada sol·licitat, amb nomenament d'AC i concessió al deutor d'un termini de 15 dies per a resoldre els defectes formals.
 - b) Obligatorietat de presentació d'un Pla de Viabilitat en el moment de presentació del Concurs si l'opció és de continuïtat.
 - c) L'informe de l'AC s'hauria de limitar a ser un informe del valor de liquidació, amb l'objectiu d'informar als creditors del valor de la concursada.
 - d) Utilització de comunicacions via mail i web.
3. **Clarificar responsabilitats i facilitar la determinació dels principals valors del procés**
 - a) Recepció de les comunicacions de crèdits directament als Administradors Concursals.
 - b) Termini de 15 dies per a protestar els crèdits i de 15 dies a la Administració Concursal per a resoldre.
 - c) En el cas que el deutor sol·liciti directament la liquidació o s'entri en fase de liquidació, eliminar la formulació de comptes.

- d) Eliminar la supervisió dels AC en la formulació dels comptes que fan els Administradors Societaris (Art 46.2), aquests últims haurien de ser els responsables absoluts de les mateixes.
- e) La substitució de les funcions d'Administració i Patrimoni de l'Administrador Societari en cas de liquidació (Art. 145) no hauria d'implicar el seu cessament.
- f) Incorporar com a causa d'insolvència, el fet que no s'estiguin pagant les rendes de lloguer més enllà de tres mesos.
- g) Mitjançant les regulacions normatives oportunes, que permetin i facilitin l'obtenció de crèdit de les societats concursades pel sistema bancari.
- h) D'igual manera, rectificar la Llei de Contractes de l'Estat perquè aquestes empreses tinguin la possibilitat de seguir operant.
- i) Modificació de la Llei General de Seguretat Social eliminant la subrogació en cas de cessió dintre del concurs.
- j) Possibilitat d'obtenir certificat d'estar al corrent d'obligacions fiscals si s'atenen els crèdits fiscals contra la massa i tractament del crèdit originat per les factures rectificatives d'acord amb la legislació concursal.
- k) El termini per a recuperar l'IVA en cas de Concurs, hauria de ser de 30 dies des de la comunicació del Concurs.

4. **Incrementar la velocitat del procés i assegurar les decisions correctes en el moment adequat**
 - a) Aportar el Pla de Viabilitat en el moment de presentació del Concurs permet anticipar l'anàlisi de la viabilitat de la companyia i la seva valoració.
 - b) A l'inici del procés, l'AC fa un informe de valoració del Pla de Viabilitat presentat pel deutor (<15 dies) analitzant la viabilitat empresarial i la concursal.
 - c) Legitimar a l'AC per a sol·licitar la liquidació.
 - d) Facilitar la constitució de cooperatives o societats anònimes laborals perquè els treballadors puguin rebre en contrapartida del deute pendent, actius innecessaris per la continuïtat.
 - e) Autoritzar a l'AC per a buscar a càrrec de la massa, un comprador de negoci.
 - f) Durant la Fase Comú, l'informe de l'AC es limita a (+1 mes):
 - I. Inventari
 - II Llistat de Creditors
 - g) En la fase de Qualificació, es fa un (+3 mesos):
 - I. Anàlisi de la comptabilitat
 - II. Accions de reintegració
5. **Altres punts a tenir en compte**
 - a) Legislació específica per als concursats persones físiques sense activitat empresarial.
 - b) Amb l'objectiu d'agilitar el procés, es proposa el següent escalat d'Administradors Concursals:

Volum Passiu	AC	Economistes	Advocats
Fins a 2 milions €	1		
De 2 milions € a 10 milions €	2	1	1
De 10 milions € a 100 milions €	3	2	1
Més de 100 milions €	A determinar		

Francesc Alcaraz i Juan Lloret
Representants del Grup de Treball de Procediments Concursals

La revisió del Pacte de Toledo preveu una reforma de l'actual sistema públic de pensions

INTRODUCCIÓ

Durant les darreres setmanes hem assistit a un debat social generat per les reformes que anuncia el Govern al sistema actual de la Seguretat Social.

El Consell de Ministres, a proposta del Ministeri de Treball i Immigració, ha aprovat el Projecte de Reforma del Sistema Públic de Pensions, anomenat *Document sobre Revisió del Pacte de Toledo*, que es presentarà a la Comissió Parlamentària no permanent del Pacte de Toledo i que preveu un conjunt de mesures per modificar l'actual sistema de pensions amb l'objectiu de garantir la sostenibilitat del sistema a mig i llarg termini.

L'aplicació de noves mesures es realitzarà de forma gradual. Així, les accions previstes per la reforma no s'aplicarien als pensionistes actuals, de manera que es preveu que la implantació de les noves mesures comenci al 2013 i culmini al 2025.

MOTIVACIÓ DE LA REFORMA

Una de les reformes més polèmiques incloses al text és la d'ajornar l'edat de jubilació fins als 67 anys, però la proposta inclou moltes altres mesures que s'inclourien en la nova Llei, i és que tot i la bona situació financera de la Seguretat Social declarada pel Govern, els canvis demogràfics obliguen a fer front a una reforma estructural. No s'ha d'oblidar que el període de percepció de la pensió de jubilació es situava en 5 anys al 1975, sent actualment de 15 anys. L'envelliment de la població i l'augment de l'esperança de vida són, doncs, els primers factors amb els que l'executiu es basa per justificar la revisió de l'actual text legal.

Per altra banda, no s'hauria d'oblidar que la bona situació financera del sistema de Seguretat Social és fruit d'uns factors que no tindran caràcter indefinit. Un seguit de circumstàncies ocorregudes durant les últimes dècades han produït un superàvit del sistema actual de la Seguretat Social, motivat per un creixement de la població activa que en les pròximes dècades passarà a ser beneficiària del sistema de pensions.

La primera d'aquestes circumstàncies, és el baby boom de la postguerra, que ha deixat una generació de contribuents actius que encara no han entrat a ser beneficiaris d'aquest sistema de pensions.

En segon lloc, l'entrada al país d'un important nombre d'immigrants, la regularització de la seva situació laboral i l'enduriment de les polítiques antifrau han significat també una notable reducció de l'economia submergida, i de nou, un increment del nombre d'afiliats, que d'aquí a no gaires anys passaran a ser pensionistes.

Idèntica conseqüència va tenir l'entrada de la dona al món laboral, que va suposar una disminució important del nombre de beneficiaris, una minoració de la taxa de dependència i un conseqüent increment dels afiliats.

Tots aquests factors condueixen a unes previsions que indiquen que al 2025, la població de 65 anys o més haurà augmentat en dos milions sis-cents mil persones, amb els conseqüents desequilibris que un canvi demogràfic així pot provocar al nostre sistema de pensions.

CONTINGUT DE LA PROPOSTA

Els motius enunciats als paràgrafs anteriors, sumats a l'actual situació de crisi financera han portat al Govern a anunciar una sèrie de mesures que presenten en la *Revisió del Pacte de Toledo*:

- Retard de l'edat de jubilació als 67 anys, actualment situada als 65.
- La unificació dels tipus de cotització per contingències professionals, que significaria un augment de la cotització en aquells llocs de treball que no suposin un risc elevat de la sinistralitat laboral.
- El col·lectiu de becaris passarà a cotitzar en el règim general, deixant de ser un col·lectiu exempt.
- Un increment de les cotitzacions dels treballadors autònoms assimilant les bases de cotització als rendiments realment generats pels treballadors autònoms.
- Donar impuls a les previsions socials complementàries, per tal d'aconseguir generalitzar els plans de pensions i fer-los extensibles a col·lectius on fins avui són poc usuals.
- Exigència a les mutualitats professionals de dotar als seus professionals d'una prestació mínima. L'objectiu d'aquesta mesura és no carregar de prestacions no contributives a la Seguretat Social pel fet que les mutualitats no les ofereixin.
- Facilitar que els plans de pensions puguin ser materialitzats a partir dels 65 anys, sense haver d'esperar als 67 i a la jubilació definitiva del treballador.
- Limitar l'edat per l'accés al subsidi de majors de 52 anys, tot i que encara no han plantejat quina serà l'edat a la que s'establirà.
- Inclou la possibilitat de donar per cotitzats els anys que la parella o cònjuge ha destinat al negoci familiar, que fins ara constaven com a no cotitzats.
- La possibilitat de determinar la incompatibilitat de la percepció de la pensió de viduitat en determinats nivells de renda. També en relació a aquesta pensió, es preveu que en determinats supòsits (convivència molt breu o sense descendència) el que actualment és una pensió pugui convertir-se en una prestació temporal.
- Un augment de la cotització prevista pel règim de treballadores de la llar. Recordem que fins ara gaudien d'un règim especial, amb el que les cotitzacions es realitzaven per una base fixa.
- Establir una única base reguladora per a totes les prestacions, unificant els diferents grups de cotització actuals.
- Una prolongació del període de cotització a efectes de càlcul de la posterior pensió, actualment situat als 15 anys.

MOMENT PROCESSAL ACTUAL

El Ministre de Treball i Immigració ha declarat que l'informe del seu departament sobre les possibles reformes en matèria de pensions s'enviarà al Congrés dels Diputats, per ser traslladat posteriorment a la Comissió Parlamentària del Pacte de Toledo i a diferents interlocutors socials per al seu estudi, i finalitzarà amb una Proposta de Llei. Un cop aprovada pel Congrés, la proposta passarà al Senat, on s'hauran de pronunciar sobre ella en el termini de dos mesos, per finalment ser ratificada pel Rei i publicada al BOE per la seva posterior entrada en vigor. Hem de concloure l'article recordant que tot aquest procés portarà a l'actual text de revisió del Pacte de Toledo a patir una sèrie de modificacions fins a la seva entrada en vigor, que fan que aquest text s'hagi d'analitzar amb el caràcter provisional que actualment té.

Andrea Serrano

Guillén Bécares, advocats i economistes

30 Compromisos per a l'ocupació, el teixit econòmic i el desenvolupament social de Catalunya

A mitjan del passat mes de desembre el Govern de la Generalitat i els agents socials consensuaven un pla de 30 mesures urgents per afrontar la crisi, sobre la base del full de ruta que suposa l'“Acord Estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'Economia catalana”. Des de fa més de 5 anys es treballa per endegar un canvi de model productiu, que sigui operatiu com a mínim durant 3 o 4 dècades i que constitueixi les noves bases del progrés de la primera meitat del segle XXI. Però la necessitat urgent de sortir de la crisi de manera reforçada obliga a prendre una sèrie de mesures i compromisos, en els àmbits polític, econòmic i social, que es recullen en el document “30 compromisos per a l'ocupació, el teixit econòmic i el desenvolupament social de Catalunya” presentat el 18 de desembre de 2009.

MESURES PER IMPULSAR LES POLÍTIQUES D'OCUPACIÓ

1. Destinar 100 milions d'euros als Plans d'Ocupació Local (POL) en sectors generadors d'ocupació, prioritzant les energies renovables, eficiència i estalvi energètic, la rehabilitació d'edificis i espais públics, i les TIC.
2. Destinar 40 milions d'euros addicionals per incrementar la formació a les persones aturades, especialment en competències transversals i en sectors i activitats que generen ocupació.
3. Destinar 13 milions d'euros a l'establiment d'un ajut temporal extraordinari (ATE) per a treballadors autònoms i al foment de l'auto ocupació.
4. Incorporar 150 nous orientadors per atendre els aturats (5,2 milions d'euros).
5. Destinar 27 milions d'euros a implantar noves tecnologies i millores a les Oficines de Treball i a formar el personal del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC).
6. Integració de la Formació Professional, en base a la creació d'una Comissió del Sistema de Formació i Qualificació Professionals (departaments de Treball i Educació i agents socials) que assumirà diferents funcions (planificació, avaluació i coordinació de polítiques).
7. Potenciar la intermediació (“Portal Feina Activa”) i els serveis a les empreses (programes d'assessorament a empreses,...).

MESURES PER REACTIVAR L'ECONOMIA PER MANTENIR I GENERAR OCUPACIÓ

8. Millorar el marc de la contractació pública i apostar per la simplificació administrativa (modificar el sistema de garanties i la simplificació de tràmits, Plataforma de Serveis de Contractació Pública, nous mecanismes en compra pública, incorporació de clàusules socials en plecs públics, afavorir l'accés de la PIME a la contractació pública, accelerar l'execució d'obres públiques, tràmits electrònics,...).
9. Destinar 83 milions d'euros al foment de l'estalvi i l'eficiència energètica, les energies renovables i d'ocupació en nous sectors de l'àmbit energètic (impulsar inversions en estalvi, eficiència energètica i energies renovables, fomentar l'estalvi i eficiència energètica en edificis de la Generalitat i en llars –electrodomèstics, calderes..., Clúster d'Eficiència Energètica, Clúster d'Energia Fotovoltaica, impulsar l'R+D+i, Comissió per a la Implantació del Vehicle Elèctric a Catalunya,...).

HABITATGE

10. Destinar 300 milions d'euros anuals al desplegament del Pla per al Dret a l'Habitatge 2009-2012 (reduir els preus de venda del sòl públic per a habitatge protegit, fomentar el lloguer en cessió d'ús, establir garanties públiques als promotors d'habitatges de protecció oficial de lloguer o de lloguer amb opció de compra, programes de foment de la rehabilitació,...).
11. Establir garanties públiques a les operacions de conversió de préstecs hipotecaris en contractes de lloguer (oferta d'ajuts públics sempre que hagi compromís d'extinció del deute i signatura d'un contracte de lloguer a favor de l'antic deutor on s'estableixi un lloguer just per a aquest, així com possibilitat d'opció de compra per part del llogater).
12. Destinar 75 milions d'euros a reforçar els ajuts al pagament del lloguer, amb previsió de beneficiar a 100.000 famílies.
13. Destinar 5 milions d'euros a reforçar els ajuts d'emergència per al pagament de l'habitatge.
14. Destinar 2 milions d'euros a reforçar la Xarxa d'Habitatges d'inclusió, ampliant el nombre d'habitatges.

MESURES PER MILLORAR EL FINANÇAMENT I LIQUIDITAT DE LES EMPRESES

15. Destinar 1.029 milions d'euros per millorar el finançament de les empreses (500 milions d'euros per avals a circulat, 150 milions d'euros a la línia ICF Creixement, 379 milions d'euros per a reforçar el finançament per a emprenedors i PIMES i donar suport a iniciatives de capital risc, i creació d'un fons d'inversió de capital públic-privat per a invertir preferentment en PIME de caràcter estratègic).
16. Afavorir la liquiditat a proveïdors de la Generalitat amb la nova línia de “confirming”.
17. Destinar 1.760 milions d'euros a augmentar la liquiditat del mercat financer (ampliar la capacitat de l'ICF en 260 milions d'euros i avalar les operacions de titulització d'actius per 1.500 milions d'euros.).
18. Seguiment de les mesures de finançament empresarial.

MESURES PER ASSOLIR UNA BASE INDUSTRIAL SÒLIDA QUE INVERTEIXI EN R+D+i

19. Destinar 108 milions d'euros a estimular l'activitat industrial (ICF vehicularà els préstecs a empreses a través de 5 línies concretes, reactivació de la inversió amb 40 milions d'euros en préstecs preferents per a projectes i amb 18 milions d'euros d'ajuts directes en béns d'equipament, i 50 milions d'euros per a reactivar l'activitat en sectors altament afectats per la caiguda de la demanda –indústria auxiliar de la construcció, maquinària i béns d'equipament, i béns de consum durador).
20. Aprovar el Pla de Política Industrial per iniciar el seu desenvolupament a començament del 2010.
21. Constituir el Consell de Política Industrial de Catalunya en el primer trimestre del 2010.
22. Potenciar l'Agència de Suport l'Empresa Catalana (ACC10) amb 100,2 milions d'euros: innovació (projectes cooperatius d'alt impacte, projectes individuals, potenciació de TECNIO, alinear els objectius en matèria de TIC, potenciar el Pla PIMESTIC,...) i internacionalització (capacitar la Xarxa de Centres de Promoció de Negocis d'ACC10, reforçar les accions de cooperació internacional, augment de recursos destinats a empreses, aconseguir contractes internacionals de grans volums, suport al finançament de les exportacions de PIME,...).
23. Consolidar AVANÇSA amb 22 milions d'euros (reconversió estratègica, cooperació/integració empresarial, creixement, i equipaments industrials).
24. Fomentar les inversions en R+D+i amb un increment pressupostari superior al 21% per al 2010, en vinculació a l'aprovació i desplegament del Pla de Recerca i Innovació 2010-2013 (PRI 2010-2013).
25. Destinar 86 milions d'euros a potenciar les polítiques sectorials actives destinades a la transformació estructural de sectors estratègics (vehicle verd, components de l'automoció i motocicleta, sector auxiliar de la construcció,...).

MESURES PER ASSEGURAR UNA XARXA DE PROTECCIÓ SOCIAL

26. La Cartera de Serveis Socials 2010-2011 preveurà un increment de prestacions destinades a les persones en dependència i comptarà amb un pressupost mínim de 1.900 milions d'euros.
27. Reforçar amb 56 milions d'euros els recursos en l'àmbit de l'atenció social bàsica a través dels ens locals (reforçar amb 51 milions d'euros el servei d'ajuda a domicili, fons d'emergència per ajuts d'urgència social amb 3,5 milions d'euros, i 1,5 milions d'euros per contractar treballadors socials).
28. Reforçar la Renda Mínima d'Inserció, amb un increment pressupostari.
29. Potenciar les beques de menjador escolar amb 50 milions d'euros i ampliant els criteris d'accés.
30. Creació d'una taula del Govern amb els signants d'aquest acord per establir criteris conjunts que es traslladaran al Pla Estratègic de Serveis Socials de Catalunya 2010-2013 en diverses matèries (qualitat de les condicions laborals i socials dels treballadors, desenvolupament professional, política de recompensa i reconeixement,...).

Àngel Hermosilla

Economista, responsable de la secretaria Econòmica

Quadern de navegació

NOVETATS EN EL SERVEI CONNECTA'T

A finals del passat desembre, el CEC va renovar el conveni de col·laboració per a la prestació de serveis telemàtics amb RECOL. Gràcies al nou conveni, s'han posat en funcionament dues importants novetats que afecten als usuaris del Servei Connecta't, un servei que ofereix adreces de correu-e als col·legiats amb el domini @economistes.com o @economistes.cat.

La primera de les dues novetats és que, a partir del passat 15 de febrer, totes les bústies disposen d'un espai de 5Gb en comptes de 50 Mb. Aquest augment d'espai es feia necessari com una millora d'aquest servei àmpliament demanada pels seus usuaris.

La segona novetat és que s'ha instal·lat un mòdul per permetre que els usuaris del servei puguin gestionar el filtre antispam instal·lat. Des d'aquest mòdul podreu veure aquells missatges que el filtre ha considerat com "falsos positius" podent-los marcar com a bons o dolents i el mateix filtre s'encarregarà d'enviar-vos-els si heu dit que són bons o d'eliminar-los si heu indicat que són missatges spam. També podreu graduar el nivell de filtratge i crear regles per admetre missatges de dominis o adreces determinades.

Podeu accedir al filtre des de l'adreça <http://cuarentena.economistes.com>

Allí haureu d'introduir un usuari i una contrasenya. L'usuari és el nom del compte seguit d'@economistes.com i la contrasenya la mateixa que teniu tant pel mail com per l'accés a l'àrea privada de la web. Ull amb la configuració del nom d'usuari ja que no podeu fer servir el domini @economistes.cat i que en molts casos el nom del compte no és la primera part de l'adreça de mail sinó que tenen el format cec1234.

Volem recordar a tots els col·legiats que, en algun moment hagin demanat una adreça de mail i que no l'estiguin fent servir que comuniquin al departament d'Informàtica del Col·legi si la volen conservar i quins problemes tenen per utilitzar-la o bé que comuniquin la renúncia a aquest servei. La baixa d'adreces que no es facin servir és necessària per millorar la qualitat del servei i optimitzar els espais de memòria en els servidors de correu-e.

MILLORAR LA LECTURA DE LES PÀGINES WEB

El tipus de lletra en què estan desenvolupades algunes pàgines web en dificulta moltes vegades una lectura còmoda. Algunes d'elles incorporen eines per augmentar la lletra però altres no. Per aquests casos, l'empresa novaiorquesa ARC90 (<http://arc90.com>) ha desenvolupat una senzilla aplicació, Readability (<http://lab.arc90.com/experiments/readability>) que facilita la lectura d'aquestes webs. Aquesta eina permet triar l'estil i la mida de la lletra que ens sigui més còmoda per llegir el contingut.

GOOGLE TRANSFORMA EL GMAIL EN GOOGLE BUZZ

 Google ha presentant fa uns dies Google Buzz (<http://google.com/buzz>), un afegitó Gmail, que el converteix en una xarxa social. Google Buzz crea llistes automàtiques d'amics d'acord amb les persones amb qui intercan-

via correu l'usuari i permet combinar serveis com Picassa i Twitter en un sol punt i compartir-ne els continguts de manera pública o amb un petit grup, a voluntat de l'usuari. Les novetats apareixen directament a la pàgina de correu de Gmail. Aquest nou servei també està disponible des de qualsevol telèfon mòbil que accepti els serveis de correu de Google.

MICROSOFT DEIXARÀ DE DONAR SUPORT AL W2K I A L'XP SP2 EL JULIOL

La multinacional ha anunciat que a partir del proper mes de juliol deixarà de donar suport pels sistemes operatius Windows 2000 i Windows XP amb Service Pak 2 instal·lat. Això vol dir que no hi haurà més pegats d'actualització ni que es prestarà suport telefònic als usuaris d'aquests sistemes operatius.

Microsoft recomana, òbviament, que els usuaris s'actualitzin als nous sistemes operatius, especialment el Windows 7 ja que, durant el 2012 deixarà de donar suport als usuaris del Windows Vista coincidint amb un probable llançament del Windows 8. Per contra, es mantindrà fins el 2014 el suport a l'XP amb ServicePack 3 instal·lat, donat que avui per avui es tracta del sistema operatiu amb més usuaris.

**Departament d'Informàtica
del Col·legi d'Economistes de Catalunya**



La "NOVA" Borsa de Treball dels Economistes

<http://bt.coleconomistes.com>

-  **Funcionament** només per Internet
-  **Ofertes** i demandes a temps real
-  **Sistemes** d'alertes per correu electrònic
-  **Màxima** seguretat en les dades
-  **Mostra** les ofertes que s'ajusten al teu perfil
-  **Facilitat** d'ús

Més de Cimera de Copenhaguen: fracàs, desencís o què?

En el passat informatiu, varem començar a parlar de la Cimera de Copenhaguen com un esdeveniment clau per a resoldre les qüestions del canvi climàtic que afecten a tot el planeta i que esdevé un repte crucial per a la Humanitat.

S'havien dipositat grans esperances i expectatives en la Cimera perquè la COP seria clau per resoldre els problemes derivats del canvi climàtic, i és evident que, des d'aquest punt de vista, ha estat un fracàs, però si ens fem certes preguntes com: eren realistes les expectatives creades?, es poden solucionar tots els problemes en una setmana quan no s'han solucionat en anys?, és possible que els països més emissors del planeta i que han negat sistemàticament el canvi climàtic pugin al "carro" europeu que només representa al 17% de les emissions del planeta?. I vist en perspectiva, podríem pensar que la sensació de fracàs ha estat motivada per esperances poc realistes dipositades a Copenhaguen.

Fent un anàlisi tranquil de les conclusions de la COP, més enllà dels problemes organitzatius, es poden veure aspectes molt positius i que obren un camí d'esperança. Per primer cop, des del 1992 quan es va començar a parlar del canvi climàtic, TOTS els països del món, accepten l'existència d'un escalfament global provocat majoritàriament per l'acció de l'home. Ni la Xina ni els Estats Units, els dos països més emissors de diòxid de carboni del planeta, havien acceptat mai la seva responsabilitat, cosa que sí han fet a Copenhaguen. Certament que el seu compromís de reduccions d'emissions ha estat tímid i amb molts dubtes, però a la fi un reconeixement explícit que tot això també va per ells i que faran passos importants per reduir les seves emissions amb l'objectiu comú de que la temperatura del planeta no superi, l'any 2050, els 2° C, en referència a l'era pre-industrial. L'acord de Copenhaguen, malgrat no ser vinculant, ens anima per poder avançar cap a escenaris més optimistes.

Com aspecte positiu i important podríem dir que, després de dos anys de dures negociacions, s'ha tancat un acord de finançament per ajudar al desenvolupament econòmic dels països pobres, que sigui respectuós amb el medi ambient i que ajudi a mitigar el canvi climàtic. Per fi se sap *qui paga, quant es paga, qui cobra, qui ho controla i distribueix, i com ho fa*. Acord de finançament liderat per la Unió Europea, i que ha firmat entre d'altres els Estats Units, amb un paquet urgent de 30.000 milions de \$ fins el 2012 i un increment progressiu de recursos fins al 2020 data en què s'arribaria als 100.000 milions de \$ anuals.

Una vegada plasmades les conclusions de la Cimera, cal preguntar: I ara què?

Doncs a partir de Copenhaguen s'obren dues vies o rutes per avançar en el canvi climàtic, la de les Nacions Unides establerta per l'actual Protocol de Kyoto (que recordem esta vigent fins el 2012), i l'Acord de Copenhaguen, (promogut per la Xina, l'Índia, Sud-àfrica i Brasil, i amb la posterior incorporació dels Estats Units), el qual no han firmat alguns països com per exemple els denominats "Boliverians" (Bolívia, Veneçuela, Cuba i Nicaragua) i Sudan. Dues vies obertes en paral·lel on Europa esdevé protagonista en una i convidat de pedra en l'altra. Dues vies que més aviat o més tard s'han de trobar per ser una sola però fins que això passi, cal recordar que Europa ja va dir que amb independència del que passés a Copenhaguen, els plans per reduir el 20% de les seves emissions per al any 2020 seguien en marxa. En tot cas, si hi havia un acord ampli, es podria arribar al 30%, per tant, el paquet Energia i Canvi Climàtic que ha engegat Europa seguirà endavant, amb independència de l'Acord de Copenhaguen, més enllà del 2012.

Són moltes les decisions a prendre, i d'aspectes diversos, però la necessitat de decisions realistes i consensuades, esperem que les prenguin els governs abans del 2012.

Artur de las Heras Abás
Comissió d'Economia i Sostenibilitat

Notícies

- L'ONU ajorna la data pel canvi climàtic establert a Copenhaguen (Expansión 26-1-2010).
- Espanya espera superar l'objectiu de la UE, de que el 20% de consum final brut d'energia, procedeixi de fonts renovables en el 2020, enviant excedents (2,7 milions) a altres països deficitaris. (Cinco Días 11-1-2010).
- Copenhaguen no acaba d'emetre el senyal que el món necessita, diu el Departament de Medi Ambient i Habitatge, en el seu posicionament respecta la COP 15.
- El màrket el tinent de verd. Suïssa i Espanya es comprometen a reduir entre 20 i 30 les seves emissions abans del 2020, caldrà despertar l'interès del consumidor, per productes i serveis menys contaminants. (Suisinfo.ch febrer 2010).

Esdeveniments

- El 2 de febrer es va presentar a la Casa Llotja de Mar el llibre "Análisis de datos de emisiones de CO2 en España (*Entidades sujetas a la directiva europea 2003/87/CE*)" L'acte el va convocar la Cambra de Comerç de Barcelona i la Fundació Empresa i Clima. L'autor del llibre és el nostre company Artur de las Heras, bona i extensa tasca.
- El 2 de febrer va ser l'última reunió del Consell Consultiu per l'Estratègia 2026 del Desenvolupament Sostenible Català, del que el Col·legi en forma part. L'esborrall el va presentar el Conseller de Medi Ambient i Habitatge, el passat 25 de febrer i s'ha d'aprovar en els propers mesos.
- El 18 de febrer la xarxa EDUSOST va presentar "La sostenibilitat vista per empreses i sindicats del Nord i Sud," i vàries taules rodones, molt interessants. Aquesta valuosa jornada tenia per objectiu acotar i definir processos d'organització, estratègies empresarials i competències de les reactàncies d'aquests vers el canvi que això comporta.
- El 16 de febrer CADS i la Fundació Fòrum Ambiental, va presentar el **Directori de Recerca en Medi Ambient i Sostenibilitat**, un nou portal-web al servei dels grups i centres de recerca, empreses i professionals de l'àmbit del medi ambient i la sostenibilitat a Catalunya. De la mà de l'Institut de Sostenibilitat de la UPC i de la Direcció General de Recerca.

Comissió d'Economia i Sostenibilitat

Després de la CLAUSURA del cicle QÜE,s, la Comissió ha preparat unes sessions internes per l'aprofundiment en 4 temes urgents d'economia sostenible, per fer-ne uns documents pel Col·legi i posterior formació en el 2011. Ja ho anirem comentant. Si hi ha algú interessat es pot posar en contacte amb nosaltres i li facilitarem les dades i l'expert convidat.

Marta Roca i Lamolla
Vicepresidenta Comissió Economia i Sostenibilitat

Temes pràctics que sorgeixen de l'ús de confirmacions externes en auditories d'estats financers

Encara que les confirmacions de tercers correctament planificades i controlades són una eina molt efectiva com evidència d'auditoria, els auditors poden enfrontar-se a nombroses situacions que poden afectar la rellevància i confiança en l'evidència obtinguda.

És necessari planificar els procediments alternatius en els processos de circularització, i no només s'han d'aplicar en cas de no obtenir resposta, sinó que poden ser necessaris quan no es rebi tota la informació sol·licitada, quan la resposta no proveeix d'evidència d'auditoria, si observem risc de respostes interceptades o alterades etc.

El risc de frau en les respostes existeix sense importar si la confirmació es va obtenir en paper, en format electrònic o per una altra via. És important que l'auditor mantingui el control sobre el procés de confirmació i, que mantingui un adequat escepticisme professional a l'avaluar les respostes.

ESTAR ALERTA PER LA POSSIBILITAT DE FRAU EN EL PROCÉS DE CONFIRMACIÓ

El procediment de circularitzar a tercers pot ser efectiu per a detectar casos de frau si s'utilitza correctament. Malgrat això, casos recents de frau han evidenciat la importància d'estar alerta sobre com s'ha portat el procés de confirmació, a les característiques de qui respon (la seva independència, objectivitat, motivació i autoritat per a respondre) i a la naturalesa de la informació rebuda.

Una de les circumstàncies que pot representar un factor de risc, és la falta d'una adequada segregació de funcions de qui respon (exemple: quan respon un mateix controller sobre saldos d'un conjunt d'empreses vinculades). Davant d'aquesta percepció, l'auditor hauria de dissenyar procediments alternatius que corroborin la resposta rebuda.

El panorama econòmic actual també pot augmentar els incentius per generar informació financera fraudulenta. Encara que l'auditor conservi el control de les respostes, pot haver-hi un risc més alt de col·lisió entre la Gerència i qui ens contesta, que dependrà de la influència que exerceixi el nostre client en el tercer circularitzat (hi haurà més risc, si és una part vinculada o és econòmicament dependent de l'entitat).

Estar alerta davant de la possibilitat d'un frau és particularment convenient quan la confirmació externa és l'evidència d'auditoria primària per a un epígraf significatiu dels estats financers i, particularment, si el mateix ítem és susceptible al frau. Aquest risc pot aflorar, per exemple, al demanar confirmació de l'existència de fons líquids o inversions mantingudes en un paradís fiscal. En aquests casos, a efectes de mantenir el control sobre el procés de confirmació, haurem d'aplicar procediments per assegurar que la resposta vingui de qui esperàvem i especialment si la direcció de l'entitat que custodia és un apartat de correus.

L'escepticisme professional ha de ser exacerbat ja que es tracta amb respostes inusuals o inesperades, com un canvi significatiu en el volum de les respostes en relació a anys anteriors o una falta de resposta, quan aquesta s'esperava. Aquestes circumstàncies poden significar un risc de frau anteriorment no

identificat, i s'hauria de revisar l'avaluació del risc d'error material a nivell d'afirmacions i s'hauria de considerar modificar els procediments planificats.

Circumstàncies en que els procediments de confirmacions externes poden no aportar evidència d'auditoria apropiada i suficient

Una sol·licitud de confirmació pot no ser la resposta més apropiada a un risc d'error material en relació a una afirmació específica, especialment si es busca obtenir evidència en relació amb inversions, donat que a vegades els que responen poden no tenir voluntat ni intenció de confirmar informació rellevant excusant-se en la confidencialitat o competència. En aquests casos, podria ser necessari desenvolupar procediments alternatius per cobrir les afirmacions d'existència i valoració.

Si rebem resposta, haurem d'avaluar-la a consciència. Per exemple, encara que ens certifiquin l'afirmació d'existència, poden deixar dubtes sobre l'adequada evidència en relació a l'afirmació de valoració. Igualment, pot passar a la inversa, encara que no sembli ser tan habitual.

L'ÚS DE LA TECNOLOGIA EN EL PROCÉS DE CONFIRMACIÓ

Les normes internacionals d'auditoria no exclouen l'ús de confirmacions electròniques com evidència d'auditoria, però tal i com s'ha comentat, no s'escapen del risc d'alteració o frau. Mentre que les respostes electròniques poden millorar els temps de resposta i tendeixen a millorar la confiança en les respostes, poden també originar nous riscos rellevants com que la resposta pot no procedir de la font apropiada, qui respongui pot no estar autoritzat a fer-ho, la integritat de la transmissió pot haver estat compromesa...

Pot ser important establir mecanismes entre l'auditor i qui respongui per minimitzar el risc de frau. En cas de dubte podem contactar amb qui ens respongui o utilitzar tècniques per validar la identitat de qui envia la informació electrònica per millorar la seguretat del procés de confirmació electrònic (encriptació de dades, firmes electròniques digitals...)

NEGACIONS I ALTRES RESTRICCIONS EN LES RESPOSTES

Si els que responen han inclòs negacions o d'altres restriccions en les seves respostes, pot veure's afectada la nostra confiança en les confirmacions. Malgrat això, una restricció pot no invalidar una resposta si aquesta no es relaciona amb l'afirmació provada (per exemple, en una confirmació d'inversions, una observació sobre la valoració pot no afectar la confiança en la resposta si l'objectiu és validar l'existència).

Si la resposta limita la confiança en considerar-la evidència d'auditoria, es pot necessitar efectuar procediments alternatius, la naturalesa i extensió dels quals dependrà de la naturalesa dels estats financers, l'afirmació a provar, la naturalesa i la substància del llenguatge restrictiu, i la informació rellevant obtinguda mitjançant d'altres procediments d'auditoria.

Agustí Saubi Roca
Horwath PLM Auditors, S.L.P

Es constitueix el Grup de Joves Economistes de Catalunya

Amb aquest escrit volem fer palès l'inici d'una nova etapa engegada amb la constitució del Grup de Joves Economistes de Catalunya. En aquest nou període, que tot just s'acaba d'iniciar, ens proposem una sèrie d'objectius que, primordialment, es centren en fomentar la integració i participació dels joves economistes en l'estructura col·legial. Aquest objectiu té una doble finalitat, d'una banda, participar de la vida del Col·legi en les diferents activitats que aquest ofereix i d'altra, fer una aportació cada dia més necessària dins la conjuntura actual en què ens trobem. El paper a desenvolupar pels joves de tots els àmbits, començant pels economistes, enginyers, metges, advocats... i acabant pels lampistes, fusters... és estructuralment important, ja que si tenim en compte la piràmide de població que actualment marca el nostre país, que és clarament invertida, per tant com molts diuen el futur és a les nostres mans. Una de les accions que considerem que cal destacar és el fet que s'ha proposat a la Junta de Govern del Col·legi una revisió de les anualitats a pagar pels nous joves inscrits obtenint unes bonificacions molt considerables de descomptes en la quota fins als 30 anys, d'aquesta manera pretenem aconseguir que les barreres econòmiques d'entrada siguin les més baixes possibles.

L'organització d'activitats específiques és un objectiu bàsic que ens hem marcat. Des del Comitè Permanent del Grup de Joves, considerem que és un eix bàsic per a la captació i atracció de joves i no joves, i poder fomentar una participació enriquidora. El nostre full de ruta, pel que fa a les activitats, va començar el passat mes de gener amb la realització d'una xerrada - col·loqui amb un convidat d'excepció el sr. Valentí Pich i Rosell, president del Consejo General de Colegios de Economistas de España amb el títol de "L'exercici professional de l'economista per compte propi. Possibilitats i reptes". Entre els pròxims actes previstos hi ha l'inici d'un cicle dedicat a l'economia financera que ha d'a-

El nostre desig també passa per poder assessorar i ajudar a definir als joves economistes sobre el futur de la seva carrera professional. Per això comptem amb el suport de tots i cadascun dels membres integrants dels economistes, tan els joves fins als

Amb aquest Grup volem incidir de forma directa al Col·legi, projectant les nostres idees, pensaments i experiències professionals.

sèniors més experimentats, en cadascuna de les matèries corresponents. També considerem clau la nostra participació en la Junta de Govern del Col·legi d'Economistes per a poder aportar les directrius correctes sobre el *know-how*, de manera que s'aconsegueixi que els joves llicenciats en alguna de les titulacions que donen dret a col·legiar-se, coneguin i s'integrin dins del Col·legi. Entre alguns dels projectes que ja es contemplen hi ha la publicació periòdica d'articles en la revista del mateix Col·legi d'Economistes "L'Informatiu", així com la posada en funcionament d'un blog i un Newsletter que faciliti la comunicació i divulgació tant a nivell particular com general, aprofitant les potencialitats que ofereix un món cada cop més globalitzat, en el qual la comunicació esdevé un eix fonamental a tots els nivells.

El funcionament del grup de Joves Economistes es fonamenta en dos principis:

1. Tots aquells col·legiats menors de 30 anys podran formar part del grup de Joves Economistes.
2. S'ha establert un Comitè Permanent del Grup que realitza reunions periòdiques per a discutir i analitzar com dur a terme les diferents accions per a la consecució dels objectius anteriorment esmentats. Aquest Comitè té una junta directiva formada per les següents persones amb els corresponents càrrecs:

- a) Simon Pérez i Golarons, president.
- b) Gerard Pallàs i Mayoral, vice-president.
- c) Jose Antonio Coto Roquet, secretari.

Amb el Grup de Joves Economistes es vol fomentar la integració i participació dels joves en l'estructura del Col·legi.

bastar, amb la màxima amplitud possible, tots els temes que l'integren, sempre comptant amb la participació de convidats d'excepció, com per exemple en l'activitat que es va dur a terme el passat dia 26 de març, cinefòrum: documental "Crisis de la economía basura" amb la presència del Dr. Oriol Amat, catedràtic d'Economia Financera de la Universitat Pompeu Fabra i un dels "pares" del Nou Pla General de Comptabilitat. Els temes previstos a tractar dins l'esmentat cicle seran els següents:

- "Mercats financers i economia real", el 26-04-10 a càrrec del Sr. Alfred Pastor, professor de l'IESE i titular de la càtedra IESE-Banc Sabadell d'Economies Emergents.
- L'esclat de la crisi *subprime*: orígens i conseqüències.
- Mercats de renda fixa.
- Mercats de renda variable.
- Mercat immobiliari.
- Mercats de divises.
- Mercats emergents, el 14-05-10 a càrrec del Sr. Jordi Gual, sots-director general Servei d'Estudis i Oficina d'Anàlisi Econòmic de Caixa d'Estalvis Pensions de Barcelona "la Caixa".

Si aquest projecte ha de tirar endavant ha de ser corresponsable amb tots els associats amb una doble finalitat: per una banda compartir idees, ara més que mai a tenor de la crisi econòmica i per l'altra,

si volem tirar endavant les inquietuds econòmiques que genera la nostra professió, hi ha d'haver una formació continuada, ja que les estructures econòmiques patiran unes modificacions en les estructures actuals.

No podem oblidar que l'economia no només es tracta en la seva aplicació pràctica, si mes no ha d'estar argumentada amb els canvis socials que experimenta una societat globalitzada, els canvis tecnològics que aquesta origina i l'acció que fan els organismes internacionals econòmics per a la regulació del sistema financer.

Aquest Grup serà el que nosaltres volem que sigui incidint de forma directa tant al Col·legi com projectant les nostres idees i pensaments com experiències professionals arreu dels mitjans que estem posant en funcionament i els del futur amb la finalitat de donar-nos a conèixer a tots els associats del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Comitè Permanent dels Joves Economistes

Anàlisi de les fórmules de gestió i finançament d'inversions dels centres sanitaris

El proper 14 de gener es va celebrar dins del cicle de les *Tertúlies dels dijous d'economia de la salut*, organitzades per la Comissió de l'Economia de la Salut del Col·legi d'Economistes de Catalunya, la que va portar per títol "Fórmules de gestió i finançament d'inversions".

Els convidats a aquesta tertúlia, en Joan Pàmies i en Jordi Casals, socis de Faura – Casas, Auditors Consultors, van presentar l'estudi realitzat amb la Unió Catalana d'Hospitals que, sota el títol de "Fórmules de gestió i finançament d'inversions als

És necessari explorar fórmules i instruments que permetin la participació i col·laboració del sector privat en el finançament d'equipaments assistencials.

centres sanitaris i socials", analitza diverses fórmules de gestió i finançament que permetin optimitzar la capacitat d'endeutament dels diferents agents que hi intervenen i, en definitiva, possibilitin la construcció d'equipaments assistencials per donar la resposta a la demanda de servei públic, i que comporten, necessàriament, la col·laboració amb el sector privat.

Especialment en els darrers anys, per raó de la necessària convergència amb els països de la Comunitat Europea, s'ha vingut limitant la capacitat d'endeutament del conjunt del sector públic.

A l'Estat espanyol, des de l'any 2001 canvis normatius introduïts en matèria d'endeutament del sector públic, especialment la Llei General d'Estabilitat Pressupostària (LGEP), han tingut entre els seus objectius introduir el principi d'estabilitat en aquest sector, el qual pretén, de forma sintètica, evitar l'increment del volum de deute de les administracions públiques, evitar l'apel·lació sistemàtica al deute públic per al finançament del seu desequilibri pressupostari (encara que siguin destinats a finançar inversions), i sumar a les polítiques anticíclics que impulsa l'Estat, l'acció del sector públic autonòmic i del local.

Això comporta, a la pràctica, que actuacions especialment d'inversió, que es durien a terme si es disposés de recursos procedents de l'endeutament, hagin de quedar postergats o, en el seu cas, ser executats mitjançant procediments alternatius a l'endeutament.

Fruit d'això sorgeixen noves fórmules que eviten l'endeutament mitjançant préstecs o crèdits per a dur a terme aquests projectes i que comporten necessàriament la col·laboració del sector privat, financer i no financer.

És en aquest punt en el qual les entitats, públiques i privades, que són prestadores de serveis sanitaris i assistencials als beneficiaris dels sistemes públics, es poden constituir en eficaces col·laboradores de l'Administració Pública, fent possible inversions i equipaments que, d'altra manera, es veurien postergats. Amb tot, les normes no han volgut que, modificant les formes amb la única finalitat d'evitar els controls sobre l'endeutament,

les entitats que integren el sector públic segueixin amb les pràctiques que tenien assumides amb anterioritat a les modificacions esmentades.

Davant aquest escenari, agreujat si cal amb les actuals limitacions pressupostàries del sector públic en general, com a conseqüència de la disminució en els ingressos derivada de l'entorn econòmic actual, es fa necessari explorar aquelles fórmules i instruments que, d'acord amb la normativa vigent, permetin la participació i col·laboració del sector privat en el finançament d'equipaments assistencials necessaris per donar resposta a una demanda de servei públic creixent.

Tenint en compte els condicionants anteriors, i en funció de la inversió projectada i la naturalesa jurídica de l'entitat que ha de promoure la inversió, (fins i tot amb la possibilitat de que aquesta sigui creada ad-hoc), o de la intervenció d'altres administracions en les operacions, es poden cercar múltiples opcions que facin possible inversions en l'àmbit assistencial sense necessitat de que sigui l'Administració Sanitària qui les executi ni que sigui aquesta Administració qui hagi de fer-se càrrec de l'endeutament per a finançar-les.

En qualsevol cas, però, els plantejaments que es formulin han de partir de la base que és l'Administració Sanitària qui, mitjançant fórmules de compra de servei, arrendaments o subvenció de capital o d'explotació, assumeixi indirectament els costos de la inversió i del seu finançament.

Durant la sessió es va debatre sobre alguns dels instruments possibles, analitzant els aspectes positius, així com també les seves febleses. Entre d'altres:

- Els compromisos plurianuals de despesa
- La constitució d'un dret de superfície a favor d'operadors privats
- Els contractes de concessió d'obra pública
- Els contractes de col·laboració públic – privada
- El renting immobiliari

Així mateix es van estudiar diverses figures jurídiques alternatives per a la promoció i gestió d'inversions en l'àmbit assistencial, com ara els consorcis públics, les entitats públiques empresarials o les societats de capital íntegrament públic, la funció privada del sector públic o les societats mercantils de capital mixt.

Finalment, es van dibuixar també possibles estructures corporatives que poden aportar avantatges substancials tant pel que fa a la capacitat de finançament com a l'optimització d'infraestructures assistencials.

La sessió va comptar amb la participació dels assistents entre els que hi havia representants d'institucions que han dut a la pràctica algunes de les figures presentades, com ara, el Grup Sagessa o el Consorci Sanitari Integral.

Jordi Casals Company

Soci de Faura-casas, Auditors-Consultors SL

El perfil d'emprenedor d'èxit: Si ens oblidem de la persona matarem el projecte

Davant de qualsevol iniciativa empresarial som més o menys conscients de la conveniència d'analitzar la seva viabilitat tècnica i econòmica. En aquest sentit, i a fi d'ésser el màxim de rigorosos caldrà elaborar un *pla d'empresa*. Per una banda, ens permet trobar indicadors per afirmar que l'empresa que projectem serà capaç de consolidar-se, i fins hi tot créixer. Per altra banda, el procés de la seva redacció és una excel·lent metodologia per ordenar les idees. En un entorn competitiu i canviant com l'actual, on els riscos es multipliquen de manera exponencial, més que mai és necessari realitzar un acurat anàlisi d'un projecte empresarial.

Les persones que realitzem assessorament empresarial, coneixem la importància que els/les emprenedors/es facin els deures abans d'iniciar una aventura empresarial. Però també, sabem que per afrontar qualsevol canvi que l'entorn ens ofereixi és important que aquests continuïn amb una actitud de treball i anàlisi constant. Aquest fet adquireix especial importància després de viure els efectes desastrosos que la crisi —econòmica, social i política— ha tingut sobre el nostre teixit empresarial. Malauradament, hem hagut de patir aquesta situació per adonar-nos que moltes empreses no s'havien construït sobre unes bases prou sòlides: la inexistència d'una estratègia, poca creativitat i innovació, i unes previsions econòmiques i financeres poc realistes, són alguns dels pilars que no s'han respectat alhora d'edificar els projectes.

En un entorn competitiu i canviant com l'actual, on els riscos es multipliquen de manera exponencial, més que mai es fa necessari realitzar un acurat anàlisi d'un projecte empresarial.

No obstant, tot i la importància d'analitzar els factors anteriors, quan parlem de *viabilitat*, bàsicament pensem en la *idea de negoci*. Tot i que és ben cert, que per crear una empresa hi ha d'haver una *idea*, també ho és el fet que existeix una o varies persones emprenedores. Per tant, per què no analitzem la viabilitat del *perfil empenedor* amb el mateix rigor que dediquem a la missió, la visió, l'estratègia o la inversió?

El camí empenedor és complex, donat que requereix que disposem d'un entorn, una situació personal i un conjunt de competències òptimes. El perfil d'una persona empenedora està constituït per diversos factors, que podem dividir en *estructurals, personals i competencials*:

Els *factors estructurals*, són externs a la persona i poden constituir una amenaça o una oportunitat. Encara que només es milloren mitjançant decisions polítiques i/o canvis econòmics, cal identificar-los abans de posar en marxa una activitat econòmica, per tal de posar mesures correctores o potenciar els efectes positius, si cal. Per posar alguns exemples: una llei d'estrangeria pot impedir que una persona immigrant creï la seva empresa o dificulta la seva gestió; la manca d'infraestructures socials o de determinades lleis poden constituir una barrera a la conciliació de tots els àmbits d'un/a empenedor/a, dificultant la capacitat de gestionar la seva empresa. Per últim, una determinada con-

juntura econòmica pot abocar-nos a una situació personal que ens faci emprendre més per necessitat que per oportunitat, augmentant el risc de fracàs empresarial.

Respecte els *factors personals*, cal parlar de les característiques i/o situació de cada persona. A diferència dels factors estructurals, aquests es milloren amb aprenentatges i experiències, recursos socials i accions d'assessorament. Per exemple, la tra-

El perfil d'una persona empenedora està constituït per diversos factors, que podem dividir en estructurals, personals i competencials.

jectòria professional permet construir una imatge professional realista i positiva i el grau de *visibilitat* que tingui la persona empenedora, en l'àmbit on vulgui progressar, pot constituir un valor afegit. De la mateixa manera, l'edat, el gènere, el poder adquisitiu, el nivell cultural, la xarxa social, el rol que s'exerceix dins la família, entre altres, són factors que poden condicionar la viabilitat del nostre projecte.

Finalment, els *factors competencials* estan formats pel conjunt de coneixements, habilitats, aptituds i actituds que una persona disposa. Són recursos que adquirim a través de la formació,

l'experiència professional o empresarial, l'experiència de vida i en general, les posem en joc en cada situació professional, empresarial, laboral, familiar, personal, social, etc. Així doncs, per tal de tenir un perfil empenedor d'èxit cal disposar d'un conjunt de competències *tècniques*, relacionades amb la pròpia activitat objecte de l'empresa i la gestió empresarial, i *transversals*, habilitats personals com la comunicació, les relacions interpersonals, la organització, la negociació, la gestió de l'estrès, entre altres. En aquest sentit, és necessari que la persona empenedora realitzi un procés que li permeti, identificar el seu propi capital competencial i engegar un pla de millora. En tot aquest procés posarem especial èmfasi a les competències transversals, per la major dificultat d'identificació i millora que impliquen.

En resum, la meitat de la viabilitat d'una empresa està constituïda pel perfil de la persona que l'engega, per tant, cal analitzar els seus *factors d'empenedoria* amb l'objectiu de construir un perfil d'empenedor d'èxit. Si només analitzem la viabilitat de la idea i ens oblidem de la persona matarem el projecte.

Marta Zaragoza

Economista, sòcia i co-directora de Cresàlidaeixement i Consolidació Empresarial

Análisis de datos de emisiones de CO₂ en España

Autor: Arturo de las Heras Abás

Edita: Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Barcelona



Escritos sobre innovación tecnológica, medio ambiente i sostenibilitat

Autor: Josep Maria Vergara Carrió

Edita: Ajuntament de Barcelona



Todo Renta Guía de la declaración 2009

Autores: Javier Argente Álvarez, Carlos Arveras Alonso, Ángel Márquez Rabanal, Antonio Rodríguez Vegazo i Eva Argente Linares

Edita: Edición Fiscal CISS



Evolució del model de governança i gestió de les entitats participades pel Servei Català de la Salut

Edita: Generalitat de Catalunya, Departament de Salut



Generalitat de Catalunya
Departament d'Economia i Finances

Ajuntament



de Barcelona



Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

BancSabadell

El valor de la confiança



caixaManresa



CAIXA CATALUNYA
OBRA SOCIAL



OBRA SOCIAL
Caixa Sabadell

"la Caixa"

BARCELONA

Av. Diagonal, 512, pral.
08006 Barcelona
Tel. 934 161 604 Fax 934 160 061
cec@coleccionomistes.com

GIRONA

Joan Maragall, 44, entl. 3a.
17002 Girona
Tel. 972 214 533 Fax 972 214 158
girona@coleccionomistes.com

LLEIDA

Pere Cabreria, 16, 1r G
25001 Lleida
Tel. 973 210 633 Fax 973 212 195
lleida@coleccionomistes.com

TARRAGONA

Rambla Nova, 58-60, 5è A
43004 Tarragona
Tel. 977 217 042 Fax 977 229 831
tarragona@coleccionomistes.com

JUNTA DE GOVERN

Degà: Joan B. Casas Onteniente
Vicedegà: Joan Ràfols Esteve
Secretària: Montserrat Casanovas Ramón
Vicesecretari: Oriol Amat Salas
Tresorer: Àngel Segarra i Ferré
Interventor: Anton Gasol i Magriñà
Vocal President a Girona: Esteve Gibert Uiset
Vocal President a Lleida: Xavier Tíó Camí
Vocal President a Tarragona: Fernando Campa Planas
Vocals: Joaquín Trigo Portela, Jordi Caballé i Vilella, Xavier Subirats i Alcoverro, Ferran Lemus Tomás, Emilio Álvarez Pérez-Bedia i Miquel Freire Prados
Consellers: Raimon Casanellas Bassols, Carlos Puig de Travé i Pilar Soldevila i García

COMITÈ EDITORIAL

Joan B. Casas, Carlos Puig de Travé, Àngel Hermosilla, Raimon Casanellas i Oriol Amat

Edita: Col·legi d'Economistes de Catalunya

Secretària general: M. Rosa Cava
Secretari tècnic: Lluís Santaló
Director de formació: Jesús Álvarez
Administració financera: Montserrat Escanilla
Assessorament lingüístic: Strategycomm
Informàtica: Jordi Ibàñez
Disseny: Estudio DG
Fotògrafa: Mercè Bel
Impressió: Treballs Gràfics, S.A.
Publicitat: Gecap, SL
rpique@coleccionomistes.com
Dipòsit Legal: B-36694-89

El Col·legi no assumeix ni es fa responsable del contingut dels anuncis publicats en tot l'Informatiu.

Compagines la teva activitat professional amb la mediació immobiliària? T'ho has plantejat? Afegeix un plus al teu negoci. **Però fes-ho amb total garantia: col·legia't.**

Amplia la teva oferta professional

Revaloritza el teu despatx



Com a **economista**, pots accedir directament al **Col·legi d'Agents de la Propietat Immobiliària** i gaudir de serveis exclusius:

- > **Assegurança** de responsabilitat civil i de caució col·lectiva per a la mediació i valoració immobiliàries
- > **Portal** immobiliari gratuït
- > **Assessoria** jurídica, fiscal i laboral
- > **Torn de valoracions** i peritatges judicials
- > **Formació** continuada

Informa't a:

Col·legi d'Agents de la Propietat Immobiliària de Barcelona

Gran Via de les Corts Catalanes, 622, pral.
08007 BARCELONA
Tel. 933 175 462
Fax 934 123 363
info@apibcn.com
www.apibcn.com

API

COL·LEGI D'AGENTS DE LA
PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
BARCELONA